OFFICE OF THE REGISTRAR OF ...
REGISTERED
18 OCT 1909
MADRAS

விவேக போதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்

தொகுதி 2 } ஸௌம்ய௵ புரட்டாசிமீ 1909-௵ செப்டம்பர்மீ { பகுதி 3

ஆத்ம நஷ்டம்

THE LOSS OF THE SOUL

'கலிகாலக்கொடுமை' எனப் பலர் கூறுவதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். இதை அநேகர் அநேகவிதமாகப் பொருள் கொள்வர். சிலர் கலிகாலத்தில் ஸகல ஜாதி தர்மங்களும் நிலைகுலைய குழப்பம் உண்டாவதே இதன்பொருள் என்பர். வேறு சிலர் கலிகாலத்தில் ஜனங்களுக்கு பணத்தாசை அதிகரிக்க அதனால் பொருளீட்டலில் ஸன்மார்க்க ஒழுங்குகளைக் கவனியாமலே அவர்கள் நடக்க கஷ்டம் அதிகரிப்பதே இது என்பர். மற்றும் சிலர் இக்கலியில் வாசாஞானம் அதிகரிக்க மனிதர்களை மேல் நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முதலில் பேருதவியாகவிருக்கும் கர்மம் பக்தி முதலியவற்றில் பழகுதல் குறைய விபரீதஞானம் அதிகரித்து பொதுவாக எல்லோருக்கும் கஷ்டமே உண்டாவது இது என்று எண்ணுவர். இவ்வாறு அநேகர் அநேகவிதமாக இந்த வாக்கியத்தைப் பொருள்படுத்தியபோதிலும் எல்லோரும் ஓர் பெரியகஷ்டம் கலியில் உண்டாகும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆனால் அதன் காரணத்தைக் கூறப்புகும்பொழுது மாத்திரம் இவர்களுள் பேதம் காணப்படுகின்றது. இவர் கூறும் காரணங்கள் பேதமாகக் காணப்பட்டபோதிலும், இவைகளுக்கு எல்லாம் மூலமாக இருக்கும் காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டு நோக்கின் இவர்களுள் அதிக பேதமில்லை என்பது தெரியவரும்.

கலிகாலக்கொடுமையின் மூலகாரணம் யாது? முற்கூறியவைகள் எல்லாம் கலிகாலத்தில் இருந்தபோதிலும் அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மநஷ்டமே காரணம் எனத் தோற்றுகிறது. ஆத்மநஷ்டம் என்பதற்கு ஆத்மா என்ற ஓர் வஸ்துவின் சிறப்பால் தான் நமக்கு புத்தி முதலியன தொழிற்படுகின்றன என்ற உண்மையைக் கவனியாது ஆத்மா ஒன்று இருக்கின்றது என்பதை மறந்துநிற்றல். ஓர் கூட்டத்தில் நம்மோடுவந்த தோழன் ஒருவனை எவ்வாறு தவறவிட்டு விடுகிறோமோ அவ்வாறே நாமும் இக்காலத்து நாகரீகத்தால் ஏற்படும் குழப்பத்தை நமது ஆத்மாவை மறந்துவிட்டோம். இதனால்தான் இக்காலத்தில் அதர்மங்கள் பொருளாசை, வாசாஞான முதலியன வெகு பிரமாதமாக வெளிக்காணுவது. ஆத்மா ஒன்றிருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை ஒருவனுக்கு எவ்விதத்திலாவது திடமாக ஏற்பட்டிருக்குமாயின் அவனிடம் முற்கூறிய குற்றங்கள் இரா. இந்த நம்பிக்கை வந்தபின்பு ஆத்மரூபத்தை விசாரித்து அறியும் ஆவல் ஒருவனுக்கு உண்டாகும். இதனால் இவனுக்கு முடிவில் பேரின்பஸுகம் கிடைக்கும்.

ஆத்மா நஷ்டமாகித் தத்தளிக்கும் நமக்கு வெளியேற வழிஎன்ன? முற்காலத்தில்இந்தகஷ்டம் வராது தடுப்பதற்கு ஓர் ஏற்பாடு நமது மஹான்கள் செய்துள்ளார். விருதம், ஜபம், அனுஷ்டானம் முதலிய அதிக வ்யவஹார ஸம்பந்தமற்றவைகளை ஏற்படுத்தி, அவைகளில் நம்மை நமதுதொழில் முதலியவைகளிலிருந்து பிறித்து, தனிமையாக கொஞ்சகாலம் இருக்கும்படி செய்து, நமது மனது முதலியவைகளின் ஸ்வரூபம் நமக்கு தெரியவரும்படி செய்திருக்கின்றனர். இந்தப் பழக்கங்களால் மனது சுத்தமாக நஷ்டமான ஆத்மா காலக்கிரமத்தில் நமக்கு ஞாபகம்வந்துபின்னர் முத்திமார்க்கம் வெளியாகும். ஆகையால் அனுஷ்டானதிகளில் செலவிடவேண்டியகாலத்தை வீண்காலமெனக் கருதாது, அந்தக் காலங்களில் சிரத்தையோடு நமது வ்யவஹாரங்களிலிருந்து நீங்கி நமது மனதைப் பரிசுத்தப்படுத்திகொள்ள முயலுவோமாகில், நாளடைவில் ஆத்மதர்சனமாகி கலிகாலக்கொடுமையிலிருந்து நாம் விடுபடுவோம். இம்மாதிரி விடுபட்டு பேரின்பம் அனுபவிக்கும் மஹான்கள் கலிமுற்றிய இக்காலத்திலும் இல்லாமல் போகவில்லை. இதனால் நாம் தைரியம் அடைந்து நஷ்டமான ஆத்மாவைக்காண முயலவேண்டும்,

விவேக போதினி

தொகுதி 2] ஸௌம்ய௵ புரட்டாசி௴ [பகுதி 3

வேதாங்கங்கள்

THE VEDANGAS

வேதங்களை அத்தியயனம் செய்யும் சிஷ்யனுக்கு அவற்றில் அடங்கியிருக்கும் பொருள் தெரிந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால், வேதங்களின் பொருளை விளக்குவதற்காக ஏற்பட்ட வேதாங்கங்களையும் அவன் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இதன் பின்புதான் அவனுக்கு வேதங்களின் உட்பொருள் தெளிவாக விளங்கும். ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும், ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் ஒருவாறு தேர்ச்சியடைந்தவருக்கு எளிதில் விளங்கும்படியான சிறந்த வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இருந்தபோதிலும் இந்தப்பாஷ்யங்களை நன்ருக அறிந்து தெளிவதற்கு வேதாங்கங்களின் ஸஹாயம் அவசியமானது. வேதப்பொருள்களை விளக்கவந்த சாஸ்திரங்கள் ஆறு. அவையாவன:—சீக்ஷை அல்லது சப்தசாஸ்திரம், வியாகரணம் அல்லது இலக்கணம், சந்தஸ் அல்லது யாப்பியல், நிருக்தம் அல்லது சொல்லியல், ஜ்யோதிஷம் அல்லது வானசாஸ்திரம்; கல்பம் அல்லது மந்திரங்களை உபயோகிக்கும் வழியைச் சொல்லும் சாஸ்திரம் என்பவைகளே.

சீக்ஷை அல்லது சப்தசாஸ்திரம் என்பது எழுத்துக்களைப் பற்றியது. இது எழுத்துக்களின் மாத்திரை, உச்சரிப்பு, அளவு, ஸ்வரப் பொருத்தம் முதலியவைகளைப்பற்றி விவரிக்கின்றது. இதைக் கற்றுணர்ந்தால்தான் வேத வாக்கியங்களின் ஸ்வரம் ஒருவனுக்கு நன்ருகத் தெரியவரும். மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லுவோர்க்கு வேதஸ்வரங்கள் இன்னவாறு ஸஹாயமாகின்றன என்பதை முன்னரே எடுத்துச் சொல்லியாய்விட்டது.

இரண்டாம் அங்கத்திற்கு வியாகரணம் என்றுபெயர். வேதங்களின் பொருளை உள்ளபடி அறிவதற்கு இந்த அங்கத்தை ஒருவன் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். சொற்களின் பொருளை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு வியாகரணம் சிறந்த கருவி என்பது சிறுவர்களுக்குக்கூடத் தெரிந்தவிஷயந்தான். முற்காலத்தில் அநேக வியாகரணங்கள் இருந்தன. அவ்விலக்கணங்களின் ஸாரம் யாவும் இப்பொழுது வழங்கிவரும், பாணினியாற் செய்யப்பட்ட வியாகரணத்தில் அடங்கியுள்ளன. இந்தஇலக்கணத்தைவிட மனிதரால் ஒழுங்கான வேறு இலக்கணம் செய்யமுடியாது. இவ்விலக்கணம் அவ்வளவு சிறப்பு உடையது.

மூன்ருவது அங்கமாகிய சந்தஸ் என்பது வ்ருத்தங்களைப் பற்றிய சாஸ்திரம். கடவுளைத் தியானஞ்செய்பவருக்குத் தாம் ஒவ்வொரு காலங்களில் சொல்லவேண்டிய மந்திரங்கள் இன்ன வ்ருத்தத்தில் அமைந்துள்ளன என்றும், அவைகள் இன்ன தேவதைகளை நோக்கி ஏற்பட்டுள்ளன என்றும் தெரியவேண்டியது அவசியம். இஃது அவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளுதற்கு முக்கியமானது. வ்ருத்தபேத முதலியவைகளைக் கவனியாது ஒருவன் வேத மந்திரங்களை உச்சரித்தால் அவனுக்குக் கொடிய பிராயச்சித்தங்களைச் சாஸ்திரங்கள் விதிக்கின்றன.

நிருக்தம் என்பது நான்காம் அங்கம். யஸ்கர் என்ற பெரியவையாகரணியொருவர் பதங்களின் அருமையைப்பற்றிய ஒரு சிறந்தநூல் செய்திருக்கிருர். வேதங்களின் ஸம்ஸ்கிருத நடைக்கும், இப்பொழுது வழங்கிவரும் ஸம்ஸ்கிருதநடைக்கும், பழைய தமிழ்நூல் நடைக்கும் இப்பொழுது வழங்கிவரும் தமிழ் நடைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாஸம் உண்டோ அவ்வளவு வித்தியாஸம் உண்டு. வேதங்களில் அடிக்கடி வழங்கிவரும் சொற்களும், வாக்கி

யங்களும், தேவதைகளின் பெயர்களும், இப்பொழுது வழங்கிவரும் ஸம்ஸ்கிருத நடையிற் காணப்படவில்லை. யஸ்கர் என்பவர் ஒருவிதமான நிகண்டுவைச்செய்து அதில் வேதங்களிலுள்ள அரும்பதங்களுக்கு ஸம்ஸ்கிருதபாஷையில் தெளிவானபொருளையும், அபூர்வமாயும், முன் கேட்டிராததாயும் உள்ள சிற்சில வாக்கியங்கள் சொற்கள் இவைகளது இலக்கணத்தையும், ஸ்வரூபத்தையும், தேவதைகளின் பெயர்களது பொருளையும்,ஸ்வரூபத்தையும் நன்குவிளக்கியிருக்கிறார். இவைகளுக்கு ஏற்பவே நிருக்தம், (1) நைகந்துகம், (2) நைகமம்,(3) தைவதம் என்ற பெயர்களையுடைய மூன்று அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலத்தியாயமாகிய நைகந்துகம் என்பது, அமரஸிம்மன், ஹலாயுதர் முதலியவர்களாற் செய்யப்பட்ட சுலோகரூபமானநிகண்டுகளைப்போன்றது. இது மூன்று உட்பிரிவுகளை உடையது. இரண்டாவது அத்தியாயமாகிய நைகமத்திற்கு உட்பிரிவுகள் இல்லை. இதில் வேதத்தில் வழங்கிவரும் சாந்தஸபதங்களது இலக்கணமும், ஸ்வரூபமும் காணப்படும். இறுதி அத்தியாயமாகிய தைவத்திலும் உட்பிரிவுகள் இல்லை. இந்தப் பாகத்தில் வேதங்களிற் கூறப்படும் தேவதைகளின் பெயர்களது பொருள் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாம்செய்த இந்தச் சிறந்தநிகண்டுவுக்கு யஸ்கர் தாமே 12-அத்தியாயங்களை உடைய ஒரு வியாக்யானத்தையும் செய்திருக்கிறார். இதற்கும் நிருக்தம் என்ற பெயரே வழங்கிவருகிறது.

ஐந்தாவது அங்கம் ஜ்யோதிஷம் அல்லது வானசாஸ்திரம் என்பதே. வேதங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மம்முதலியவைகளை நடத்துவதற்குத்தகுந்த நாள்களைத் தீர்மானம் செய்வதற்கு இந்த அங்கம் ஒருவனுக்குஅவசியம் தெரிந்திருக்கவேண்டியது. ஆரியர்களுக்கு வெகுநாளாக நக்ஷத்திரங்கள், கிரஹங்கள் ஆகிய இவைகளின் போக்குவரவுகளாற் சிற்சில கர்மங்கள் சீக்கிரம் பலிக்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. இதனால் மேனாட்டவர்போல் தேதிக்கணக்கின்படி கர்மங்களைச்செய்துவராமல் நக்ஷத்திர கிரஹநிலைகளின்படியே செய்யவேண்டிய கர்மங்களை நடத்திவந்தார்கள். இவ்வழக்கமே மேனாட்டவரது வழக்கத்தைவிடச் சிறந்தது என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

கல்பம் என்பது இறுதி அங்கம். இதில் கர்மங்கள் நடத்தவேண்டிய கிரமம் இன்னதென்பதும், இன்ன இன்ன கர்மங்களில் இன்ன இன்ன மந்திரங்கள் உபயோகிக்கவேண்டுமென்பதும், அவைகளை உச்சரிக்குங்கால் நாம் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் இவை யென்பதும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. கல்ப ஸூத்திரங்கள் ஆசுவலாயனர், ஸாங்கயனர், போதாயனர், த்ரஹ்யாயனர் முதலான அநேக ரிஷிகளால் செய்யப்பட்டுள்ளன.

முன் எடுத்துக்கூறிய ஆறு வேதாங்கங்களன்றியும் வேத ரஹஸ்யத்தை வெளியிடவந்த கிரந்தங்கள் வேறு நான்கு உண்டு. அவையாவன, புராணங்கள், நியாயம், மீமாம்ஸம், தர்ம சாஸ்திரம் என்பவைகளே. நான்கு வேதங்கள், ஆறு வேதாங்கங்கள், புராணாதி நான்கு ஸஹாய சாஸ்திரங்கள் ஆகிய பதினான்கும் சதுர்தச வித்தைகள் எனப்படும். இவற்றை ஒவ்வொரு த்விஜனும் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளிலேதான் ஸகல தர்மங்களும், ஞானங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன. ஆகையால் இவற்றைக் கற்றவனுக்கு உண்மைப்பொருளை உணரும்சக்தி உண்டாகிறது.

இந்தப் பதினான்கு சாஸ்திரங்களையும் த்விஜன் படித்து உணரவேண்டும் என்பதை நமது சாஸ்திரங்கள் ஒரு விதியாகச் சொல்லுகின்றன. இப்படி ஒருவன் நடக்காதிருந்தால் அவனுக்கு மோக்ஷமார்க்கத்தில் மிகுந்த ஆபத்துக்கள் உண்டாகும். சாஸ்திரங்கள், வேதங்களைப் படித்தே தீரவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்குக் காரணம் சற்று யோசித்துப்பார்ப்போரு

க்கு ஒருவாறு விளங்கும். நமது வாழ்நாளோ அளவிற்குறைந்தது. நாம் இதற்குள் தொடர்ச்சியாக அனுபவிக்க எண்ணும் சிற்றின்பங்களோ அநித்யம். உள்ளத்துறவோடும், மனோநிரோதத்தோடும் நாம் காலங்கழித்துவரின் அதனால் பிற்காலம் நாம் அடையும் பேரின்பமோ மிகச்சிறந்தது. ஆகையால் நாம் இந்தஉலகத்தில் உயிரோடு வாழும்வரையில் பின்னர் வரும் மேலானபதவிக்கே பாடுபட வேண்டுமென்பது அவசியந்தானே. நமது உலக இன்பங்களையும் பொருளாக மதியாமல் நாம் இந்த மேலான நிலைக்கு அனுகூலமாக நமது மனத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளவேண்டும். இம்மாதிரி நாம் உலக இன்பங்களை ஒருவாறு ஒழுங்குபடுத்தி ஜாக்கிரதையோடு அனுபவித்தால் அவைகள் நமது மோக்ஷமார்க்கத்தில் தடையாகமாட்டா. அவைகள் ஆரம்பகாலத்தில் ஒருவேளை நமக்கு ஸஹாயமாயிருந்தாலும் இருக்கும். அதனால் "இவைகள் இவ்வாறு ஸஹாயமாகின்றனவே இவைகள் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு அதிக அவசியமானவை" என்று மாத்திரம் எண்ணிவிடல் கூடாது. அவ்வாறு எண்ணினால்நாம் சிற்றின்பங்களில் நம்மைஅறியாது சிக்கிக்கொண்டு நற்கதி அடைய வழியில்லாது தத்தளிப்போம். ஆகையால் உலகஇன்பங்களைநாம்ஆரம்பகாலத்தில்மட்டும் அவை நமக்கு மோக்ஷமார்க்கத்துக்குச்சிறிது ஸஹாயம்செய்வனவாகக் கருதலாம். இவ்வாறு கருதி ஜாக்கிரதையோடு உலகில் வாழும் த்விஜர்களது சொல்லும், வேதசாஸ்திரஞானங்களும், மோக்ஷமார்க்கத்துக்கு எக்காலத்திலும் பேருதவியாகவிருக்கும். இதுபற்றியே எல்லா த்விஜர்களும் 14-சாஸ்திரங்களையும் படித்து உண்மை உணரவேண்டியது அவசியமென்று நமது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

நமது நோன்புகள்

OUR OBSERVANCES

II. கோகுலாஷ்டமி அல்லது கிருஷ்ணஜயந்தி

THE BIRTH OF KRISHNA

இந்த நோன்பு ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் ஆவணி மாதம் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி திதியன்று வருவது. இந்த நோன்பின் காலத்தைக் குறிப்பதற்கு 'அவிட்டம் கழித்த எட்டாம்நாள்' என்ற வசனமும் வழங்கிவருகின்றது. அதாவது ஆவணி அவிட்டம் என்ற பிராம்மணர்களுள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் வேதாரம்ப ஹேதுவானநோன்பு ஆவணிமாதம் பௌர்ணமியில் ஸாதாரணமாக வருவது வழக்கம். அதுவரும் நாளுக்கு எட்டுநாள் பின்னர் இந்த நோன்புவரும் என்பது முற்கூறியுள்ள வசனத்திற்குப் பொருள். இது வைஷ்ணவருள் ஓர் நாளிலும் மற்றையப் பிராம்மணர்களால் இதற்குமுந்தின நாளிலும் ஸாதாரணமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. வைஷ்ணவர்களுக்கு ரோஹிணீ நக்ஷத்திரம் பிரதானமாதலாலும், மற்றையவர்களுக்கு அஷ்டமீ திதி பிரதானமாகையாலும் இந்த நோன்பு இவ்வாறு இரண்டுபட்டு வருகின்றது.

இந்த நோன்பு ஸாதாரணமாக நம்முள் இவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது என்பதை விவரிப்போம். இந்த நோன்பன்று அதிகாலையில் வீட்டிலிருப்போர் எல்லோரும் ஸ்நானம் முதலியவைகள் செய்துவிட்டு தமது நித்யகர்மங்களைமுடித்துக்கொண்டு அவரவர்கள் அன்று ஸாயங்காலம் நடந்தேறவேண்டிய கிருஷ்ணன் பூஜைக்கு வேண்டிய ஸஹாயவிஷயங்களை தம்மால் கூடியவரையில் தயார்செய்வார்கள். வீட்டிலிருக்கும் சிறுவர்கள் ஊரிலுள்ள தோட்டங்களில் எல்லாம் அலைந்து பகவத்பூஜைக்கு வேண்டிய பத்திர புஷ்பாதிகளை சேகரித்துவரும் கைங்கரியத்தில் இறங்கிவிடுவார்கள். வீட்டில் உள்ள பெண்டுகள் எல்லோரும் அவர்கள் நிலைக்குத் தகுந்தபடி பகவான் நிவேதனத்திற்கு வேண்டிய பக்ஷணம் முதலியவைகள் செய்வதில் தமது காலத்தைக் கழிப்பார்கள். வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் பாகவதம்முதலியதிவ்யகதைகளைவாசித்தல்கிருஷ்ண பரமாத்மா முதலிய பெரியோர்களால் செய்யப்பட்டுள்ள அரியநூல்கள் முதலியவற்றை வாசித்தல் ஆகிய ஸத்காலக்ஷேபங்களை செய்துவருவார்கள். அன்று ஸாயங்காலம் பூஜைநடக்கும் வரையில் பட்டினி இருக்க சக்தியுடையவர்கள் சுத்தபட்டினியாயும், குழந்தை முதலானவர்கள் தவிர மற்றையோர் சிற்றுண்டி உட்கொண்டும் இருப்பார்கள். ஸாயங்கால ஸமயம் வந்ததும் வீட்டில் பெரியவராக இருப்பவர் ஸ்நாநம் முதலியனசெய்து தயாராக இருக்கும் பூஜாத்ரவ்யங்கள் முதலியவைகளைக்கொண்டு கிருஷ்ணன் பூஜைசெய்யத் தொடங்கி நிவேதனம் முதலியவைகள் செய்துமுடிப்பார். பகவத் பிரஸாதத்தை வீட்டில் உள்ளோர் எல்லோரும் உட்கொண்டபின்னர் பாகவதத்தில் கிருஷ்ணஜனனம் வாசித்தல் இதுபோன்றவேறு சில ஸத்காலக்ஷேமாதிகளைச் செய்துகொண்டே அன்றிரவு சந்திரோதயம் ஆகும்வரை விழித்திருப்பார்கள். சந்திரோதயம் ஆனதும் கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கு கற்பூர ஹாரத்தி முதலியன செய்துவிட்டு எல்லோரும் தூங்கத் தொடங்குவர். மாத்வபிராம்மணர்களுள்மாத்திரம் அன்றிரவு ஏகாதசியைப்போல பட்டினியாகவே இருந்துவிட்டு மறுநாள் காலையில். துவாதசியன்று செய்வதுபோலப் பாரணைசெய்வது வழக்கமாக இருக்கிறது.

விஷ்ணு ஆலயங்களில் கிருஷ்ணஜயந்தி யன்றையதினம் பகவானுக்கு விசேஷமாக அபிஷேகம் பூஜை முதலியன முடிந்தபின்னர், அன்று ஸாயங்காலம் ஸ்வாமி வீதி சுற்றிவரப் புறப்படும். கிருஷ்ண பரமாத்மா காளிங்க ஸர்ப்பத்தின்மீது நர்த்தனம் செய்வது போன்ற அலங்காரம் அன்று ஸ்வாமிக்குச் செய்திருக்கும். கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் லீலைக்குள் இதுவே மிகுந்த அற்புதமானதாயும், சிறந்த உட்கருத்துகள் அமைந்ததாயும் உள்ள லீலை ஆதலால் எங்கும் இந்த அலங்காரமே பொதுவாகக் காணப்படும். உட்பொருள் முதலியவற்றை இந்த வியாஸத்தின் முடிவில் விவரிப்போம். பகவான் புறப்பட்டு வெளிவந்ததும் ஸந்நிதியில் சறுக்குமரம் ஒன்று நாட்டியிருக்கும். அதன் நுனியில் ஓர்முடிப்பில் கொஞ்சம் காசு வைத்து முடிந்திருக்கும். பகவானுடன் கோகுலத்தில் விளையாடியவர்கள் யாதவர்களாதலால் அந்த குலத்திற்கு ஈடாக இக்காலத்திலிருக்கும் இடையர் குலத்தோர் இச்சறுக்குமரத்தில் ஏறி, மேல் இருக்கும் காசை எடுக்கமுயலுவர். அப்பொழுது அவர்கள் அருகில் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் மஞ்சள் நீர் முதலியவைகளோடு தயாராக இருப்பவர் சிலர் ஜலத்தை ஓயாது அவர்கள்மேல் அடித்துக்கொண்டேயிருப்பார்கள். இவைகளை எல்லாம் கவனியாது, சாண்ஏறினால் முழம் சறுக்கும். சறுக்குமரத்தின் கஷ்டத்தையும் கவனியாது,'பகவான்கோகுலத்தில் தமது குலத்தவருடன் செய்தலீலைகளுள் ஒன்றைத்தாமும்பகவான்மேல்கருத்துவைத்து எந்தக் கஷ்டத்தையும் கவனியாது நடத்தவேண்டு'மென்ற ஆவலுடன் இடையன் ஒருவன் மிகுந்த கஷ்டத்தின்மேல் கம்பத்தின் உச்சிபோய் அங்கிருக்கும் முடிப்பை எடுத்துவருவன். முடிவில் அவன் கம்பத்தின் அடியில்வந்து எதிரிலிருக்கும் பரமாத்மாவை நோக்கி மனதார செய்யும் வழிபாட்டை நோக்குங்கால் 'மோக்ஷமார்க்கத்தில் சாண் ஏற முழம் இழுக்கும்படியான உலகவாழ்விலிருந்து கொண்டு உறுதியுடன் மோக்ஷமார்க்கத்தில் நிலைபெற்று ஆத்மலாபத்தை அடைவது மிகக்கஷ்டம்! அதை அடைவதே நமது வாழ்க்கைப்பலன்" என்ற எண்ணம் உற்றுநோக்குவோர் எவர் மனதில் தான் உதியாது? இதுபோலவே வீதியில் உரிகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அவைகளைக் கப்பிகள் மூலமாக மேலும் கீழுமாக இழுக்கும்படி வைத்திருக்கும். இடையர்களுள் ஒருவன் இந்த உரியை தன் கையிலிருக்கும் தடியால் அடிக்க முயலுவான். அந்த ஸமயத்தில் உரி அவன் தடிக்கு எட்டாதபடிவேறொருவன் இழுத்துவிடுவான். அருகாமையிலிருந்துகொண்டு சிலர் உரியடிப்பவன் மீது தண்ணீரை அவன் முகத்தில் படும்படி அடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இந்தத் தடைகளைக் கவனியாது அவன் உரியை அடித்ததும் ஸ்வாமி வீதிவழியாக

வந்து எல்லோருக்கும் காட்சிகொடுத்துக்கொண்டே வரும். ஆங்காங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும்உரிகளின் அருகாமையில், உரி அடிபடும் வரையில் நின்று பின்னர் ஸ்வாமி அப்பால் போகும். இம்மாதிரி சிறந்த உட்கருத்துக்கள் உள்ளடங்கிய உத்ஸவம் ஒன்று கிருஷ்ணஜயந்தி யன்று நடந்துவருகின்றது.

இந்தநோன்பிற்குக் காரணமாக இருக்கும் புராணகதையை எடுத்து விவரிப்போம். உலகத்தில் கம்ஸஜராஸந்த ரூபமாக அஸுரர்கள் எல்லோரும் ஜன்மமெடுத்து அநீதியிலேயே ஸதா முயற்சியுடையவர்களாகி பூமிக்குப் பெரும்பாரமாக இருந்தகாலத்தில், பூமிதேவி காமதேனு உருக்கொண்டு பிரம்மதேவரிடம் சென்று தனது கஷ்டத்தைக் கூறி முறையிட்டுக்கொண்டாள். அப்பொழுது பிரம்மதேவர் ஸகல தேவதைகளாலும் சூழப்பட்டு பூமிதேவியோடு பரம்பொருள் யோக நித்திரைசெய்யும் திருப்பாற்கடலடைந்து துதிக்க, அவர் ஸகல தேவதைகளையும் பூமியில் ஜன்மங்கள் எடுக்கும்படி உத்தரவுசெய்து தாமும் கூடியசீக்கிரத்தில் வஸுதேவருக்குப் பிள்ளையாகப்பிறந்து தேவதைகளுக்கு ஹிதம் செய்வதாக ஒப்புக்தொண்டார்.

இப்படி இருக்கையில் ஸூரராஜா வம்சத்தில் பிறந்த வஸுதேவர் மதுரைதேசத்து அரசனாகிய உக்கிரஸேனராஜன் பெண்ணாகிய தேவகி தேவியை கல்லியாணம் செய்துகொண்டு, மறுநாள் அவளைத் தமது தகப்பன் வீட்டிற்கு அழைத்துப்போக யத்தனித்தார் அப்பொழுது தேவகி தேவி தகப்பன் தனது வாஞ்சையால் தன் பெண்ணுக்கு அநேகவித ஸ்திரீதனங்கள் கொடுத்தான். அப்பொழுது ஊருக்குப்போக வஸுதேவரும் தேவகியும் தேர்மேல் வந்து ஏறினார்கள். தேவகீதேவியை திருப்திசெய்வதற்காக அவள் தம்பி கம்ஸன் தேர் ஓட்டவந்து ஏறிக்கொண்டான். இவன் உத்ஸாஹமாகத் தேர் ஓட்டிச் செல்லும்பொழுது ஆகாயத்தில் அவன்முன்பாக 'அடே மடையா! இந்த ஸ்திரீயின் எட்டாவது குழந்தை உனக்கு யமன்' என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று, இயற்கையாகவே கொடியவனான கம்ஸனுக்கு கோபம் உண்டாக தனது பட்டாக்கத்தியை உருவிக்கொண்டு தேவகீதேவியை ஒரேவீச்சாய் வீசிவிடவேண்டும் என்று எண்ணிக்கொண்டு அவள் தலைமயிரை பிடித்துவிட்டான். வஸுதேவர் தர்மவழியில் அவனை ஸமாதானம்செய்யப் பார்த்தார். முடியாமல்போக வஸுதேவர் தனக்குப்பிறக்கும் பிள்ளைகள் எல்லாவற்றையும் கம்ஸன் வசம் ஒப்புவிப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார் கம்ஸன் கொலைத்தொழிலை நிறுத்திவிட்டான்.

தனக்குப் பிறக்கும்பிள்ளைகளை முறையே வஸுதேவர் கம்ஸனுக்குத் தவறாது கொடுத்துவந்தார். வஸுதேவரது நடத்தைக்குமெச்சி கம்ஸன் குழந்தைகளை வஸுதேவரிடமே கொடுத்துவிட்டான். இம்மாதிரி நல்லபுத்தி அவனுக்கு வந்தது மிகவும் அபூர்வம். இவன்சீக்கிரம் இறந்தால்அல்லவா உலகத்திற்குக்ஷேமம்? இவன் இவ்வாறு சற்று நல்லவனாகிவிட்டால் இவனுக்குக் கடவுள் தண்டனை எப்படிவரும்? இதை ஸரிப்படுத்தி கம்ஸனை மிகக் கொடியவனாக்குவதற்கும், வஸுதேவருக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறந்திருக்கும் தேவதைகளை சீக்கிரத்தில் விடுவிப்பதற்கும் நாரதர் அங்கு வந்துவிட்டார். உலகத்தில் கொடியவர்களை வேரறுக்க தேவதைகளும் மஹாவிஷ்ணுவும் செய்திருக்கும் ஏற்பாட்டை அவனுக்குக்கூற கம்ஸனுக்கு பயம் அதிகரித்துவிட்டது. வஸுதேவரையும் தேவகியையும் ஆறாவதுகுழந்தை பிறந்ததும் அவன் சிறையில் இட்டான். ஆறு குழந்தைகளையும் வாங்கி அவன் இரக்கமின்றிக் கொலையும் செய்துவிட்டான்.

தேவகி ஏழாவது கர்ப்பமானாள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு தமது யோகமாயையை அழைத்து 'வஸுதேவரது பத்னிகள் கம்ஸனுக்கு பயந்து நந்தகோபரது ராஜ்யத்தில் ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் ரோஹிணீதேவி வயிற்றில் இந்த ஏழாம்குழந்தையை வைத்துவிடு. நான் பின்னர் தேவகீவயிற்றில் பிறக்கிறேன். நீ நந்தகோபரது மனைவியாகிய யசோதைவயிற்றில் பெண்ணாகப் பிறந்துவிடு' என்று ஆஞ்ஞாபித்தார். எல்லாம் இவ்வாறேயாக, தேவகீகர்ப்பம் நஷ்டமாய்விட்டது. இதன்பின்பு வஸுதேவரிடம் பகவான் புகுந்துகொண்டு காலக்கிரமத்தில் தேவகீயினிடம் பிரவேசித்தார். தேவகீ எட்டாம் தரம் கர்ப்பம் தரித்தாள். ஏழாம் கர்ப்பம் மாயமாக மறைந்துபோய்விட்டதையும் தேவகீ எட்டாம்தரம் கர்ப்பந்தரித்து விளங்குவதையும் கேட்ட கம்ஸனுக்கு ஏதோ இவைகளில் சூது இருக்கிறது என்று தோன்ற பயம் அதிகரித்துவிட்டது அநேகரைக் காவலாக ஏற்படுத்தினான். எங்கே ஏழாவது கர்ப்பம்போல இதுவும் மாயமாக மறைந்து கொஞ்சநாளில் தனக்கு யமனாக வந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் குழந்தை பிறந்ததும் தனக்குத் தெரிவிக்கும்படி கடுமையான கட்டளையிட்டிருந்தான். பகவானைத்

தன்னிடம் தாங்கி நிற்கும் தேவகீ தேவியைக் கண்டதும் அவனுக்கு அவளைக்கொல்ல மனம்வரவில்லை. பகவானது ஜனனத்தை மிகுந்த பரபரப்புடன் கம்ஸன் எதிர்பார்த்திருந்தான். தேவதைகள் எல்லோரும் பகவானைத் துதித்து அவர் அவதாரத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

அஷ்டமீ இரவு சந்திரோதயகாலம்: நிசி 12-மணி ஸுமார் இருக்கும். கம்ஸன் மிகுந்த பயத்துடன் தன்னைச்சுற்றி பகவான் காணப்படுவதாக எண்ணி எண்ணி வெருண்டு அடிக்கடி விழித்துப் பார்த்துக்கொண்டு சற்றுக் கண் அயர்ந்தான். கண்கொட்டாது காவலாக இருந்த சிறைச்சாலை வாயிற்காப்போர் எல்லோரும் களைப்பால் சற்றுக் கண் அயர்ந்தனர்.

இப்படி இருக்கையில் சந்திரன் உதயமானான். அத்துடன் சிறைச்சாலையில் பகவானும் வெளிவந்தார். ஸாதாரணக் குழந்தைகள்போலா? சதுர் புஜத்தோடு தமக்கு ஸாதாரணமாக உள்ள திவ்ய மங்களரூபத்துடன் வஸுதேவர் தேவகீ இருவருக்கும் தோன்றினார். இருவரும் வாயாரப் பகவானைத் துதித்து ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டனர். உடனே அவர்கள் காலில் இட்டிருந்த விலங்குகள் யாவும் சிதறிப்போயின. காலதாமதம் செய்யாது பகவான் அவர்களை நோக்கி 'நான் சீக்கிரத்தில் குழந்தையாகிவிடுவேன். என்னை எடுத்துச்சென்று யமுனையாறு கடந்து அக்கரையிலிருக்கும் நந்தகோப கிரஹத்தில் சென்று பிரஸவித்திருக்கும் யசோதையருகில் விட்டுவிட்டு அங்கிருக்கும் பெண்சிசுவை இங்கு எடுத்துவந்து விடுங்கள். நீங்கள் செய்யும் காரியம் ஒருவருக்கும் தெரியாதிருக்கும். கதவு, ஆறு முதலியனதாமே உமக்கு அனுகூலமாக இருக்கும்' எனச் சொல்லிக் குழந்தையானார்.

வஸுதேவர் தேவகீயைத் தேற்றிவிட்டு காலதாமதம் செய்யாது கதவைத் தொட்டார். கதவு திறந்தது. வெளியே வந்தார், காவலாளர்கள் முதலியோர் உறங்குவதைக் கண்டார். பகவானது திருவிளையாடலைக் கண்டு வியந்தார். அப்பொழுது மழைத்தூற்றல் விழுந்துகொண்டிருந்தன. யமுனை வந்து அங்கு ஏற்பட்ட வழி மூலமாக நந்தகோபர் வீடுசென்று எல்லோரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்ததால் ஒருவருக்கும் தெரியாது தமது குழந்தையை விட்டுவிட்டு யோகமாயையை எடுத்துக்கொண்டு தமது சிறைச்சாலை வந்தார். கதவுகள் சாத்தியவுடன் முன்போல பூட்டிக்கொண்டன. விலங்குகள் காலில் வைக்கப்பட்ட உடன் முன்போல சேர்ந்துகொண்டன. அந்த ஸமயத்தில் நிச்சப்தமான இரவில் ஓர்கழுதை கத்தியதாம். பெண்சிசுவும் கத்தியதாம். திடுக்கிட்டு எல்லோரும், எழுந்து தேவகீ தேவிக்குப் பெண்பிறந்த விஷயத்தைக் கம்ஸனுக்குத் தெரிவித்தனர். பின்பு கம்ஸன்செய்த விஷயங்களை நாம் இங்கு விவரிக்கவேண்டியது அனாவசியம்.

இவ்வாறு தோன்றிய பரமாத்மா தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் வாழ்க்கையின் நோக்கம், ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மனிதன் விடுபடும்விதம், உலகவிஷயங்களின் ஸ்வரூபம் ஆகிய இவைகளையே அநேகவிதமாக ஓயாது நம்போலியருக்கு நேராகவும் தமது நடத்தைகள் மூலமாகவும் போதித்துக்கொண்டேயிருந்தார். இவரை உள்ளபடி உணர்வது மிகக்கஷ்டம். இவர் செய்துள்ள லீலைமுதலியவைகள் அநேகவிதமாகவும் அநேக விரோத அம்சங்களை உடையனபோலவும் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்போருக்குத் தோன்றும். உற்று நோக்குவோருக்கு மாத்திரமே இவர் முற்கூறிய அரிய விஷயங்களைத் தமது வாழ்க்கையில் காட்டுவது நன்குவிளங்கும். ஓர்மஹான் கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் வைபவங்களைப் பின்வருமாறு எடுத்துக்கூறியுள்ளார். 'பிரபஞ்சமாகிய நாடகத்தில் இருக்கும், வெளிப் படையானவிரோதாம்சங்கள், தோஷங்கள் முதலியவற்றையும் விடாது நடித்துயாரும்மறவாதவண்ணம்காட்டி, அவைகளின் பின் தாமே கபடநாடக ஸூத்ரதாரியாக விருப்பதை வெளிப்படுத்தியவராயும், தாமே தஸ்கராணாம் பதியாக (கள்வர் தலைவனாக) இருப்பவராயும், பிரேமை கருணை முதலியவைகளுக்கு நிலயமாக விருந்தபோதிலும் தாமே ஸகல விரோதம் சண்டை முதலியவைகளுக்கு இவ்வாறு காரணமாக இருப்பது என்பதை வெளியிடுபவராயும், ஸகலவேதாந்தங்களையும் வெளிப்படுத்தும் திறனுடையவராயும் ஸகலஸ்திரீகளும் மிகுந்த ஆனந்தத்துடன் கூறத்தக்கதாயும் உள்ள பால்யலீலைகளை உடைய அற்புதக் குழந்தையாயும், உபநிஷத்துகள் வெளியிடும் அற்புதவிஷயங்களைவிட அத்யற்புத விஷயங்களைத் தெரிவிக்கும் சேஷ்டைகளை கோபிகள், ராதை முதலியவர்களோடு செய்த அற்புத புருஷனாயும், உலகத்தையே நிலைநிறுத்தும்படியான சட்டங்களைவெளிப்படுத்திய அமைச்சராயும், ஸந்நிதான மாத்திரத்தில் எல்லா விஷயங்களை நியாயப்படி நடக்கும்படி செய்யும் அற்புத வீரராயும், உலகத்தில் உள்ள ஸகல

வேதங்களது ஸாரத்தையும் சுருக்கமாக கொஞ்ச நாழிகையில் எடுத்துரைத்த பரம குருவாகியும், 60,000 ஸ்திரீகளோடு கூடியிருக்கும் நித்ய பிரம்மசாரியாயும், நாரதரை ஒரு நொடிப்பொழுதில் மாயையில் கட்டுப்பட்டுத் தவிக்கும்படி செய்த தந்திரமான ஸ்நேஹிதராயும், ஸதா வேணுகானம், நடனம், விளையாட்டு ஆகிய இவைகளையே நிச்சிந்தையாக செய்துகொண்டிருக்கும் கோபாலனும், கற்பனாரஸம், ஸம்பவவிசித்திரங்கள், ஆழ்ந்த உட்கருத்துக்கள் ஆகிய இவைகள் விஷயத்தில் தனக்குத்தானே நிகர் என்று சொல்லும்படியான திவ்ய சரித்திரத்தை உடையவராயும், பூர்ணவதாரமாயும் உள்ள கிருஷ்ண பரமாத்மாவை கடவுளெனக் கருதித் துதிக்காது இருப்பவரும் உண்டோ!' என்று வியந்து கூறியுள்ளார்.

இவ்வளவு சிறப்புடைய பகவத்கதையைக் கேட்டால் நமது மனதிற்கு என்ன தோற்றும். 'பெரியோர்களது சரிதங்கள் நாமும் பெரியோராகி நமது பின்வருவோருக்கு ஓர் ஆதாரமாக விருநது அவர்களை சிறந்தவராகத் தூண்டும் திறனுடையவர்கள் ஆகலாம் என்ற எண்ணத்தை நமக்கு உண்டாக்கும்' என்றார் ஓர் ஆங்கிலகவி. இது மனிதரது சரித்திரத்தைப்பற்றிச் சொன்னது. இதை கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் சரித்திரத்தோடு சேர்த்தால் பொருந்தாது. கிருஷ்ண பரமாத்மாவைப்போல நடக்க முயன்றோமாகில், நம்மால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்பதோடுங்கூட நாம் வீணகக் கெட்டுப்போய் ஒரு விஷயத்திற்கும் பயன்படாமல் போய்விடுவோம். ஆகவே இவரது சரித்திரத்தை நோக்கில் முன்னர் கூறியுள்ள மஹான் சொல்லுவது போல், உலக விஷயங்களில் விருப்பு வெறுப்புமுதலியவைகள் இன்றி பகவானது லீலா விபூதிகளில் ஈடுபட்டு பிரபஞ்சத்தையே மறந்து கொஞ்சகாலம் நிற்கும்படியான சக்தியை இவரது சரித்திரம் கொடுக்கின்றது என்பது தெரியவரும். இதுவே கிருஷ்ண பரமாத்மாவைப் போன்ற அவதார சரித்திரங்களால் நமக்கு ஏற்படும் நன்மை. இவைகள் ஸாதாரணபெரியோர்களது சரித்திரத்தைப்போல முற்றிலும் நாம் பின்பற்றக்கூடும் சரித்திரங்கள் அல்ல என்பதை அறிந்து இச்சரித்திரங்களைக் கண்டு வியந்து கடவுளது அவதாரதினங்களைக் கொண்டாடுவோமாகில் நாம் மேன்மை அடைவோம் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

இனிமேல் கிருஷ்ணஜயந்தி விஷயமாக உள்ளபுராணகதையில் அடங்கி இருக்கும் உட்கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டுவோம். எப்பொழுதும் நிஷ்டை பழகிக்கொண்டு ஸதா பரம்பொருளோடு வாஸம்செய்யும் மனம்உடைய ஞானிக்கு இதுவரையிலும் கூறியவை திருப்திகரமாக இருக்கமாட்டா. அவனுக்கு எல்லா விஷயத்தையும் ஆத்மபரமாக ஸமன்வயப் படுத்திகொள்ளவேண்டிய ஆவலே இருக்கும். ஆகவே அவன்உக்ரஸேனனை கோபாதிவிருத்திகளுக்கு அதிபதி என்றும், கம்ஸனை ஜீவ அகங்காரமென்றும், அவன் தங்கை தேவகியை புத்தி என்றும், அவள் ஏழுபிள்ளைகளை சுத்தபுத்தி விருத்திகள் என்றும் கம்ஸன் அப்பிள்ளைகளைக் கொல்லுவதை அகங்காரம் சுத்த புத்தி விருத்திகளை அடக்கிவிடுவது என்றும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவை ஞானம் என்றும், பரமாத்மா உண்டானதும் விலங்கு தரித்துப்போனது, சிறைச்சாலைக் கதவுகள் திறந்தது ஆகிய இவைகளை ஞானனுபவத்தால் பாசம் கழன்றுபோவது என்றும், கொண்டு கிருஷ்ணஜயந்தியன்று அவனும் ஆனந்திப்பான் இப்பொருள்கொண்டு ஆனந்திக்கும் ஞானிக்கு கண்டவிடமெல்லாம் ஸதா பகவான் இருப்பதாகவும் அஞ்ஞானிகளாகிய நம்மிடம் சிற்சில ஸமயங்களில் கிருஷ்ணன் தோன்றுவதாகவும் காணப்படும். உதாரணமாக ஏதாவது ஓர் வீட்டில் துக்கம் இருப்பதையும் அங்கு யாராவது ஒருவர் வந்து நல்ல விஷயங்களைக் கூறி தேற்ற வீட்டோர் தேறி இருப்பதையும் கண்டவுடன் அங்கு பாலகிருஷ்ணன் பிறந்ததாக எண்ணி அவன் மகிழுவான்.

இந்த நோன்பன்றையதினம் கிருஷ்ணன் பிறந்த நாழிகை வரையில் விழித்திருப்பதின் கருத்து என்னவெனில், கம்ஸன் அவன் காவலாளர்கள் முதலியோர் ஸமயத்தில் தூங்கியதால் பகவத்தர்சனம்இழந்தார்கள், அதுபோல நாமும் தூங்கி ஏமாறாதுவிழித்து இருக்கவேண்டும் என்பதே. ஞானியோ இதை துரிய ஜாக்கிரதை (அதாவது நிஷ்டையில் ஞாபகத்துடன் பகவானை மறவாதிருத்தல்) எனக்கொண்டு, பகவானை மறந்தால் ஏமாந்து விஷயத்தில் சிக்கிக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று கொண்டு இந்நோன்பில் விழித்திருக்கவேண்டும் என்று நன்ருக நமது பெரியோர்கள் ஏற்படுத்தினர்கள் என்று மஹான்களை மெச்சிக்கொள்வான்.

மேலும் கிருஷ்ணன் லீலைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இம்மாதிரி உட்கருத்துக்கள் அமைந்துகிடப்பதை ஊகித்து அறிவோர் காணலாம். உதாரண

மாக கிருஷ்ணஜயந்தியன்று விஷ்ணுகோயில் அலங்காரமாகிய காளிங்க மர்த்தனத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். காளிங்கனை ஐந்துதலை நாகமாகக் காட்டியிருக்கும். இதை பஞ்சேந்திரியமாகவும், இது இருக்கும் மடுவை விஷயமாகவும், கிருஷ்ண பரமாத்மாவை ஞானமாகவும், முதலில் பரமாத்மா மடுவில் விழுந்து கலக்குவது ஞானம் முதலிய விஷயத்தில் சிக்கிக்கொள்வதாகவும், பின்னர் பாம்பால் சுற்றப்படுவது விஷயத்தில் அலையும் இந்திரியங்களால் ஞானம் பிடிபடுவதாகவும், பின்னர் பகவான் பாம்பின் மேல் ஏறி நர்த்தனம் செய்வது, ஞானம் ஓங்கி இந்திரியங்களை அடக்குவதாகவும், பாம்பு விஷம் கக்குவது விஷயானுபவம் செய்யும் சக்தியை இந்திரியங்கள் இழக்கும்படி செய்வதாகவும், காளிங்கனைக் கொல்லாது மடுவைவிட்டு ஓட்டிவிடுவது விஷயங்களிலிருந்து இந்திரியங்களைப் பிரிப்பதாகவும், பின்பு காளிங்கனை விஷய விருத்தியற்று ஸத்விருத்தியோடு கூடி இருக்கும் இந்திரியங்களாகவும் கொண்டு மெய்மறந்து நிற்கலாம், கிருஷ்ணஜயந்தியன்று வரும் பகவானைக்கண்டு. இந்தமாதிரி ஒரு மஹான் காளிங்கமர்த்தனத்தின் உட்கருத்தைக் கூறுங்கால் 'விஷம் விஷமல்ல, விஷயமே விஷம். ஸம்ஸாரம் விஷ விருக்ஷம். ஏனெனில் விஷம் ஒரு தேகத்தைக் கொல்லும், விஷயமோ அநேக ஜன்மங்களை வ்யர்த்தமாக்கும். மேலும், விஷம் முற்றிய கொடிய பாம்பினிடம் தான் மாணிக்கம்இருக்கும், அதுபோல விஷயம் முற்றினால்தான் அதன்பேரில் அருவருப்பு உண்டாக விஷயத்யாக இச்சை உண்டாகும்'என்று மனனம்' செய்திருக்கிறார்.

இதுகாறும் கூறிவந்த ஞான நிலைதான் ஸகல நோன்புகளின் முடிவும். இப்படி இருப்பினும் இதை வெளிப்படையாகச் சொன்னாலும் நம்போன்றபாமரர்களுக்கு எளிதில் விளங்காது. ஒருவேளை அவை பாபமான எண்ணங்கள் என்றுதோற்றினாலும்தோற்றும், ஆதலால்நம்பெரியோர்இந்தநோன்பைபாகவதக்கதையை ஒட்டி ஏற்படுத்தி நமக்கு முதலில்சுத்த மனதும் பக்தியும்உண்டாகும்படி தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்திக்கின்றனர். இந்த நோக்கத்தை நன்கு உணர்ந்து இவ்விருதாதிகளை வீண்காலம் போக்கல் எனக்கருதாது இந்தக்காலங்களில் கூடியவரையில் ஸாதாரண வ்யவஹாரங்களிலிருந்து ஒதுங்கி ஸத்காலக்ஷேபாதிகளில் காலத்தை நாம் போக்கிவருவோமாயின் முன் எடுத்துக் காட்டியுள்ள ஞானியின் ஆனந்தநிலை நமக்கும் முடிவில் கைகூடும் என்பதற்கு என்னஸந்தேகம்!

ஓம் தத்ஸத்.

மனிதன்—அவன் தாழ்வும் ஏற்றமும்

MAN HIS LITTLENESS & GREATNESS

[இந்த வியாஸம் தான் முதல் முதல் ஆங்கிலத்தில் ராஜம் அய்யர் எழுதிய வியாஸம். இதன் மூலமாகத் தான் அவருக்கு ஸத்குருலாபம் கிடைத்தது. இதை முன்னரே, 1908-ம்ஹு டிசம்பர்மீ வெளியான விவேகபோதினி 6-ம் ஸஞ்சிகையில் எழுதியுள்ள இராஜம் அய்யர் சரிதை மனம்மாறிய சருக்கம் 169-ம் பக்கத்தில், சுருக்கி எழுதியிருக்கிறோம். நமது சந்தாதார்கள் நன்மைக்காக இந்தவியாஸத்தை மொழிபெயர்த்து இங்கு எழுதலானோம்.]

'பழகப்பழகப் பாலும் புளிக்கும்' என்பது பழமொழி. இந்த அதிகப் பழக்கமே நமக்கு மிகுந்த விரோதியாக குறுக்கே நிற்கின்றது. இப்பிரபஞ்சத்தில் அதிக அற்புதமான வஸ்துக்களை நாம் அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் அவைகளை நாம் கவனியாமலும், அவைகளின் ஸ்வரூபம் இவ்வாறு நுட்பமாயும் அற்புதமாயும் உள்ளது என்பதை உணராமலும் நமது காலத்தை வீணாகக் கழிக்கிறோம். நம்முள் எத்தனைபேர் ஆகாயத்தை உற்றுநோக்கி அங்குள்ள அற்புதங்களைக்கண்டு ஆனந்திக்கக் கொடுத்துவைத்திருக்கிறார்கள்?' என்றுமிகுந்த இரக்கத்துடன் ரஸ்கின் என்ற ஓர் ஆங்கில ஆசிரியர் மனிதர்களை வினவுகிறார். இவ்வாகாயத்தை நாம் பிறந்தது முதல் எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதால் இது என்றைக்கும் இப்படித்தான் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உண்டாக அதை நாம் உற்று நோக்கி ஆனந்திக்காது நின்றுவிடுகிறோம். குழந்தைகள் ஆச்சரியத்துடன் புதிதாய் வந்தவர்களைப் பார்க்கின்றனவே ஒழியத் தமது தாய்மார்களை அவ்வாறு நோக்குவதில்லை. இதுபோலவேதான் நாமும் ஓர் புதிய நெசவு யந்திரத்தை எவ்வளவு ஆவலோடு பார்க்கிறோமோ அவ்வளவு ஆவலோடு அநேகாயிரம் அற்புத அண்டங்கள் நிராதாரமாகத் தொங்கிகொண்டு தமக்கு ஏற்பட்ட மார்க்கங்களில் நிலைமாறாது தொன்றுதொட்டு அலைந்துகொண்டிருக்கும் ஆகாயத்தை சற்றேனும் கண்ணெடுத்து நோக்குவதில்லை. இத்தகைய ஆகாயமானது நாம் பிறந்தகாலத்து இல்லாது திடீரென்று பின்னர் நமது கண்முன் தோன்றி இருக்குமாயின், நமது ஆச்சரியம், ஆவல் முதலியன கவிகளின் ஹிருதயங்களில் குடிகொண்டிருக்கும் சுத்த கல்பனாசக்தியைப்போல கிளம்ப, நம்முள் சிறியாரிற் சிறியராக இருப்பவர்கூட. பயபக்தியுடன்தமது கையைச்சிரமேல்வைத்து சுத்த மனத்

தோடும் அச்சத்தோடும் வேதமந்திரங்களைப்போன்ற ஸ்தோத்திரங்களை வாயாரத் தாமே கற்பிப்பர். இப்பொழுது நமக்கிருக்கும் மந்தநிலையைப் பாருங்கள்! ஆகாயமோ ஒருநிமிஷம் இருந்ததுபோல மறுநிமிஷம் இருப்பதில்லை. அது ஸதா மாறிக்கொண்டும் மிகுந்த அற்புதத்தோற்றங்களை நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் காட்டிக்கொண்டும் இருக்கிறது. அதில் மேகங்கள் அற்புதமாய் மாறும் உருவங்களோடு ஸதா அங்கும் இங்கும் ஸஞ்சரிக்கின்றன; ஸூர்யோதய அஸ்தமனங்களோ வால்மீகி முதலிய வரகவிகளாலும் வர்ணிக்கமுடியாத ஆடம்பரத்துடன் காணப்படுகின்றன; சந்திரனோ மிகுந்த ஜிலு ஜிலுப்போடு கூடிய வேணுநாதம்போன்ற இனிமையுடன் பிரகாசிக்கின்றனன்; அதில் ஒய்வு ஒழிவு இல்லாமல் காட்சிகள் ஸதா மாறிக்கொண்டேயிருக்கின்றன; இம்மாதிரியான விஷயங்களைப்பற்றி நமக்கு யாதொன்றும் தெரியாதிருந்தும், நம்முள் அநேகரது மந்தமான மனதில் ஆகாயத்தின் சிறப்பு பதியாமலே இருக்கின்றது.

நாம் ஏன் இப்பொழுது ஆகாயத்தைப்பற்றிப் பேசவேண்டும்? நமக்கும் அதற்குமுள்ள ஸம்பந்தத்தை பஞ்சாங்கம், காற்றின் நிலைமையைக் கூறும் விளம்பரம் முதலியன நன்றாகக்காட்டிவிடுகின்றன. இது நமக்குப்போதும். நம்மோடு அதிக நெருக்கமாக இருக்கும் விஷயங்களைப்பற்றி விசாரிக்கப் புகுவோம். அதாவது மனிதனை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். நமக்கு மனிதர்கள் ஸம்பந்தத்தைவிட்டு நீங்குதல் மிகக்கஷ்டம். நாம் தொழிலில் இருந்தாலும் ஸரி அல்லது அது இல்லாமல் இருந்தாலும் ஸரி எப்பொழுதும் மனிதர் மத்தியிலேயே பழகிவரவேண்டியிருக்கிறது. கூடிவாழ்தல், ஸ்நேகம், அன்பு ஆகிய இவைகளையே நாம் எக்காலத்தும் விரும்புவது. இப்படி நாம் ஸதா விரும்பும் மனிதனுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி நமக்கு என்ன தெரியும்? ஒன்றும் தெரியாது! மனிதன் பிறக்கிறான், பின்பு அவன் இறக்கிறான், அவன் எங்கிருந்து வருகிறான் எங்கே பின்னர் போகிறான் என்பதே நமக்குத் தெரியாது. ஒருவன் கவியாகவும், மற்றொருவன் போர்வீரனாகவும் இருக்கிறான். இப்படி இவர்கள் இருக்கக் காரணம் இன்னதுஎன்பதே நமக்குத் தெரியாது. மனிதன் உயிரோடிருக்குங்கால் மூச்சுவிடுகிறான், அவன் இறந்தபின்பு மூச்சு நின்றுவிடுகின்றது. மூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தது யாது, மூச்சில்லாதுகிடப்பது யாது, நாம் பிறக்கக் காரணம் என்ன, நாம் எங்கேபோகிறோம், மரணத்தோடு நமது வாழ்க்கை முடிந்ததா, நாம் ஆத்மாவா, அனாத்மாவா, மனமா, இந்திரியங்களா, அல்லது ஒன்றுமே இல்லையா என்ற இந்த சங்கைகளுக்கு எந்த தேகதத்வசாஸ்திரத்தாலும் தக்க விடை கொடுக்க முடியாது. இம்மாதிரியான பெரிதாயும், ஆழ்ந்ததாயும் உள்ள ரகஸ்யங்களால் நாம் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். இதை அறிய நாம் எவ்வளவு முயன்றாலும் நம்மால் ஆவதில்லை. இம்மாதிரியான இருளில் நாம் தத்தளிக்கிறோம் என்பதை உணர்ந்துதான் கீதே என்ற ஜர்மன் கவி 'நாம் எப்பொழுதும் விடாது அதிநுட்பமான விஷயங்களோடேயே ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிறோம், மனிதன் ஓர் பதருக்கு ஸமானம், அவனுக்கு உலகத்தைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது தன்னைப்பற்றியோ அவனுக்கிருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கு அளவேஇல்லை' என்றார். இதுபோல 'இவ்வுலகமாம் பெரிய யந்திரத்தை அளந்தறிவது அஸாத்யம். அதில் இருக்கும் காரியகாரண ஸம்பந்தத்தை முழுவதும் அறியமுடியாது. நாம் இன்னார் என்பதும், நமது ஸ்வரூபம் இன்னது என்பதும்,நம்மால் அறியமுடியாது' என்றார் நூஸோ என்ற பிரஞ்சு நூலாசிரியர். இவைகள் அற்புதவாக்கியங்கள்; நாம் முன்னர் எடுத்து விவரித்த அதிபழக்கத்தால் உண்டாகும் மந்தகுணத்தை சிதற அடித்த மனிதரது வாக்கியங்கள். ஸமுத்திரத்தில் மீனுக்காக அலைகளை எளிதில் தாண்டிச்செல்லும் செம்படவனுக்கு ஸமுத்திர ஒலியின் காம்பீரியமும், அதில் உண்டாகும் புயல்களின் காம்பீரியமும், எவ்வாறு தோன்றாவோ, அவ்வாறு ஓயாது ஸமுத்திர அலைபோல மோதிக்கொண்டிருக்கும் விஷயங்களைக் கவனியாது, அவைகட்கு அப்பால்பட்டு நிற்கும் வழிதோன்றாது அதிகப் பழக்கத்திற்கு ஆளாகி கெட்டுப்போகும் மானிடர்கள் நிறைந்த இவ்வுலகில், பிரபஞ்ச வைசித்திரியம், அதன் ரகஸியத்தின் பெருமை, அதைப் பூர்ணமாக அறியமுடியாது என்பவைகளையும் நமது அறிவின் சிறுமையையும் உள்ளபடி உணரும் சக்திவருவதே ஓர்சிறந்த குணம். இது கிடைப்பது அநேக ஜன்மங்களிற் செய்த புண்யபலன் என்றே சொல்லவேண்டும்.

இவ்வாறிருப்பினும் நாம் பெரியவர்கள் வம்சத்திற் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் கண்டு அறிந்து அனுபவித்த ஞானம் எல்லாம் நமக்கு ஸஹாயமாகவே இருக்கின்றன. அவைகளின் ஸஹாயத்தின்பேரில்

நமது சிற்றறிவிற் கெட்டியவரையில் அஹங்காரம் நிறைந்த விசித்திர ஜந்துவாகிய மனிதனது ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விவரிப்போம். கிருஷ்ண பரமாத்மா பகவத்கீதையில் (3-ம் அத்தியாயம் 42-ம் சுலோகத்தில்)

"இந்தியங்கள்மேலன்வாம் என்றுரைப்பஇந்தியத்தி
சிந்தைமிக மேலதனிற் சீறுடைத்து—புந்திதான் [ல்
மன்னியவப் புந்தியினும் மாண்புடையான் அன்னோ
ன்னவிலும் தோளாய் நீ காண்.'' [னே

என்று உபதேசித்திருக்கிறார்.

மனிதன் ஸகல ஜந்துக்களிலும் மேலான ஜந்து என்றும் 'அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது' என்றும், பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மனித தேகத்தின் ஸ்வரூபத்தை நோக்கில் இதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது. மனித தேகம் எவ்வளவு விசித்திரமாக இருந்தபோதிலும் மனிதனைவிட அதிகபலம், அழகு, காம்பீர்யம் முதலிய சிறப்புவாய்ந்த சரீரங்களை உடைய ஜந்துக்கள் அநேகம் உலகில் காணப்படுகின்றன. ஹக்ஸ்லி என்ற பிரகிருதி சாஸ்திரி ஜந்துக்களுள் குதிரையே நல்ல தேகக்கட்டு உடையது என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். நல்ல கொம்பன் யானைக்கு இருக்கிற காம்பீர்யம் நல்ல மல்லக ஜெட்டிக்குக்கூட இல்லை. சிங்கத்திற்கு உள்ளபார்வை நல்லவம்சத்திற் பிறந்த அரசனுக்குக்கூட இல்லை. சிறந்த காளைமாட்டின் நடையானது போர்வீரனது நடையைப் பழிக்கும் திறனுடையது. கானமயிலாடுவது கண்குளிரும் காட்சி. ரம்பைக்குக்கூட பஞ்சவர்ணக்கிளியின் அழகு இருந்திராது. பறக்க சக்தியில்லாத மனிதனைவிட வானம்பாடி மிகுந்த ஸ்வதந்திரம் உடையது. நல்ல ஸங்கீத ஸ்வரத்தைக்கேட்டு படமெடுத்தாடும் கிருஷ்ணஸர்ப்பம் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது. ஆகாயத்தில் அசையாது உருவிச்செல்லும் கருடப்பட்சியும் அவ்வாறு என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்! ஆகையினால் தேஹவிஷயமாகப் பார்க்குங்கால் மனிதன் மற்றைய ஜந்துக்களைவிட சிறப்புவாய்ந்தவன் அல்லன். யோசிக்குங்கால் மற்றை ஜந்துக்களைவிட மனிதன் ஆபாஸமான ஜந்து என்றே சொல்லவேண்டும். ஷோபன்ஹார் என்ற ஜர்மன் தத்துவசாஸ்திரி அநேகஜனங்களது முகங்கள் மந்தமாகக் காணப்படுகின்றது என்கிறார். பட்டணத்துப் பிள்ளையார் தேகத்தினால் விளையும் கஷ்டத்தைப் பின்வருமாறு கூறுகிறார்.—

"மானார் விழியைக்
கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவும்
கோனாகி யென்னைக்
குடியேற்றிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும் பேறிருந்தாலு
நற்பேறிது பொய்யன்றுகா
ணானாலுமிந்த வுடம்போ
டிருப்பது அருவருப்பே."

ஆகையால் மனிதனுக்கு சிறப்பு அவன் தேஹத்தால் உண்டாவதில்லை என்பது விளங்கும். அவன் மேன்மையும், நிமிர்ந்த முகத்தால் அவனுக்கு உண்டாகும் காம்பீர்யமும் முக்கியமாக அவனுள் ஆடி ஒளிரும் பரஞ்சோதியின் சிறப்பால் உண்டானவே ஒழிய வேறில்லை.

மனிதனது சிறப்பு தேஹத்தைவிடச் சிறந்தனவாகிய இந்திரியங்கள், மனஸ் ஆகிய இவைகளால் உண்டாகின்றதோ என்பதை விசாரிக்கப் புகுவோம். இந்திரிய வ்யாபாரங்களை மாத்திரம் நாம் தனியாகப் பார்த்தால் மனிதன் மற்ற ஜந்துக்களைவிட மிகத் தாழ்ந்தவனாகப் போகிறான். இதனாலேயே ஷோபன்ஹார் என்பவர் மனிதன் எல்லா ஜந்துக்களையும்விட மிகத் தாழ்ந்தவன் என்றே ஸாதிக்கிறார். உற்றுநோக்குங்கால் புலி கரடி முதலியவைகள் கூட நல்லவைகள் என்ற மதிப்பை நமக்கு உண்டாக்கும் குணம் வாய்ந்தவர்கள் மனிதர்களுள் அநேகர் காணப்படுகிறார்கள். புலிக்கும் கரடிக்கும் இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள இரைகள் உண்டு. புலி ஒருநாளும் காக்கையைப்பிடிக்காது, கரடி பூனையைக் கொல்லாது, மனிதனுக்கோ அவன் சண்டை விஷயங்களில் இம்மாதிரியான எல்லையே கிடையாது. ஆடுகள், மாடுகள், இன்னும் பூமியில் உலாவும் மிருகங்கள் ஆகாயத்தில் பறக்கும் பக்ஷிகள் ஸமுத்திரத்திலுள்ள மீன்கள் இன்னும் ஸமுத்திரத்தின் வழியாக ஓடும் ஜீவஜந்துக்கள் ஆகிய எல்லாம் மனிதனுக்கு விரோதிகளாக ஏற்படலாம். எறும்புமுதல் மனிதர்பரியந்தம் உள்ள ஜீவராசிகளில் எதைத்தான் மனிதன் தந்நயம்கருதி வருத்தாது விடுகிறான்? இந்திரிய வியாபாரக்குழப்பத்தில் மேலான உறவுகள் எல்லாம் சிதறிப்போகின்றன. தாயாதி என்ற நெருங்கின உறவைக்காட்டும் ஓர்பதம் விரோதி என்ற பொருளைக் கொடுக்கும் நிலைக்குவந்துவிட்டது. இந்திரிய வியாபார நிலையிலிருந்து ஷோபன்ஹார் பின்வருமாறுகூறுகிறார். 'நன்னடக்கை ஒழுங்கின்படி மனிதன்நிலை பொதுவாக இவ்வாறுஇருக்கின்றது

என்பதை அறியவேண்டுமோ? இதற்கு மனிதன் அதிர்ஷ்டத்தை விசாரித்தால்போதும். அது யாதெனில், அடங்காஆவல், இழிவு, கஷ்டம், துக்கம், மரணம் ஆகிய இவைகளே. மனிதர்கள் பொதுவாக உபயோகமற்றவர்களாக இல்லாவிடில் அவர்கள் இம்மாதிரியான கெட்ட அதிர்ஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கமாட்டார்கள்.' மேலும் மனிதன் தான் செய்யும் செய்கைகளுக்கு உத்தரவாதி, அவனுக்கு இயற்கையான விரோதங்கள் இல்லை, அவன் புத்தியை அவன் இஷ்டப்படி உபயோகிக்கும் திறமுடையவன், என்ற இவ்வுண்மைகளைப் பற்றி ஆலோசிக்குங்கால் அவனை ஜீவஜந்துக்களுள் எங்குவைப்பது என்று பலமான சங்கை உண்டாய்விடுகின்றது. சிலந்தியும், எறும்பும் அநேகருக்கு நற்போதனைகளை செய்திருக்கின்றன. தேனீக்களின் ஸங்கமானது இங்கிலாந்திலுள்ள ஆளும்ஸங்கத்தைப் பழிக்கும் திறனுடையது. பசுவின் ஸாத்மீகம் பழமொழியாகப் போய்விட்டது. பாம்புகள் தமக்குள்ள ஸங்கீத அநுபவசக்தி, புஷ்பங்கள் வாஸனை முதலியவற்றை அனுபவிக்கும் சக்தி ஆகிய இவைகளால் கவிராயர்களைப் பழிக்குந் திறனுடையவையாகின்றன. மனிதனது அளவிடமுடியாத ஸ்வயநயம் கருதல், வீண்பெருமைபேசல், கொடுமை, தற்புகழ்ச்சி, விளையாட்டுத்தனம் ஆகிய இவைகளைப்போன்ற பிசாசகுணங்களைநோக்கி, ஆழ்ந்து யோசிக்கும் திறனுடைய ஹாம்லத்தைப் போன்றவர் "காலகதியால் உண்டாகும் கஷ்ட நிஷ்டூரங்களையும், அடக்கியாள்பவரது அக்கிரமத்தையும், மதம் பிடித்தவர்களால் உண்டாகும் மானபங்கத்தையும், வெறுக்கப்பட்ட காதலின் வெந்துயர்களையும், நியாயஸ்தலங்களில் நேரிடும் காலக்கழிவையும், அதிகாரிகளின் கர்வத்தையும், அயோக்கியர்களிடமிருந்து யோக்கியர்கள் பொறுமையுடன் அனுபவிக்கும் அவமானங்களையும் யாரால் பொறுக்கமுடியும்?" என்று நன்றாகத்தான் கேட்பார்கள். பிரான்ஸு தேசத்திய நூலாசிரியர் ஒருவர், 'தனது ஸமூக வாழ்க்கையில் சிற்சில ஸமயங்களில் தற்கொலை செய்துகொண்டால் நலமாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் வந்திராத மனிதன் உயிரோடு வாழ்ந்தென்ன பயன்?' என்று சொல்லுகிறார். 'வாடைக்காற்றே தாடைகிட்ட வீசுவாய், நன்றிகொல்வோர் கொடுமையினும் நின்கொடுமை அஞ்சத்தக்கதல்ல' என்ற வாக்கியத்தில் அடங்கியிருக்கும் உண்மை அனுபவித்தால்தான் விளங்கும். மனிதன் சும்மாவிருக்கக் கற்றுக்கொண்டானாகில் உலகில் உள்ள அரைவாசி துக்கங்களும் பறந்தோடிப்போம் என்றார் பாஸ்கல் என்ற பிரகிருதி சாஸ்திரி. மனிதனுக்கோ அவ்வாறிருக்க முடியாது. கீதைப் பிரகாரம் அவன் ஸதா கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு பிறப்பு இறப்பு ஆகிய இவைகள் வளர்வதற்கு வேண்டிய வித்தை விதைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றான். சிங்கத்தினது கோபமும், யானையினது மாறுப்பகையும், புலியினது கொடுமையும், பாம்பின் விஷமும், நரியின் தந்திரமும், பன்றியின் ஆபாஸ குணங்களும், எலியின் கெட்ட குணமும் மனிதனிடம் குடிகொண்டிருக்கின்றன. சிற்சில ஸமயங்களில் மனிதன் முற்கூறிய ஜந்துக்களைவிட அதிகமாகவும் போய் நடந்துகொள்ளுகிறபடியால் அவன் ஸ்திரமாயும் வர வர பலமாகும் குணமுள்ளதாயும் ராகத்துவேஷங்களாலாகியதாயும் உள்ள வலையை சிலந்தி தன் வலையை உண்டாக்குவதைப்போல ஸ்வபாவமாகவே உண்டாக்கிக்கொண்டு வருகிறான்.

*மனிதனது அறிவின் ஸ்வரூபத்தை நோக்குங்கால் அவன் அநேக ஜீவராசிகளைவிடச் சிறப்பு வாய்ந்தவனாகக் காணப்படுகிறான். இதில்தான் அவனுக்கு ஏற்றம் சற்று காணப்படுகின்றது. தனது கணித விஷயங்களில் மனத்தை இழந்து இருந்த நியூடன் என்பவர் பிரபஞ்ச விஷயங்களைவிட்டு அப்பாற் சென்றவர். ஆற்றிலிருந்து எழுந்து தான் நிர்வாணமாக இருப்பதைக்கூட அறியாது, மனதில் ஓர் அற்புத விஷயத்தைக் கண்டு அறிந்து வெளியே ஓடிவந்த ஆர்க்கிமீடீஸ் என்ற பிரகிருதி சாஸ்திரி மனிதரூபமான கந்தர்வன் என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்! பீஸோல் மலைச்சிகரத்திலிருந்து சந்திரமண்டலத்தை தமது தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடி மூலமாகப் பார்த்து ஆனந்தித்த காலிலீயோ என்ற வான சாஸ்திரி ஓர் வனதேவதை என்பதற்கு என்ன ஸந்தேகம்! ஆனால் இவ்வாறு அறிவில் ஈடுபட்டு பிரபஞ்சத்தை மறக்கும் மஹான்கள் அந்தோ! நம்முள் எவ்வளவு அபூர்வமாகக் காணப்படுகிறார்கள். மிஞ்சி நிற்கும் ஏராளமான ஜனங்கள் என்னும் பாலைவனத்தோடு ஒப்பிட்டால் இவர்கள் எவ்வளவு அபூர்வம்! ஒவ்வொருவனுக்கும் அறிவு உண்டு. அது இந்திரியவியாபாரங்களோடு பேதாபேதமின்றிக் கலந்திருப்பதால் அது அவனை வெகுகாலம் காப்பாற்றுவதில்லை. அது பிரபஞ்ச விஷயங்களாகிய கொடிய ஸமுத்திரத்தில் இடை

* [மனிதனது புத்தியில் அறியும் சக்தியையுடைய அறிவு அதை விருத்திபண்ணும் சக்தியை உடைய கற்பனாசக்தி ஆகிய இரண்டு பர்க்கங்கள் உண்டு.]

விடாது அவனைத்தத்தளிக்கச் செய்யும் புயலாக ஏற்படுகின்றது. மனிதன் அடைந்திருப்பவைகளுள் அறிவு மிகச் சிறந்ததே. ஆனால் வக்கீல், வியாபாரி இவர்கள் போன்ற அநேகரிடத்தில் அது சீர்குலைந்து காணப்பட்டு பொதுவாகவும், சிறப்பாகவும் ஜனங்களுக்கு கெடுதலாக முடிகின்றது. இவ்வறிவால் நமக்கு 'ஆகாயத்தில் வாணிபம் நடாத்தவும், மலைகளைப் பிளக்கவும், ஸமுத்திரத்தை அடக்கவும், மின்னலை உண்டாக்கவும், ஸூர்யனை நிறுக்கவும்' சக்திகள் உண்டாகலாம். ரேனன் என்ற ஆசிரியர் கூறுவதுபோல பிரபஞ்சமே கடவுளாகிய தனது முடிவைநோக்கி இயற்கையாகவே ஸ்திரமாகவும் உண்மையாகவும் போகின்றது என்பது உண்மைதான். ஆதலால் பிரபஞ்சமானது ஸதா முன்நோக்கி மாறுதல் அடைந்துகொண்டே நடக்கட்டும்; நாம் இதனோடு போகுங்கால் மறவாது அறிவிற்கு தேவதையாகிய ஸரஸ்வதியை ஸ்தோத்திரம் செய்வோம்.

நமது பிரபஞ்ச அறிவு விருத்தியாகி நாம் மேலானநிலையை அடையுங்கால் நமது நிலை எவ்வாறாகின்றது என்பதை நோக்குவோம். முதலில் தண்ணீர் என்ற ஓர் வஸ்துவை இப்பொழுது பிராணவாயுவும் ஜலவாயுவும் சேர்ந்தசேர்க்கை என்கிறோம். ஆனால் இவ்விரண்டு வாயுவும் எத்தன்மையது என்பதை யாரால், அறியமுடியும். ஜந்து தத்வசாஸ்திரம்,பூததத்வ சாஸ்திரம்,தேகதத்வசாஸ்திரம், வானசாஸ்திரம்,சக்திதத்வசாஸ்திரம், வஸ்து தத்வசாஸ்திரம் ஆகிய ஸகலபிரகிருதிசாஸ்திரங்களிலும் நமது அறிவுக்கு எல்லை உண்டு, அதைத்தாண்டி அறிய நமது அறிவிற்கு சக்தியே இல்லை. இந்த சாஸ்திரங்களில் நாம் பிரவர்த்தி செய்துகொண்டு போகப்போக நமது அறியாமை அதிகமாகப் புலப்படத் தொடங்கும். ஸ்ருஷ்டி ரகஸியத்தின் பெருமை அதிகமாக விளங்கும். இதனாலேதான் உலகத்தை முற்றும் உணரவேண்டும் என்ற பேராவலோடு அறியப்புகுந்து வெகுகாலம் விடாது முயற்சித்தபின்பு சிறந்த தத்வசாஸ்திரியாகிய காண்ட் என்பவர் பிரபஞ்ச விஷயங்களை முற்றும் உணரமுடியாது என்றார். இது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதல்ல. முன்னரே ஐரோப்பாவில் ஸாக்ரடீஸ் என்ற மஹானாலும் நமது பரதகண்டத்தில் சங்கராசாரியர் என்ற மஹாபுருஷராலும் மிகுந்த வணக்கத்துடன் இவ்வுண்மை வெளியிடப்பட்டது. நியூடன் 'நான் அளவிட்டு அறியமுடியாத ஸாகரத்தின்கரையில் சிப்பி முதலியவைகளை பொறுக்கி ஆனந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் குழந்தைக்கு நிகரே ஒழிய வேறில்லை' என்று சொல்லிய வார்த்தை வாசாவான அவை அடக்கமல்ல. நான் ஒருதுளி ஜலத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதை ஜலம் என்று சொல்லிவிட்டு சும்மா இருக்கிறேன். டர்னர் என்ற பிரகிருதிசாஸ்திரி அதை சிறுகாகிதத் துண்டில் இழுத்து அதில் உண்டாகும் மாறுதலைக் கண்ணுற்று ஆச்சரியம் அடைகிறார். டின்டேல் என்ற பிரகிருதிசாஸ்திரி அதை நிறுத்துப் பார்த்துவிட்டு ஓர் பூதக்கண்ணாடியால் அதை பரிசோதிக்கிறார்; என்ன ஆச்சரியம்! அதனுள் அநேக ஜந்துக்கள் பூர்ணஜீவனோடும், உணர்ச்சியோடும், சுறுசுறுப்போடும் மனிதன் தனது தொழிலை எவ்வளவு ஆவலுடனும் ஸ்வதந்திரத்துடனும் நடத்துகிறானோ அவ்வாறே தமது தொழிலையும் நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. பாவம்! டின்டேலது மனம் ஆச்சரியத்தாலும் பயத்தாலும் ஸ்தம்பிக்கிறது. உடனே அந்தத் தண்ணீர்துளியை நழுவவிட்டுவிட்டு ஆழ்ந்தயோசனையில் மூழ்கிவிடுறார். அந்தத் தண்ணீர்துளியை அறியும் விஷயத்தில் நானாவது டர்னராவது, டின்டேலாவது கொஞ்சம்கூட முயற்சிக்கவில்லை; ஏனெனில் அதை நம்மால் அறியவேமுடியாது. இது ஸத்யம். இது நமக்கு திருப்திகரமான முடிவாக இல்லாவிடினும் உண்மை என்பதற்கு ஸந்தேகமேயில்லை.

ஆதலால் அறிவுவிஷயத்தில் நாம் மற்றைய ஜந்துக்களைவிட ஏற்றமுடையவர்களாக இருந்தபோதிலும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் 'எம்மால் பூர்த்தியாக ஒன்றையும் அறியமுடியாது' என்று நமக்கு இடைவிடாது தோன்றுவதால் நாம் சிறந்த ஜந்து என்று பெருமை பாராட்ட நமக்கு இடமே இல்லாமல்போகிறது. அப்படிப் பாராட்டினால் அதை வீண் பெருமையென்றே சொல்லவேண்டும். நம்மைச்சுற்றி இருக்கும் வஸ்துக்களின் ஸ்வரூபம் இத்தன்மையது என்றும், அவைகளுக்கு இவ்வளவு சக்தியுண்டென்றும், ஆகாயத்தில் தொங்கும் அண்டகோளங்களின் ஸ்வரூபம் இப்படிப்பட்டது என்றும் நம்மால் அறிய முடியவில்லை. நாம் மூச்சுவிடும் காற்று, நாம் நடமாடிவரும் பூமி, ஆகாயத்தில் தொங்கிக்கொண்டு தமது பிரகாசம் முதலியவைகளால் மனிதனுக்கு அவனது சிறுமை தாழ்வு முதலியவைகளை இடையறாது எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும் நக்ஷத்திரங்கள் ஆகிய இவைகளைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றுமே

தெரியாது. ஆனால் பிரபஞ்சம் அளவிட முடியாதது என்றும், நமது பூகோளத்தைப்போல கணக்கிட முடியாத அநேக கோளங்கள் அதனுள் அடங்கி இருக்கின்றன என்றும், ஸ்ருஷ்டி முழுவதும் வாக்கிற்கு எட்டா காம்பீர்யத்தை உடையதென்றும், நமது அற்பமான தேகத்தோடும் இழிவான இந்திரியங்களோடும், மிகக்குறைந்த சக்திவாய்ந்த அறிவோடும், கெட்டகுணம், வீண்பெருமை பேசல், அறியாமை ஆகிய இவைகளோடும் கூடிய நாம் மிகத் தாழ்ந்தவர்கள் என்றும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியவரும். அளவிடமுடியாததாயும், சக்திவாய்ந்ததாயும் உள்ள இப்பிரபஞ்சத்தில் நாம் அணுக்கள்—பரமாணுக்களே ஒழிய வேறில்லை. முற்காலத்தில் மூடத்தனமாக மனிதனே எல்லாவற்றிற்கும் மத்தியஸ்தானமென்று எல்லோரும் எண்ணியிருந்தனர், ஆனால் இந்த விசாரணையின்பேரில் அவன் ஸாரமற்றவனாகி இருந்தவிடமே தெரியாதவனாகப் போய்விடுவான்.

புத்தியின் மற்றையப் பாகமாகிய கற்பனாசக்தி என்ற ஓர் சக்தி மனிதனிடம் இருக்கின்றது. அது தான் மனிதனது சிறுமை எல்லாவற்றையும் அகற்றும் திறனுடையது. சிறுமைநிறைந்த மனிதனிடம் இச்சக்தி இருப்பது விஷம் நிறைந்த கிருஷ்ண ஸர்ப்பத்தினிடம் நாகரத்னம் இருப்பது போலாகும். மதிப்புக்கடங்காத இச்சக்தியால் பிரபஞ்சத்தை ஒருவாறு அளவிடலாம். 'கடவுளது வாக்குமுதலிய எல்லாவற்றிலும் நீ (கற்பனாசக்தி) தங்கு தடையின்றி எளிதில்செல்லும் திறனுடையாய். இது மாத்திரம் அல்ல கடவுளது ஸ்ருஷ்டிக்கப்புறமும் நின் நாட்டம் உண்டு.' என்றார் ஓர்கவி. ஷெல்லி வேர்ட்ஸ்வர்த்து முதலிய சத்த கற்பனா விஷயம் நிறைந்தவர்களது கவிபாடும் திறமையானது இந்த கற்பனாசக்தியாகிய செடியில் உண்டாகும் அற்புதமான புஷ்பம். பிரபஞ்சத்தை முற்றுமுணர நம்மால் முடியாது என்பது உண்மையாயினும், அதை நாம் உள்ளபடி அனுபவித்து ஆனந்திக்கும் சக்தி நமக்கு உண்டு. 'பிறரால் அறியக்கூடிய விஷயங்களானாலும் ஸரி, அறியக்கூடாத விஷயங்களானாலும் ஸரி, அவைகளை அனுபவித்து ஆனந்திப்பதிலேயே உண்மையான கவிராயர்கள் திருப்தி அடைவார்கள்' என்றார் வேர்ட்ஸ்வர்த். (இதுபோலவேநமது கவிகளும் 'புத்தியாலறியொணாப் புராணனை பத்தியாம் வலையிற்படுத்து' என்றார்கள்.) ஷெல்லி என்பவர் அவரது சத்த கற்பனை நிறைந்த சிற்சில பாடல்களில் ஆகாயத்தை அளவிட முயலுகிறார். இது போதாதென்று தமது கற்பனாசக்தியை பூர்ணமாக உபயோகித்து 'ஆகாயம் என்றால் என்ன? அது பனித்துளிபோன்றதுதானே!' என்றார்.

இதுதான் சிறந்த கற்பனா சக்திவாய்ந்த கவிதையின் ஸ்வரூபம். உலகக் கவலைகளை மறந்து, வானம்பாடியானது அளவிடமுடியாத ஆகாயத்தில் பறந்தோடிப்போவதுபோல, வெளியேறிப்போய் அந்த பரவெளியேதானாகி சற்றுநிற்குந்திறனுடைய மனத்தை உடையவர்கள் மனிதர்கள் என்பதை இந்த கற்பனாசக்தி பேசாமல் ஆனந்தகரமான அனுபவமூலமாகக் குறிப்பிக்கின்றது. இதில் ஈடுபட்டிருக்குங்கால் மனிதனுக்கு யாதொரு தடையும் ஏற்படுவதில்லை. இம்மாதிரி பரம்பொருளை நோக்கிப் புறப்படும் மனதை எல்லை கட்டித் தடுக்கவல்லது ஒன்றும் இல்லை. ஆதலால் ஓ மனதே! உனது இழிவானபந்தம் சிதறிப்போமளவும் உருகி உருகி விடாதுபாடிக் கொண்டிரு. ஏனெனில் இங்கு நீ மோக்ஷமார்க்கத்திற்கு வந்துவிட்டாய், பரம்பொருளது திவ்யஸ்தானத்தருகில் வந்துவிட்டாய். அவர் உனது முயற்சியைக்கண்டு ஸந்தோஷித்து உனது வரவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் மனிதனைவிடச் சிறந்த ஜந்து எங்கு தான் இருக்கின்றது? அவன் இங்குதான் அளவிட முடியாத சிறப்பிற்கு ஆளாகிறான்.

இங்குகூட மனிதனது ஏற்றம்முழுவதும் வெளியாகிறதில்லை; ஏனெனில் கற்பனாசக்தி ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுக்கின்றது. இதுபிரபஞ்சத்தினது ஏற்றத்தையும் மனிதனது தாழ்வையும் உள்ளபடி காட்டிவிடுகின்றது. மேலும் உலகில் ஸாதாரணமாக ஈசுவர ஸ்ருஷ்டியில் அடிக்கடி ஏற்படும் கோடைநாள், பாலைவனம், அசத்தமான குளம் முதலிய வஸ்துக்களிடம் இந்தசக்தி நமக்கு அன்பு உண்டாகும்படி செய்யும் திறனுடையதல்ல. ஆதலால் யோசிக்குங்கால் கோயிலுக்குப்போகும் வழியில் தங்கிநிற்க ஏற்பட்டிருக்கும் மண்டபம்போல இது மோக்ஷமார்க்கத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஓர் களைப்பு நீங்கும் ஸ்தானமே ஒழிய முழுவதும் ஏற்றமான முடிவல்ல.

கற்பனா சக்தியினால் விளையும் ஆனந்தத்தைவிட மிகவும் ஏற்றமான ஆனந்தத்தை அநுபவிக்க பிறவியிலேயே மனிதர்களுக்கு பாத்யதை உண்டு. எங்ஙா

ளும் மாறாத ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருப்பதும், நிலவு பட்டுப்போற்காயும் இரவைக்கண்டு ஆனந்திப்பதுபோல் மிகுந்த தாபமான பகலைக்கண்டு ஆனந்தித்துக் கொண்டிருப்பதும், மனிதராது ஸத் கிருத்தியங்களையும் துஷ் கிருத்தியங்களையும் கண்டு மனம்கலையாதிருப்பதும், நல்ல அழகிய ஸூர்யாஸ்தமனத்தைக் கண்டு ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகவிடுவதும், பாடிக்கொண்டு உயர உயரச் செல்லும் வானம்பாடியுடன் மனதைப் பறக்கவிடுவதும் மாத்திரமன்றி தாம் அனுபவிப்பதை வாயாரச் சொல்ல முடியாமலும், ஒளிக்க முடியாமலும் இருக்கும் அனுபவம் வரும்படி பிரபஞ்சத்தோடுகலந்து, தானே 'ஸூர்யன் அதன் அஸ்தமனம், அதன் சிறப்பு, வானம்பாடி, அதன் பாட்டு, ஆகாயம் முதலிய ஸகலப்பிரபஞ்சமுமாகி நின்று ஆனந்திப்பதுமே மனிதனுக்கு உண்மையாக ஏற்படவுள்ள உரிமைப் பெருஞ்செல்வம். ஆகாயம், நக்ஷத்திரம், மலைகள், ஆறுகள், தேகம், மனஸ், இந்திரியங்கள் முதலிய பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையும் தாண்டி அப்பாற்பட்டு இந்த ஜன்மத்திலேயே நிற்கும் அதிர்ஷ்டத்தை உடையவன் மனிதன். இதனால் அளாவிட முடியா ஆகாயத்தில் கரைந்துவிடும் சக்தி அவனுக்குவர, அவன் இடையறாது கோஷிக்கும் ஸமுத்திரம், உயர்ந்தமலை, பிரகாசிக்கும்நக்ஷத்திரங்கள், ஸதா சப்திக்கும் அருவிகள் முதலிய எல்லாவற்றையும் இந்த ஜன்மத்திலேயே வியாபித்து ஆனந்திக்கும் சக்தி அவனுக்கு வருகின்றது. இந்தசக்தி மனிதனுக்கு இருப்பதினால்தான் (அதாவது மனிதனது சின்மயஸ்வரூபத்தினாலும் அவனது ஞானானந்த வல்லமையாலும் தான்) மனிதன் ஸகல ஸ்ருஷ்டிகளிலும் சிறந்தவன்; இதனால்தான் 'அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது? ஆகவே மனிதன் உண்மையில் உலகில் எங்கும்பரவியிருக்கும் ஆனந்தமயமான பரப்பிரம்மம் இந்தநிலையில்தான் அவன் கோபம், இழிவு கெட்டகுணம், முதலியவைகளுக்கு முற்றிலும் அப்பாற்படுகிறான் புத்தி அலைபாய்ந்தோடுவதும், இந்திரியங்கள் புயல்போல நிலைகுலையும்படி செய்வதும் இங்கு இல்லவே இல்லை. இது எல்லாம் ஒய்ந்தவிடம் இம்மாதிரி விடுபட்ட முக்தர் மனதில் நிலவினும் இனியதாகி ஸதா பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜ்யோதியின் சிறப்பு காணப்படும், கட்டுக்கடங்காது. வாக்கிற்கு எட்டாத ஆனந்தம் குடிகொண்டிருக்கும். மைத்ரேய உபனிஷத்திலுள்ள ஞானியைப்போல இம்மனிதனும் 'நான்தான் நான், மற்றவர்களும்நான்தான், பிரம்மமும் நான், ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா நான், ஜகத்குரு நான், பிரபஞ்சமே நான், அவனும் நான்,' என்று ஆடிப்பாடி மெய்ம்மறந்து ஆனந்திக்கலாம். ஏனெனில் அவனே கத்தியால் வெட்டமுடியாததாயும், நெருப்பால் எரிக்கமுடியாததாயும், ஜலத்தால் நனைக்கமுடியாததாயும், காற்றால் உலர்த்த முடியாததாயும், பிறப்பற்றதாயும், மாறுதலற்றதாயும் இறப்பற்றதாயும் இருக்கும் ஆத்மா ஆகிவிடுவதனால். இதுதான் மனிதனிடம் காணப்படும் சிறப்பு ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும் 'பாகக்காய்க்காகப் பங்கை விற்றகதையாய்' அஞ்ஞானத்தால் மூடப்பட்டு விலையற்ற ஆத்மலாபத்தை இடையறாது புத்திகெட்ட மனிதன் அற்பமான உலக இன்பங்களின்பொருட்டு விலைப்படுத்துகிறான்.

நம்மவருள் பெரும்பாலாருக்கு நமது ஸ்வரூபமே தெரியாது. நமக்கு எவ்வளவு ஆதாரம் இருக்கின்றது என்பதும் தெரியாது. எண்சாண் உடம்பினுள் மறைந்துகிடைக்கும் எண்ணிறந்த செல்வம் இன்னது என்பதும் தெரியாது. வேதாந்த சாஸ்திரமானது, ஆளவந்தார் சரிதத்தில் வரும் மணக்கல் நம்பியைப்போல, விலையற்ற நமது உரிமைப்பொருளை உறுதியாக கைப்பிடித்து மாறாத ஆனந்தம் அனுபவியுங்கள் என்று நம்மை ஸதா அழைக்கின்றது. இதுதான் உபநிஷத்துக்களில் அடங்கியிருக்கும் வாக்குத்தத்தம். இதில்கொஞ்சமேனும் பூர்த்தியாகாது நின்றுவிடுவதில்லை என அநேக மஹான்கள் அனுபவித் தறிந்திருக்கின்றனர். மனிதனது உண்மை உயர்வு இத்தன்மையது என்பதை இவ்வாறு அறிந்தபின்னர் பின்வரும் கடவுள் தியானம்,

'ஓ பரம்பொருளே! இவ்வுலகில் உமதுநாமம் எவ்வளவு சிறப்பு உடையதாக இருக்கின்றது! உமது சிறப்பெல்லாம் ஆகாயத்தில்வெளியாகின்றது என்பதுபோல இராது,

'ஓ ஆத்மாவே! உன்நாமம் உலகில் எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கின்றது! உனது சிறப்பு ஆகாயத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது. நீயேதான் ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை எல்லாம் உண்டாக்கிய கடவுளும் நீயே ஆகிறாய். ஓம் தத்ஸத்' என்று மாறிவிடவேண்டியது.

ஓம் தத்ஸத்.

பர்மா

BURMA

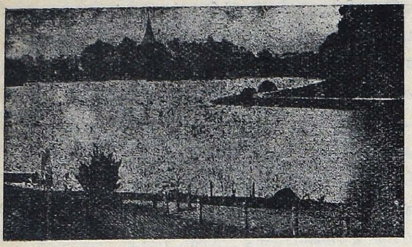

பர்மா நமது இந்தியாவுக்குக் கிழக்கேயுள்ள ஒரு விஸ்தாரமான பூமி. இந்தியாவிலிருந்து பர்மாவுக்கு நீர் மார்க்கம், நிலமார்க்கம் இரண்டு வழியாகவும் செல்லலாம். பர்மாவுக்கு முக்கியபட்டணம் ரங்கூன். சென்னபட்டணத்திலிருந்து ரங்கூனுக்கு கடல் மார்க்கமாய் 1020-மைல் தூரம். மதராஸுக்கும் ரங்கூனுக்கு மிடையேதான் அந்தமான் தீவுகள் இருக்கின்றன. கப்பலில் வரும்போதே தூரத்தில் அத்தீவுகளைப் பார்க்கலாம். தரைமார்க்கமாய் பர்மா போகவேண்டுமானால் ரயிலில் நேரே கல்கத்தாபோக வேண்டும். அங்கிருந்து சிட்டகாங் என்னும் பட்டணம்வரையில் ரயிலில்போகலாம். அதற்குமேல் ரயில் பாதை கிடையாது. சிட்டகாங்குக்கும் புரோமுக்கும் ஒரு ரயில்பாதை போடுவதாக ஒரு பிரஸ்தாபம் இருந்தது. லார்ட் கர்ஸன் ராஜ்ய தந்திரத்தை யனுசரித்து அந்தப்பாதை போடக்கூடாதென்று தடுத்துவிட்டார். புரோமுக்கும் ரங்கூனுக்கும் இப்பொழுது ரயில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. சிட்டகாங்குக்கும் புரோமுக்கும் ரயில்பாதை மாத்திரம் போட்டுவிட்டால் மதிராசிலிருந்து ரங்கூனுக்கு நேரில் ரயில் மார்க்கத்திலேயே வந்துவிடலாம். திரும்பவும் இப்பொழுது சிட்டகாங்கை புரோமுடன் ரயில் பாதையினால் சேர்க்கவேண்டுமென்று யோசித்து சர்வே செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சிட்டகாங்கிலிருந்து கால்நடையாக பர்மாவுக்கு வரலாம். ஆனால் அது சிரமமாதலால் ஜனங்கள் கப்பலேறி ரங்கூன் போய்விடுகிறார்கள். கல்கத்தாவுக்கும் ரங்கூனுக்கும் நீர்மார்க்கமாக 787-மைல். மதராசுக்கும் கல்கத்தாவுக்கும் ரயில்மார்க்கமாய் 1032-மைல். நீர் மார்க்கமாய் கல்கத்தாவுக்கும், சிட்டகாங்குக்கும், 376-மைல் தூரம். புரோமுக்கும் சிட்டகாங்குக்கும் தரை மார்க்கம் சுமார் 600-மைலுக்குள்ளிருக்கும். ரங்கூனுக்கும் புரோமுக்கும் ரயில் மார்க்கம் 161-மைல். ஆதலால் தரைவழியாக மதராசிலிருந்து ரங்கூனுக்கு வரவேண்டுமானால் இரண்டாயிரத்துச் சில்லரை மைல்தூரம் பிரயாணஞ்செய்யவேண்டும். இன்னும் சில வருஷங்களுக்குள் ரயில்மார்க்கம் மதராசிலிருந்து ரங்கூனுக்கு பூர்த்தியாகிவிடும்.

சரித்திரம்:—இந்துசீன தீபகற்பத்தில் சீயராஜ்யத்துக்குக் கீழ்ப்பட்டு பர்மா ஒருகாலம் ஒரு சிற்றரசாக இருந்தது. ஒரு சமயம், தலயிங்கர் பர்மாவில் பெரும்பாகத்தை அரசாண்டு வந்தார்கள். ஷான் சாதியாரும் பர்மாவில் அரசாண்டு இருக்கிறார்கள். பர்மர்களுடைய அதிகாரம் 1852-வது வருஷம் வரையில் பர்மா தேசம் முழுதும் பரவியிருந்தது. அந்த வருஷத்துக்கடைசியில் பர்மாவின் தென்பாகம் ஆங்கிலேயரால் ஆட்சிகொள்ளப்பட்டது. அரக்கான் ராச்சியம் ஆதிகாலத்தில் வெகுநாள்வரைக்கும் இந்தியாவில் மகதராச்சியத்தின் பெரும்பாகமாகவே இருந்தது. பெகு ராச்சியம் சோழராச்சியத்தின் பாகமாக சுமார் 500 வருஷகாலமிருந்தது. தெலுங்காண ராஜ்யத்திலிருந்து சில ஜனங்கள் குடியேறி ராமண்ண தேசமென்னும் தலையிங்க ராச்சியத்தைக் கண்டுபிடித்திருந்தார்கள்.

ஐரோப்பியரில், முதல் முதல் போர்த்துகேசியர் பெகு அரசனோடு ஒரு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு 1519-ம் வருஷத்தில் மார்ட்டபானிலும், சிறியத்திலும் வியாபாரச்சாலை கட்டிக்கொண்டார்கள். பதினாறாவது நூற்றாண்டினிறுதியில் டச்சுக்காரர் நீக்கிரேஸ் தீவைக் கைக்கொண்டார்கள். 1612ஆல் ஆங்கிலேய கீழ் இந்தியா கம்பெனியார், சிறியம், புரோம், ஆவா, பாமோமுதலியஇடங்களில் வியாபாரஸ்தலங்களையும் ஏஜண்டுகளையும் அமர்த்தினார்கள். பெகுவிலிருந்த பர்மா ராஜப் பிரதிநிதிக்கும் டச்சுக்காரருக்கும் நேர்ந்த ஒரு மனஸ்தாபத்தால் ஐரோப்பிய ஜாதியார் எல்லோரும் பர்மாவிலிருந்து விலக்கப்பட்டார்கள். டச்சுக்காரர் திரும்பவும் பர்மாவுக்கு வரவேயில்லை. 1688-ஆல் சிறியத்திலிருந்து பர்மா கவர்னர் மதராசிலிருந்த ஆங்கிலேய கவர்னருக்கு இங்கிலீஷ் வியாபாரிகளை பெகுவில் வந்து வர்த்தகம் செய்ய அனுப்பும்படி எழுதினார். 1698-ஆல் ஒரு வர்த்தகத் தலைவன் சிறியத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். சிறியம், நீக்கிரேஸ், பாஸீன் இவ்விடங்களில்

பண்டகசாலைகள் ஆங்கிலேயரால் கட்டப்பட்டன. பிராஞ்சுக்காரரும் ஒரு வாஸஸ்தலம் பெற்றிருந்தார்கள். 1755-ஆல் அலோம்போரா என்னும் பர்மா வீரன் தலயிங்கரை ஜயித்ததற்கறிகுறியாக ரங்கூன் நகரத்தையுண்டாக்கி தன் கைக்கு அகப்படாமல் வெகுநாள் வரைக்கும் ஈடுகொடுத்துவந்த சிறியத்தை அழித்துவிட்டான்.

சிறியத்திலிருந்த ஆங்கிலவர்த்தகர்கள் பர்மர்களுக்கு அனுகூலமாயும், பிராஞ்சிவர்த்தகர்கள் தலயிங்கருக்கு அனுகூலமாகவும் இருந்துவந்தார்கள். ஆனால் வெற்றிபெறும் கக்ஷியோடு ஐரோப்பிய ஜாதியாரிருவரும் சிநேகமாகவே இருந்தார்கள். அலொம்பொரா, பிராஞ்சுக்காரர்கள் தலயிங்கருக்கு யுத்த ஆயுதங்கள் கொடுத்து உதவிபுரிந்து வந்தார்கள் என்றுஅறிந்து, பிராஞ்சுக்காரர்களை எல்லாம் கொன்றுவிட்டான். ஆங்கிலேயரும் அடிக்கடி தலயிங்கருக்கு ஒத்தாசை செய்திருந்தார்கள். இருந்தும் அவர்கள் நீக்கிரேஸ் தீவையும் பாஸினில் சில வியாபார ஸ்தலங்களையும் கொடுக்கப்பெற்றார்கள். ஆனால் 1759-ஆத்தில் கலகக்காரருக்கு ஆயுதங்கள் சப்ளைசெய்துவந்ததாகஆங்கிலேயர்மேல் சந்தேகமுண்டாகி பத்து இங்கிலீஷ்காரர்களும் நூறு இந்தியர்களும் கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். அடுத்தவருஷத்தில் அலொம்பொரா இறந்துபோனபடியால் அவனுக்குப்பின்வந்தவனிடமிருந்து பாசீன் பண்டகசாலையைத் திருப்பிக் கட்டிக்கொள்ள ஆங்கிலேயர் உத்தரவு பெற்றார்கள். ஆனால் கொலைசெய்யப்பட்டவர்களுக்கு ஈடு கிடைக்கவில்லை.

1784ஆத்தில் போதாபாயன் என்பவன் அரக்கான்மேல் படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினான். அப்பொழுது அங்கிருந்த ஜனங்களிலநேகர் அடுத்த ஆங்கிலேய ராஜ்யமாயிருந்த சிட்டாகாங்கில்போய் அடைக்கலம் புகுந்து அங்கிருந்து அடிக்கடி பர்மா ராஜ்யத்திற்புகுந்து, கொள்ளை அடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இந்த கலகக்காரரைத் தங்கள் கையில் ஒப்புவித்து விடும்படியாக ஆங்கிலேயரைக்கேட்டுக்கொண்டே பர்மர் ஆங்கில ராஜ்யத்துக்குட்புகுந்தார்கள். இதனால் ஆங்கிலேயருக்கும் பர்மருக்கும் விரோதமுண்டாயிற்று. இதைத் தீர்க்கும்பொருட்டு 1785-ஆத்தில் கவர்னர் ஜனரல் பர்மாவுக்கு ஒரு தூது அனுப்பினர். 1796-ஆத்தில் ரங்கூனில் ஒரு ஆங்கில ஸ்தானாதிபதி நியமிக்கப்பட்டான். 1824ஆத்தில் பர்மர்கள் ஆஸாம், மனிப்பூர் மேல் படையெடுத்து வந்தார்கள். மகாபந்தூலா என்னும் பர்ம வீரன் ஒரு சேனையைக் கூட்டிக்கொண்டு அரக்கான் வந்து அங்கிருந்து வங்காளத்தின்மேல் படை எடுத்து வருவதாகப் புறப்பட்டான். 1824-ஆ மார்ச்சுமீ 5௳ ஆங்கிலேயர் பர்மருடன் யுத்தம் தொடங்கினார்கள். பர்மர்கள், ஆஸாம் கச்சார் மணிப்பூரிலிருந்து தூரத்தப்பட்டார்கள். ஒரு ஆங்கில சேனைவந்து ரங்கூனைப் பிடித்துக்கொண்டு விட்டது. மழையாரம்பத்தில் நோய் அதிகப்பட்டு ஆங்கில சேனை அதிக கஷ்டப்பட்டது. ஆகஸ்டுக்கும் நவம்பருக்குமிடையில், மர்குவி, தாவாய், மார்டபான், பேகு இவைகள் பிடிபட்டன. நோயினால் ரங்கூனிலிருந்த சேனை மெலிவுபட்டது. டிசம்பர் மாதத்தில் மகாபந்தூலா என்னும் யுத்தத் தலைவன் ஆங்கிலேயரை ரங்கூனைவிட்டுத் துரத்த, அவன் 60,000 பேருடன் கூட ஆங்கிலேயரைச் சுற்றி வளைந்து எதிர்த்தான். ஆனால் பர்மரில் வெகுபேர்கள் கொல்லப்பட்டுப் பாக்கிப்பேர்கள் முறியடிக்கப்பட்டார்கள். மகா பந்துலா சேனையுடன் டனப்யூ என்னுமிடம் சென்று அங்கே யுத்தத்திற்குவேண்டிய ஆயதங்கள் எல்லாம் செய்துகொண்டிருந்தான். 1825 ஆ எப்ரல்மீ 2௳ டனப்யு பிடிபட்டும் மகாபந்துலாவும் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டான். அதேநாளில் புரோமும் பிடிபட்டது.

1826-ஆ பிப்ரவரிமீ ஆங்கிலேயர் பட்டணங்களை ஒவ்வொன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டே, யாண்டபூ வரையில் சென்றார்கள். இங்கே பர்மருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கும் ஒரு உடன்படிக்கை நடந்தது. பர்மர்கள் ஆஸாமையும், தெனசரீம் கடற்கரையோரத்தையும் ஆங்கிலேயருக் களிப்பதாயும் யுத்தச் செலவுக்காக ஆங்கிலேயருக்கு 10 லக்ஷம் பவுன் கொடுப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டார்கள். அந்த வருஷம் முடியவும் ரங்கூன் ஆங்கிலேயர் கையில் இருந்தது. அரக்கான் மாகாணம் பங்காள ராஜ்யத்தின் ஒரு பாகமாகவிருந்தது. மோல்மீன் தெனசரீம் மாகாணத்திற்கு தலை நகரமாக்கப்பட்டது. 1830-ஆல், ஆவாவில் ஒரு ஆங்கில ஸ்தானாதிபதி நியமிக்கப்பட்டான். 1852ஆ, ரங்கூனை ஆண்ட பர்மா கவர்னர், ஆங்கிலேய குடிகளை அக்கிரமமாக நடத்தினான். அதை முறையிட்டுப் பார்த்தும் கேள்வியில்லாமையால், 1852ஆல், திரும்பவும் பர்மரோடு யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதே வருஷத்தில், லார்ட் டல்ஹௌஸி பேகு

மாகாணம் முழுவதும் ஆங்கிலேயருடையது என்று அறிக்கைப்பத்திரம் அனுப்பிவிட்டார். இதற்குக்கொஞ்சகாள் பிறகுதான் மிண்டான்மீன் என்னும் மன்னன் பாக்கியிருந்த தேசத்திற்கு அரசனாகி ஒழுங்காக ஆண்டுவந்தது. 1862-ம் ஆண்டில் அரக்கான், பேகு, மார்ட்டபான், தெனசரீம் மாகாணங்களை பிரிட்டிஷ் பர்மா என்னும், ஒரு ராஜதானியாக்கி அதை ஆண்டுவர ஒரு சீப் கமிஷனரும் நியமிக்கப்பட்டார்.

1867-ம் ஆண்டில் வியாபாரவிஷயமாகவும், குற்றவாளிகளைத் திருப்பி அனுப்பும் விஷயத்தைப் பற்றியும், ராஜ்யவிவகாரங்களைப் பற்றியும், ஆங்கிலேயருக்கும் மிண்டான்மின் அரசனுக்கும் ஒரு உடன்படிக்கை நடந்தது. 1878-ம் ஆண்டில் மிண்டன் மன்னன் இறந்து அவன் மகன் தீபா பட்டத்திற்கு வந்தான். 1879-ம் ஆண்டில் ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அநேகம்பேர்களை தீபா கொலை பண்ணிய விஷயம் காதில் விழுந்தது. நாளுக்குநாள் தீபா, அக்கிரமத்தில் விருத்தியாகி வந்ததுமன்றி ஆங்கில ஸ்தானாதிபதியை, அவனும் அவனுடைய உத்தியோகஸ்தரும் அவமதித்து வந்தார்கள். 1879-ம் ஆண்டு அக்டோபர்மீ த்தில் ஸ்தானாதிபதிக்குதீபாவின் நடத்தை திருப்திகரமா யிராமையால் அவன் மாண்டலேயை விட்டு வரவேண்டியதாயிற்று. தீபாவின் கொடுமையால் தூரவிருந்த பர்மா கவர்னர் எல்லோரும் அவனுக்கடங்காமலே தங்களிஷ்டப்படி செய்துவந்தார்கள். பர்மா ராஜ்யத்திலிருந்து அநேக குடிகள் பிரிட்டிஷ் பர்மாவுக்குள் ஓடிவந்து விட்டார்கள். இராச்சியத்தின் எல்லைகளிலும் ஒரே குழப்பமாகவிருந்தது. வியாபார விஷயமாய் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை தீபா உதாசீனப்படுத்தினான். 1882-ம் ஆண்டில் உடன் படிக்கையைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரும்பொருட்டு ஸிம்லாவுக்கு ஒரு ஸ்தானாதிபதி யனுப்பப்பட்டான். காரியம் முடிவு பெறுவதற்குள் தீபா அவனைத் திரும்பிவரும்படி ஆஞ்ஞாபித்தான். இட்டாலி, பிரான்ஸ் தேசத்து பிரதிநிதிகளை தீபா யேற்றுக்கொண்டு ஐரோப்பாவிலுள்ள இதரதேசத்தாரோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு வரும்படி இரண்டு தூதர்கள் தனித்தனி அனுப்பப்பட்டார்கள். 1885-ல் பர்மா ராஜாங்கத்தார் பாம்பே பர்மா வியாபாரக் கூட்டத்தின் மேல் 23-லக்ஷம் ரூபாய் அபராதம் விதித்தார்கள். இருகக்ஷிக்கும் பொதுவான மத்தியஸ்தரால் வியாஜ்யம் விசாரிக்கப்படட்டும் என்று ஆங்கிலேயர் சொல்லியும் தீபா அதை லக்ஷியம் செய்யவில்லை. வியாபாரக் கூட்டத்தின்மேலிருக்கும் கேசை நிறுத்தும்படியும் ஆங்கில ராஜப் பிரதிநிதியிடமிருந்து ஒரு தூதை இந்தியாராஜ்யத்துக்கு செலுத்தவேண்டிய மரியாதையுடன் ஏற்கும்படிக்கும், இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் ஆலோசனைப்படி இதர நாடுகளோடு வர்த்தமானங்கள் நடத்தும்படிக்கும் ஒரு முடிவு எச்சரிக்கை ஆங்கில ராஜப்பிரதிநிதி 1885-ம் வருஷம் அக்டோபர்மீ 22உ தீபாவுக்கு அனுப்பினர். இதற்கு நவம்பர்மீ 9உ தீபா ரங்கூனுக்கு பதில் அனுப்பினான். மேற்சொன்ன விஷயங்களில் ஒன்றையாவது அவன் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நவம்பர்மீ 7உ தீபா ஆங்கிலேயரை எல்லாம் பர்மாவை விட்டுத் துரத்திவிடும்படியாக தன் குடிகளுக்கு கட்டளையொன்று அனுப்பி இருந்தான். நவம்பர்மீ 15உ ஆங்கிலேயர் தங்கள் எல்லையைத் தாண்டி மாண்டலேயின்மேல் படையெடுத்துச் சென்றார்கள். 26உ ஆவா போய்ச் சேர்ந்தார்கள். அங்கு தீபாவிடமிருந்து ஒரு தூதன்வந்து தன் அரசன் ஆங்கிலேயருக்கு வணங்கச் சம்மதிப்பதாகச் சொன்னான். 28உ ஆங்கிலேயர் மாண்டலேயைப்போய்ப்பிடித்தார்கள். மறுநாள் தீபா அரசனைப்பிடித்து ஐராவதி ஆற்றின் வழியாக ரங்கூனுக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். 1886ஆண்டு ஜனவரிமீ 1உமுதல் மேல்பர்மாவும் ஆங்கில ராஜ்யமாயிற்று. 1889-ம் ஆண்டு வரையில் சில கொள்ளைக்காரக் கூட்டத்தார் கவர்ன்மெண்டாருக்கு இமிசை கொடுத்துவந்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் நாசப்படுத்தியபின் அதாவது 1890-ம்வருஷமுதல் மேல்பர்மா விருத்தியாகிக்கொண்டே வருகிறது.

ஆட்சி:—மேல் பர்மாவும் கீழ்பர்மாவும் இப்பொழுது ஒரு லெப்டினண்டு கவர்னரால் ஆளப்பட்டு வருகிறது. இரண்டு மாகாணமும் எட்டு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரிவின் தலைவருக்கும் கமிஷனர் என்று பெயர். இந்த எட்டு பிரிவுகளிலும், 37 ஜில்லாக்களிருக்கின்றன. அவை ஒவ்வொன்றையும் ஒரு டிபியுடி கமிஷனர் (இவர்கள் நம்முடைய கலெக்டர்களுக்கு சமானம்) ஆளுகிறார். இவற்றைத்தவிர ஷான்நாடுகளும் சின்மலைநாடுகளும் சிறு கூட்டத்தலைவரால் ஆளப்

பட்டுவருகின்றன. இவர்களுக்கு ஸாப்வா அதாவது சிற்றரசர்கள் என்று பெயர். ஆனல் உண்மையில் அவைகள் அங்கிருக்கும் ஆங்கிலேய சூப்பரின் டெண்டுகளால் ஆளப்பட்டுவருகின்றன.

கீழ்பர்மாவுக்கு முக்கிய பட்டணம் ரங்கூன். மேல் பர்மாவுக்கு முக்கிய பட்டணம் மாண்டலே. பட்டணத்திலிருந்து பர்மாவில் எந்த ஊருக்கு வரவேண்டுமானுலும் ரங்கூனில்தான் வந்து இறங்கிச் செல்லவேணும். ஏனெனில் அகியாப், பாஸீன், மோல்மீன், தாவாய், மர்க்குவி முதலிய அநேக துறைமுகங்களிருந்தபோதிலும் கப்பல் ரங்கூனில்தான் வந்துநிற்கும். மற்ற இடங்களுக்குச் செல்லாது.

போக்குவரவு சாதனங்கள்:—பர்மாவில்போக்குவரவு சாதனங்கள் மண்பாதை, ரயில்வே, ஐராவதியாறு ஆகிய மூன்றுவகை. ரஸ்தாரோட்டு மார்க்கம் சில பெரிய பட்டணங்களில் தவிர, மற்ற இடங்களில் மண்பாதை மிக்க கெடுதலாயிருக்கும். மழைநாட்களில் அப்பாதைகளில் நடப்பது அசாத்தியம். ரங்கூனிலிருந்து ஒரு ரயில்பாதை புரோமுக்கு ஓடுகிறது. மற்றொன்று ரங்கூனிலிருந்து மாண்டலே போய் அங்கிருந்து சகாயிங்குக்கு திரும்பி வடக்கே மியிச்சின வரையில் செல்லுகிறது. பாஸீனுக்கும் மோல்மீனுக்கும் ரயில்பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஐராவதி நதியினுல் பர்மாவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பிரயோஜனம் மிகவும் ஜாஸ்தியானது. அது முக்கிய போக்குவரவு சாதனமாயிருப்பதுமன்றி வியாபாரத்திற்கு இன்றியமையாத மார்க்கமாகவும் இருக்கிறது. ஐராவதி ப்ளோட்டில்லா கம்பனிதங்கள் சிறுபுகைக் கப்பல்களை பாமோ வரையில் ஓட்டுகிறார்கள். இதுவன்றி அநேக படகுகளும் பர்மர்களுடைய சிறு பிணைகளும் அவ்வாற்றில் மிதந்துகொண்டே இருப்பதைக் காணலாம். சிட்டாங் நதியில் கப்பல்கள் போவதில்லை.

ஆனல் மேல்தேசங்களிலுள்ளகாடுகளிலிருந்துதேக்குமரங்களைவெட்டி இந்நதியில் மிதக்கவிடுவார்கள். எந்த ஊருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தவூர்க்காரன் மரங்களை இழுத்துப்போவான். அன்றியும் பெகு சிட்டாங் ஆறுகளை ஒரு கால்வாய் பிணைக்கிறது. ஆதலால் தேக்குமரங்களை சிட்டாங்கிலிருந்து ரங்கூனுக்கு ஜலமார்க்கமாகவே கொண்டுவரலாம். இராப்பகலாய் இவ்வாறுகளில் ஏற்றுமதிகள் இறக்குமதிகள் நடந்துகொண்டேயிருக்கும். மேல் பர்மாவில் விளையும் நெல் எல்லாம் இவ்வாறுகளின் வழியாகத்தான் படகுகளில் ரங்கூனுக்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றது. ரங்கூனிலும், மோல்மேனிலும், பாஸீனிலும் யந்திரசாலைகள் அநேகமிருக்கின்றன. இவற்றில் நெல்லை அரிசியாக்கியும், தேக்குமரங்களைப் பிளந்தும் இதர தேசங்களுக்கு ஏற்றுமதிசெய்வார்கள். ரங்கூனைவிட இரண்டுபங்கு அதிகமழைஇப்பிரதேசங்களில் பெய்கிறது. பர்மாவில் நவம்பர் மாதமுதல் மார்ச்சுமாதம் வரையில் குளிர்காலம். மார்ச்சு மாதமுதல் ஜூன்மாதம் வரையில் கோடைகாலம். ஜூன்முதல் நவம்பர் வரையில் மழைகாலம். மழை அதிககாலம் பெய்வதாலும் அது ஏராளமாகக் கொட்டுவதாலும் பர்மாதேசமெங்கும் காடுகளைப் பார்க்கலாம். மற்ற தேசங்களைவிட பர்மாவில் தேக்கு அதிகமாய் விளையும். மூங்கில்தான் பர்மர்கள் வீடுகட்டுவதற்கு முக்கியமாய் உபயோகப்படுத்துவார்கள். பூமி மிக்க செழிப்புள்ளதாதலால் மரங்கள் மிக்க விசாலமாகவும் உயரமாகவும் இருக்கும். இன்னும் கட்டப்பர்ச்சா என்னும் ரப்பர் கொடுக்கும் மரங்களும் பியின்காடோ, தீட்யா முதலிய விருக்ஷங்களும் உண்டு. பலா, கொய்யா, டோரியன், மங்குஸ்தீன், அநாஸ் முதலிய பழங்கள் ரங்கூன் கடையில் அபரிமிதமாக காடுகளினின்றும் கொண்டுவரப்பட்டு கிடப்பதைக் காணலாம். பர்மாவில் அதிகமாக விளையும் தானியம் நெல்லேயாம். இதர தானியங்களையும் பயிரிடுவதுமுண்டு.

மண்ணெண்ணெய் பர்மாவிலிருந்து ஏராளமாக அனுப்பப்படுகிறது. இது முக்கியமாய் ஏனஞ்சியாங் என்னும்ஊரின்சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள கிணறுகளில் அகப்படுவதால் மண்ணெண்ணெய்க்கு பர்மாவில் ஏனஞ்சி எண்ணெய்யென்றேபெயர். இந்த எண்ணெய் ருஷியா எண்ணெய், அமெரிக்கா எண்ணெய்யைப்போல அவ்வளவு சுத்தமும் தெளிவுமுள்ளதன்று. இதைத்தான் சுதேசி எண்ணெய் என்று பட்டணத்தில் விற்கிறார்கள். மெழுகுவர்த்தி பர்மாவில் ஏராள

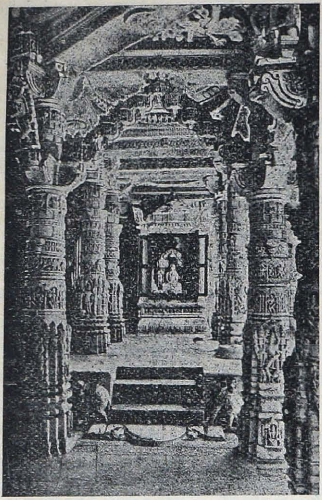

மாய் செய்யப்படுகின்றன. கோவில்களிலெல்லாம் மெழுகுவர்த்திகளைத்தான் நிரம்ப உபயோகப்படுத்துவார்கள். நமது கோவில்களுக்கு நெய்யோ நல்லெண்ணெயோ கொண்டுபோய் நாம் விளக்கேற்றுவதைப் போல் பர்மா கோவில்களுக்கு மெழுகுவர்த்தி வாங்கிப்போய் ஏற்றிவிட்டு வரவேண்டும். கார்த்திகைக்கு நாம் அகல்வாங்கி ஏற்றுவதுபோல் பர்மர்கள் பண்டிகைக்கு மெழுகுவர்த்தி வாங்கி வீடெங்கும் ஏற்றி வைப்பார்கள். சிவப்பு ரத்தினங்களும், பச்சை ரத்தினங்களும், நபிமைன்ஸ் என்னும் ஜில்லாவில் வெட்டி எடுக்கப்படுகின்றன. ஆறுகளில் அடித்துக் கொண்டு வருவதுமுண்டு. இன்னும் வெள்ளி, ஈயம், பொன், தகரம், இவைகளும் அநேக இடங்களில் அகப்படுகின்றன. மார்குவித்தீவுகளில் முத்துக்குளிக்கிறார்கள்.

கைத்தொழில்:-முக்கியமாய் மரவேலை, தந்தவேலை, சலவைக்கல் வேலை, இவற்றில் பர்மர்கள் சிறந்தவர்கள். நமது பழுக்காத்தட்டுகளும், டப்பிகளும், பர்மாவில் ஏராளமாகச் செய்யப்படுகின்றன.

வியாபாரம்:-ஐரோப்பிய தேசங்களோடும், அமெரிக்காவின் ஐக்கியமாகாணத்தோடும் இந்தியா, சீனு, ஜப்பான், சிங்கப்பூர், நாடுகளோடும் வியாபாரம் நடந்துவருகிறது. முக்கியமாய் ஏற்றுமதியாகும் பொருள்கள் தேக்குமரம், அரிசி, தோல் இவைகளேயாம். கடற்கரை யதிகநீளமாயிருப்பதால் வெளிநாட்டு வியா பாரமேஜாஸ்தி. சீனுவோடு உள்நாட்டுவியாபாரமும் செய்யப்படுகிறது. காடுகளில், யானை, புலி, சிவிங்கி காடுகளிருப்பதால் உள்நாட்டு வியாபாரிகள் அதிக ஜாக்கிரதையாகச் செல்லவேண்டும். பூர்வகாலத்தில் பர்ம அரசர்கள் வெள்ளையானைகளைவைத்து அவற்றை மிக்க செல்வமாய் சம்ரக்ஷித்து வந்தார்கள்.

ஜனங்கள் நடவடிக்கைகள்:—பர்மாவின் ஜனத்தொகை சுமார் 90-லக்ஷம். பலவித நாகரீகமும் நடையுடை பாவனைகளுமுடைய ஜனங்கள் பர்மாவில் இருக்கிறார்கள். ரங்கூனில் உலகிலுள்ள பலதேச ஜனங்களையும் காணலாம். ஆனால் பர்மா பாஷைதான் வெகு பேர்களுக்குத் தெரிந்த பாஷை. பௌத்தமதம் தான் முக்கியமாய் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. அநேக பெரிய கோவில்களையும், மடங்களையும் பர்மாவில் காணலாம். "கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்" என்பது பர்மாவில் பிரத்தியக்ஷம். ஒரு சிறு கிராமத்திலும் ஒரு சிறு கோவிலைக்கட்டி அதில் ஒரு புத்த விக்கிரத்தை வைத்திருப்பார்கள். பொஞ்சிகளுக்காக மடமும் பிரத்தியேகமாக கட்டப் பட்டிருக்கும். இந்த பொஞ்சிகள் நமது தேசத்து சந்நியாசிகளைப்போல் முண்டனம் போட்டுக் காஷாயம் தரித்திருப்பார். இவர்கள் இரந்துதா னுண்ணவேண்டும். இவர்களிடத்தில் பர்மாக்காரர்களுக்கு அதிக மதிப்பும் விசுவாசமும் உண்டு. இவர்களை பர்மாவில் எங்குபோனாலும் ஏராளமாய்க் காணலாம். நமது தேசத்தைப்போல ஸ்திரீகள் வீட்டிற்குள்ளேயே பர்மாவில் அடைபட்டிருப்பதில்லை. அவர்களுக்கு சுதந்தரம் நிரம்பஉண்டு. அவர்கள் ஐரோப்பிய மாதர்கள்போல எந்த புருஷனிடத்திலும் பேசலாம்.

பர்மர்கள் அயலாரிடத்தில் விசுவாசமும் மரியாதையுமுடையவர்கள். அவர்களுக்கு சிக்கன சீவனமென்பதே தெரியாது. கையில் அகப்பட்டதை நாளைக்கு வேண்டுமென்னும் யோசனையின்றி, கரைத்து விடுவார்கள். இவர்கள், சீனர் இந்தியர்களைப் போல் உழைப்பாளிகளுமல்ல. சுகமாய்ப் பொழுதைக்கழிக்க விரும்புவார்கள்.

நீலி வசிகரம்

TAMING OF THE SHREW

(முன் தொடர்ச்சி)

நா.—சந்தோஷமாகவிரு ; இதோ பார், கௌதமி! உனக்காக மிகுந்த சிரமப்பட்டு நானே சமையல் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறேன். (பாத்திரத்தைக் கீழேவைத்தல்) என்ன கோது? எவ்வளவு சிரமப்பட்டேன் தெரியுமா?—என் இவ்வளவு சிரமமென்று ஒரு அநுதாப வார்த்தைகூடச் சொல்லமாட்டாயா? அப்படியானால் என்மீது உனக்கு அன்பு இல்லைபோலும்! இவ்வளவு சிரமப்பட்டதும் வீணா? யாரடா அங்கே? இந்தச் சோற்றை யெடுத்துப்போங்கள்.

கௌ.—ஐயே! வேண்டாம், வேண்டாம் ; இங்கேயே இருக்கட்டும் உங்கள் சிரமத்துக்காகக் காலில் வேண்டுமானாலும் விழுகிறேன்; பசி உயிர் போகின்றது.

பிர.—தேவரே! கொஞ்சம் பொறுங்கள் ; அவள் சாப்பிட்டுப் பசியாரட்டும்.

நா.—ஆனால் சாப்பிடு சீக்கிரம்;—கண்மணி கௌதமி! சாப்பிட்டவுடன் உன் பிறந்தகத்துக்குப் புறப்படவேண்டும். சாப்பிட்டாய்விட்டதா? ஜவுளிக்கடைக்காரன்காத்துக்கொண்டிருக்கிறானே, நல்லபுடைவை கொண்டுவந்திருக்கிறான்.

(புடைவைக்கரரன் வருதல்)

பு.—ஐயா! நமஸ்காரம்.

நா.—நீதான் புடைவைக்காரனோ? அன்றையதினம் நான் சொல்லியபடியே புதுப்புடவை செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறாயா?

பு.—இதோ இருக்கிறது ; பிரித்துப் பார்க்கிறீர்களா? (பிரித்துக்காட்டல்.)

நா.—ஐயையோ! என்னடா, இப்படி செய்துவிட்டாய்? ஒரு பக்கம் அரக்குக்கரையும் இன்னொரு பக்கம் மஞ்சள் கரையுமாகவா செய்கிறது? நன்றாகவேயில்லை ; இது வேண்டாம்.

கௌ.—அதுதான் நன்றாகவிருக்கும். எனக்கு இதுதான் வேண்டும்.

நா.—இதில் ஜரிகை அதிகமாக விருக்கிறது. சீக்கிரத்தில் சுருங்கிப் போய்விடும் ; மேலும் சாயங்கூட நிற்காது.உனக்கு வேறு வாங்கித்தருகிறேன். இது வேண்டாம்.

கௌ.—எனக்கு இதுதான் வேண்டும். ஸ்திரீகளின் உடை நோட்டம் புருஷர்களுக்கு எப்படித் தெரியும் ; எனக்கு இதைத்தான் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லாதபோனால் எனக்குக் கோபம் வரும்.

(தையற்காரன் வருதல்)

தை.—ஐயா! நீங்கள் சொல்லியபடியே அம்மாளுக்கு 'ரவிக்கை' தைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

நா.—எதோ, இப்படிக்கொடு (வாங்கிக்கொண்டு) இதென்னடா, கேவலம்? உள்ளுக்கு ஒரு துணி என் கொடுத்தாய்? மேல் ஜரிகை வைத்திருப்பது நன்றாக விருக்கவில்லை. ''வெல்வெட்'' துணி கூட நல்ல தினிசு இல்லைபோல விருக்கிறது.

தை.—இல்லை, எஜமானரே! தாங்கள் சொன்னதில் எள்ளளவேனும் பிசகாமல் செய்திருக்கிறேன். துணியும் தங்கள் சேவகர்தான் வாங்கித் தந்தார்.

நா.—நன்றாகவேயில்லை.

கௌ.—இதைக்காட்டிலும் நன்றாக யார் தைத்துக் கொண்டுவருகிறார்? இதுவே மேலானது ; இது தான்எனக்கு வேண்டும்.

பிர.—(தனக்குள்) — சரி ; இவளுக்குப் புடவையும் கிடைக்காது, ரவிக்கையும் கிடைக்காது.

நா.—நீ என்ன குழந்தையா? நல்லது இன்னதென்றும்,கெட்டது இன்னதென்றும் அறிந்துகொள்ள முடியாதா, உன்னால்?

தை.—ஐயனே! இது நல்லதாயிற்றே!

நா.—சீ! காமாட்டிப் பையலே! ஓடிப்போ ; என் வீட்டில் வந்து நின்றுகொண்டு எனக்குப் பாடம் படிக்கிறாயோ? உன் ரவிக்கையும் வேண்டாம், ஒன்றும் வேண்டாம் ; நீ உடனே போய்விடு.

தை. —ஐயா! தாங்கள் சொன்னபடிதானே செய்திருக்கிறேன். இதில் குற்றமொன்றுமில்லையே.

நா.—நீ என்னவேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொண்டிரு ; இந்த ரவிக்கை எனக்கு வேண்டாம்.

போ.—ஐயா! அது தங்களுக்கன்று ; எஜமானியம்மாளுக்காக வந்திருக்கிறது.

நா.—சீ! போக்கிரிப்பையலே! பேசாமலிரு. (பிரதாபருத்திர தேவருடன் தனிமையில்) நீர் பணங்கொடுக்கிறதாகச் சொல்லும், புடவைக்கும் ரவிக்கைக்கும் (தையற்காரனைநோக்கி) உன் ரவிக்கை எனக்கு வேண்டியதில்லை. ஏ, புடவைக்காரா!

உன் புடவையும் எனக்கு வேண்டியதில்லை; நீங்கள் போகலாம்; நிற்பதில்பிரயோஜனமில்லை.

பிர.—புடவைக்காரரே! உமது புடவை நன்றாக விருக்கிறது; அதை நான் எடுத்துக்கொள்ளுகிறேன்; பணத்துக்கு நாளைவாரும். ஓய்! தையற்காரரே! உமக்கும் அப்படித்தான்; ரவிக்கையை நான் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன். தேவர் சொன்னதைப்பற்றி நீங்கள் மனவருத்தப்படவேண்டாம்.

(தையற்காரனும் புடவைக்காரனும் போதல்.)

நா.—இங்கேவா, கோது; உன் பிறந்தகத்துக்கு இந்தத் தாழ்ந்த உடையோடு போனால் என்ன? அதனால் யாராவது, நாம் ஏழைகள் என்று நினைப்பார்களென்று சந்தேகப்படுகிறாயோ? பட்டால் படட்டும்; அதனால் நமக்கு என்ன குறை? நம் செல்வம் குறைந்துவிடாது; புலியும் நல்ல பாம்பும் வெளிக்கு வெகு பகட்டாய் அழகுடன் தோன்றுகின்றன; அவைகளை யாவரேனும் கொண்டாடுகிறார்களா? உனக்கு வெட்கமாகவிருந்தால் என்னைக் காட்டிக்கொடுத்துவிடு; பதில் நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். நாம் உடனே புறப்படவேண்டும்; சேவகர்களைக் கூப்பிடு. இப்போது மணி ஏழு ஆகிறது. மத்தியானச் சாப்பாட்டுக்கு நாம் போய்விடலாம், வேகமாய்ப் போனால்.

கோ.—இப்போது மணி இரண்டாய்விட்டதே இப்போது புறப்பட்டால் நாம் போய்ச் சேருவதற்குள் இருட்டிவிடும்.

நா.—அதென்ன? நான் என்ன சொன்னாலும் தடுக்கிறாய்! நான் மணி ஏழு என்கிறேன்; நீ இரண்டு என்கிறாய்;இந்த மாதிரி குறுக்கே தடுத்துச்சொல்லாதே என்று எத்தனை தரம் சொல்லியும் நீ கேட்கவில்லையே. ஒன்றும் வேண்டாம் போ; நான் இன்றைக்குப் புறப்படவில்லை. நான் எந்நேரமாயிற்று என்பேனோ, அந்நேரமானால்தான் நான் புறப்படுவேன்.

பிர.—சரி! சரி! இவர் நிச்சயம் இவளை வழிக்குக் கொண்டுவந்துவிடுவார்; சந்தேகமில்லை.

(அனைவரும் போதல்).

களம் 4.—மதுரை ரகுநாத தேவரின் வீட்டு முன் பக்கம்.

(சுப்பராயனும், நல்ல நாயக உடையார் வேஷம் பூண்ட தீர்த்தயாத்திரியும் வருதல்)

சுப்.—இந்த வீடுதான்; நான் உள்ளேபோய்க்கூப்பிட்டுக்கொண்டு வரட்டுமா?

தீர்.—சரி; கூப்பிட்டுக்கொண்டுவா; ரகுநாததேவரும் நானும் இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் திருவனந்தபுரத்தில் ஊட்டுப்புரையில் சாப்பிட்டோம்; அந்த ஞாபகம் எனக்கு நன்றாகவிருக்கிறது.

சுப்.—எப்படியாவது தைரியத்தைவிடாமல் காரியத்தை முடித்துவிடும்.

தீர்.—எனக்கு ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆனால் இதோ உன் சேவகன் வருகிறான், அவனுக்கு இவ்விசேஷத்தைச் சொல்லிவிட்டால் நல்லது.

(கேசவன் வருதல்)

சுப்.—அதைப்பற்றி பயப்படவேண்டாம்.—எலே! கேசவா! இதோ இருப்பவர், நிஜமான நல்லநாயக உடையாரென்று நினைத்து நடக்கவேண்டும்; தெரியுமா?

கே.—அப்படியே நடக்கிறேன்; சந்தேகம் வேண்டாம்.

சுப்.—ஆமாம்; ரகுநாத தேவரிடம் அந்த சங்கதியைச் சொல்லிவிட்டு வந்தாயா?

கே.—அவரிடம் உன் தகப்பனார் இன்றையதினம் இவ்வூருக்கு வருவாரென்று சொல்லிவிட்டேன்.

சுப்.—நீ எப்போதும் முன் யோஜனைக்காரன்; நீ ஏதாவது வாங்கிச்சாப்பிடு, இதைக்கொண்டு இதோ ரகுநாததேவர் வந்துவிட்டார்.—ஐயா! ஜாக்கிரதை.

(ரகுநாததேவரும் விஜயராகவ உடையாரும் வருதல்.)

ஐயா தேவர்வாள்! உங்களைத்தான் தேடிக்கொண்டு வந்தோம். (தீர்த்தயாத்திரியை நோக்கி) ஐயா! இவரைத்தான் நான் குறிப்பிட்டது. அவருடைய பெண் வரிதேசுவரியை நான் கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்வதற்கு நீங்கள் சம்மதித்துவிட்டால் போதும்.

தீர்.—பையா! போதும்.—ஐயா! நான் இன்றுகாலையில்தான் இங்கு வந்தேன். சில கடன் வசூல் செய்யவேண்டியதற்காக வந்தவிடத்தில் என் மகன் பெரிய விஷயமொன்றை என்னிடம் சொன்னான்; அதாவது தங்களுடைய குமாரத்தியைக்கல்யாணம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிறான்; எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷம்; நல்ல இடத்து சம்பந்தம் கிடைப்பது அருமையல்லவா? நீங்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியபோதி

லும், நான் அதற்கு உடன்படுகிறேன்.

ரகு.—நீங்கள் சொல்வது எனக்கு மிகுதியும் திருப்தியைக் கொடுத்துவிட்டது; என் மகளுக்கும் உங்கள் மகனுக்கும் அத்தியந்த அந்நியோந்நியம் இருக்கிறதென்று தெரிகின்றது. தாங்கள், பெண்ணுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் கொடுப்பீர்கள்? இதை முடித்துவிட்டால் கல்யாணத்துக்கு முகூர்த்தம் வைத்துவிடலாம்.

தீர்.—அதையெல்லாம் நன்றாய் யோஜித்துச் சொல்லவேண்டும்; அதற்கு ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து பேசவேண்டும். இங்கேயே உள்ளேபோவோமா?

ரகு.—இங்கே சரிப்படாது; பொன்னம்பலத்தேவர் வந்து குறுக்காகப் பேசுவார். வேறு இடம் பார்க்கவேண்டும்.

சுப்.—ஆனால் என் விடுதிக்கு வந்துவிடுங்களேன். அய்யாவும் அங்கேதான் இறங்கியிருக்கிறார்; ராத்திரி அங்கேயிருந்து பேசி முடித்துவிடுவோம். யாரேனும் ஒரு சேவகனையனுப்பி வனிதேசுவரியை அழைத்துவரச் செய்யுங்கள்; திருப்திகரமாகப்பேசித் தீர்மானம் செய்துவிடுவோம்.

ரகு.—அதுதான் சரியென்று தோன்றுகிறது—சாமிநாத வாத்தியாரே! நீர் போய் குழந்தை வனிதையிடம் சமாசாரங்களையெல்லாம் சொல்லி அழைத்து வரவேண்டும்.

விஜ.—ஆயிரந்தரம் வேண்டுமானாலும் போய் வருகிறேன்.

சுப்.—ஒருதரம் போனால் போதும்; சீக்கிரம் போம்; ஐயா! வாருங்கள். நாம் போகலாம்.

(சுப்பராயன், தீர்த்தயாத்திரி, ரகுநாத தேவர் மூவரும் போதல்)

பராபரக்கண்ணி

ஓடி மிருநிதியு மொன்றாகக் கண்டவர்க
ளூடும் பொருளான நட்பே பராபரமே.

ஓயாதோ வென்கவலை யுள்ளே யானந்தவெள்ளம்
பாயாதோ வையா பகராய் பராபரமே.

கன்றினுக்குச் சேதாக னிற்திரங்கல் போலவெனக்
கென்றிரங்கு வாய்கருணை யெந்தாய் பராபரமே.

எண்ணாத எண்ணமெல்லா மெண்ணியெண்ணி
யேழைநெஞ்சம், புண்ணாகச் செய்ததினிப்
போதும் பராபரமே.

ஆழித் துரும்பெனவே யங்குமிங்கு முன்னடிமை
பாழிற் றிரிவதென்ன பாவம் பராபரமே.

கற்றவறி வாலேநான் கண்டவன்போற் கூத்தாடிற்
குற்றமென் றென்னெஞ்சே கொதிக்கும் பராபரமே.

இந்துலேகை

ஒரு மலயாள நாவல்

இரண்டாம் அத்தியாயம்

(219-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இந்த ஸம்பாஷணை நடந்தபிறகு சிலநாள் வரையில் மாதவன் காலங்கழித்துவந்த விதத்தைப்பற்றிச் சொல்ல எனக்கே சங்கடமாயிருக்கிறது. இந்துலேகை தன்மனம்போனபடி எவ்வளவுதான் பேசினாலும் சிரித்தாலும் விளையாடினாலும் மாதவன் மாத்திரம் வாய்திறவாமல் மௌன முத்திரை தரித்தவன்போல் தோற்றினான். சிலசமயம் இந்துலேகை, "உனக்கென்ன சித்தப்பிரமை பிடித்திருக்கிறது?" என்று கேட்பாள். ஆனால் அதற்கவன் மறுமொழி சொல்லுமுன் இன்னும் எத்தனையோ கேள்விகேட்டு அவன் பிராணனை வாங்கிவிடுவாள். ஒரு நாள் சாயங்காலம் இந்துலேகை ஆடையாபரணங்களணிந்துகொண்டிருக்கையில் மாதவன் அவளிருந்த அறைக்குட் சென்று அங்கிருந்த ஒரு காகிதத் துண்டை எடுத்து அதில் தன் மனத்துயரங்களை யெல்லாம் எழுதி நிறைத்து அந்தக் காகிதத்தை இந்துலேகையின் மேஜையின்மேல் வைத்துப் போய்விட்டான். அடுத்த நாள் சாயங்காலம் அவன் இந்துலேகையின் அறைக்குத் திரும்பிவந்து "நான் நேற்று ஒரு கடிதம் எழுதிவைத்துவிட்டுப் போனேனே, அதைப் படித்தையோ?" என்று கேட்க, அவள் அதைக் காதிற் போட்டுக்கொள்ளாமல் உடனே வேறே விஷயங்களைப் பற்றிப்பேசத்தொடங்கி, அவனுக்குண்டாயிருக்கக்கூடிய துயரத்தைத் தான் கண்டுகொண்டதாகக் காட்டிக்கொள்ளாதவளாய் அவனிடத்தில் தனக்கிருந்த காதலைத் தனக்குள்ளாகவே மறைத்துவைத்தாள்.

இப்படியிருக்கையில் ஒரு நாளிரவு பூர்ணசந்திரிகை பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்க மாதவன் பூவரங்கு மாளிகையின் தெற்கு முற்றத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தான். இந்துலேகை தன் மாளிகையின் பலகணி வழியாய்ப் பார்த்து மாதவன் நின்றுகொண்டிருப்பதைக்கண்டு "மாதவா, மாதவா" என்று கூப்பிட்டாள்.

"எதற்காக?" என்றுகேட்டான் மாதவன்.

"எதற்காகவா?" என்று மாதவன் கேட்டதையே இந்துலேகையும் திருப்பிச்சொல்லி "காம விகாரங் கொண்டவன்போல் சந்திரனைப் பழிக்கின்ற

யோ? சந்திரகிரணங்கள் இந்த அறையிலும் எவ்வளவு மனோஹரமாய் நிறைந்திருக்கிறது வந்து பார். இங்கேவர ஏதாவது ஆட்சேபமுண்டோ?'' என்றாள்.

"நான்மேலே வரக்கூடாது'' என்றான் மாதவன். "ஒரு ஸோபாவில் நாமிருவரும் ஒன்றாய் உட்காருவது அநுசிதமான காரியமாயிருக்கும் பக்ஷத்தில் நான் இரவுவேளையில் நீ இருக்கும் அறைக்கு வந்து அங்கே உன்னுடன் உட்காருவது இன்னும் அநுசிதமல்லவா?''

"நீ சொல்வது சரியே'' என்று விடை பகர்ந்தாள் இந்துலேகை. "அது மிகவும் அநுசிதமாய்த் தானிருக்கும். நான் பேசினபோது அதை மறந்துவிட்டேன். நானே முற்றத்துக்கு இறங்கிவருகிறேன்."

"எனக்காக வேண்டி அவ்வளவு சிரமமெடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்'' என்றான் மாதவன்.

"அப்படியில்லை. என் பொருட்டாகவே வருகிறேன்'' என்றாள் இந்துலேகை.

"அப்படியானால் சரி'' என்று மாதவன் உரைக்கவும், இந்துலேகை கீழே இறங்கிவந்து முற்றத்தில் வெகு மனோஹரமாய்ப் பிரகாசிக்கும் சந்திரிகையில் மாதவன் பக்கத்தில் நின்றாள். அவள் அன்று சாயங்காலம் கட்டித்தொடுத்த ஒரு முல்லைமாலை அவளது கையில்இலங்கிற்று. பால்போல் வெண்மைகொண்ட அந்தச் சந்திரிகை வெள்ளத்திலே மாதவன் அவளது திவ்யமான முகசௌந்தரியத்தையும் கூந்தலழகையும் ரூபலாவண்யத்தையும் கண்டு அடக்க முடியாத மோகபரவசமுற்று மயங்கி நின்றவனாய் "ஈசா! உன் படைப்பில்சிறந்த இந்த சுந்தரிக்கு என்னிடம் காதல் உண்டாயிருக்கும்பக்ஷத்தில், என்னைப் போலுள்ள பாக்கியவான் யார்? அப்படியில்லாவிட்டால் இந்த உயிரை வைத்திருப்பதில் என்ன பிரயோஜனம்? இக்கணமே அவள் காலண்டையில் உயிரை விடுவதும் உத்தமமாகுமே'' என்று சிந்திக்கலாயினான்.

இந்துலேகைக்கும் ஆழ்ந்த காதலுணர்ச்சி யுண்டாயிற்றென்றாலும், அவள் தன் நடத்தையில் யாதொரு பேதத்தாலாயினும் தன் எண்ணங்கள் வெளியில் தெரிந்துவிடும்படியாய்காட்டிக்கொள்ள இடங்கொடுக்கவில்லை. இதன் சூட்சுமம் என்னவெனில், அவள் தன் மனதை முழுவதும் அடக்கித் தன்வசப்படுத்தி வைத்திருந்தபடியால், தன் மனோவிகாரங்களைப் பொங்கி யெழவொட்டாமல் இழுத்துப்பிடித்துத் தன் இங்கிதங்களில் அவைகளை லேசாய்வைத்துக்கொண்டுபோகக்கூடிய தந்திரத்தில்தேர்ந்திருந்தாள். ஆனால் உள்ளம்பூரித்து உல்லாசம் மேலிடுங் காலத்தில், நகைப்பே நம் மனோபாவங்களை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய சகஜமான வழியாயிருப்பதும், துக்கம் மேலிட்ட தருணங்களில் சங்கடத்தை வாய்விட்டு வெளிப்படுத்துவதனாலேயேஅதன் தீவிரமான வேதனைகள் தணிவடைவதும் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கின்றன. துக்காக்கிராந்தனாயுள்ள ஒருவன் தன் சகதுக்கங்களைத் தன்னுடன் அனுதபிக்கும் அன்பனுடைய செவிகளில் ஆறாய்ப்பெருகும்படித் திறந்த மடையாய் வாயாரச்சொன்னால்தான் சிறிது ஆறுதலுண்டாகிறது. அப்படிக்கின்றித் தன் நெஞ்சத்துக்குள்ளேயே வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு உள்ளுக்குள்ளேயே உருகி வெதும்பி வெளிக்கு யாதொரு துக்கமும் இல்லாதவன்போல் இந்தப் பிரபஞ்சநாடகத்தில் நடிப்பானாயின், தடைப்படுத்தப்பட்ட வெள்ளம்போல் அவனுடைய மனோபாவங்கள் திடீரென்று உடைப்புண்டுப் பொங்கியெழுந்து அவனையும் தம் பிரவாகவேகத்தில் அடித்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றன.

முற்றத்தில் வீசும் சந்திரிகையில் மாதவனுடைய மெல்லிய முகத்தில் ஸ்பஷ்டமாய்க் காணப்பட்ட வேதனையைக்கண்டு இந்துலேகையின் மனமும் தத்தளித்தது. சாதாரணமாகவேசந்திரிகையென்றால் மனதில் அடங்கியிருக்கும் மோக உணர்ச்சிகளெல்லாம் உத்தீபனம்கொள்ளும். அதிலும், அப்போது அவ்விடத்தில் பிரவகித்த சந்திரிகை வெள்ளத்திலே, மாதவனைப்போன்ற மன்மதரூபன்தான் அவனிடத்தில் எவ்வளவு அன்புவைத்திருந்தாளோ அவ்வளவு உண்மையும் லலிதமும் உறுதியுமான காதலைத் தன்னிடம் கொண்டவனைத் தான் சமீபத்தில் நிற்கும் போது அவளுக்குண்டான காமவிகாரத்தின் கூர்மையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? அப்படியிருந்தும் அவள் தன் புத்தி சாமர்த்தியத்தைக்கொண்டும் பொறுமையாலும் தைரியத்தாலும் தன் மனோவேதனையைச் சிறிதேனும் காட்டிக்கொள்ளாதவளாயிருக்க அவ்விருவரும் சற்றுநேரம் மௌனமாய்ச் சந்திரனை உற்றுப்பார்த்துக்கொண்டு நின்றனர். கடைசியில் இந்துலேகை பின்வரும் சுலோகத்தைப் பாடினாள்

ஸ்வைரம் கைரவ கோரகாந்
விதளயந் யூநாம் மந: கேதயந்
அம்போஜாநி நிமீலயந்
ம்ருகத்ருசாம் மாநம் ஸமுந்மூலயந்

ஜ்யோதஸ்காம் கந்தளயந் திசோ
தவளயந் அம்போதிமுத்வேலயந்
கோகா நாகுலயந்தம: பளயந்
இந்து: ஸமுஜ்ஜ்ருமபதே.

[அதாவது, அல்லிமலர்களை இரக்கமின்றி வாடச் செய்துகொண்டும், யௌவனபருவத்திலுள்ள ஆடவர்களின்மனத்தை ஆகுலயப்படுத்திக்கொண்டும், கமலமலர்களைக் குவியச்செய்துகொண்டும், மான்விழியாரின் மானத்தை அடியோடழித்துக்கொண்டும், வையகத்தின்மேல் தன் வெண்ணிலவை மனோகரமாய்ப் பரப்பிக்கொண்டும், சகலதிசைகளையும் தன் வெண்சோதியால் ஒளிரச்செய்துகொண்டும், சக்ரவாகப்பட்சிகளை விரக வேதனையால் வருத்திக்கொண்டும் இருட் கூட்டத்தை விழுங்கிக்கொண்டும் சந்திரன் வெகு கம்பீரமாய் உதித்தெழுகின்றான்.]

இப்படி அவள் பாடிமுடித்தவுடன் மாதவன் சொல்லுவான்:—

இந்தக்கவி பாடினவன் சந்திரனுடைய குணங்களையெல்லாம் சரியாய் அறிந்தவன் என்று எனக்குத் தோற்றவில்லை."

"அதெப்படி?" என்றாள் இந்துலேகை.

"எப்படியென்றால்" என்றாரம்பித்துச் சொல்லத்தொடங்கினான் மாதவன். "'மான்விழியாரின் மானத்தை அடியோடழிக்கின்றவன்' என்று சொல்லப்பட்ட குணம் உண்மையிலேயே சந்திரனுக்கிருந்த பட்சத்தில், அதை அவன் இப்போது இங்கே வெளிப்படுத்தமாட்டானா?"

இந்துலேகை சிரித்துக்கொண்டு சொல்வாள் "அப்படியானால் இன்னொரு சுலோகம் சொல்லுகிறேன் கேள்:—

"யாமினீ காமினீ கர்ணகுண்டலம் சந்திரமண்டலம்
மார நாராச நிர்மாண சாணசக்ர மிவோதிதம்"

(அதாவது, இரவென்னும் அணங்கு காதிலணியும் கம்மலாகிய சந்திரமண்டலமானது மன்மதனுடைய பாணத்தைத் தீட்டுவதற்கான சாணைக்கல்லென உதயமாயிற்று.)

அதைக்கேட்டு மாதவன், "மன்மதனுடைய பாணங்கள் மாதர்களின் நெஞ்சங்களைப் பிளப்பது சில நாளாய் நின்றிருக்கிறது போல் தோற்றுகிறது" என்றான்.

அதற்கு இந்துலேகை, "ஆமாம், மாதர்கள் மிருதுவான நெஞ்சமுடையவர்களோ அல்லவோ? அவர்கள் அச்சங்கொண்டு அடங்கிப்போகிறவர்கள்தானே. ஒருவேளை காமதேவனே எங்கள்மேல் இரக்கங்கொண்டு வருத்தாமல் விட்டுவிட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம்" என்றாள்.

மாதவன், "ஓ! அப்படியா அது? அப்படியிருக்கும்பட்சத்தில் அந்தக் காமதேவன் ஒரு துஷ்டன் மாத்திரமல்ல, கபோதித்தனமுள்ள மடையனென்றும் சொல்வேன். மாதர்களிடத்தில் அநுக்ரஹத்தால் அவர்களை அவன் வருத்தாமல் விட்டுவிட்டானென்றால், புருஷர்களைமாத்திரம் வதைப்பதில் அவனுக்கென்ன லாபம்? புருஷர்களைமாத்திரம் பிரயோஜனமில்லாமல் எதற்காக உபத்திரவம் பண்ணவேணும்?"

இந்துலேகை: "அதில் ஏதோ ஒரு சூட்சமம் இருக்கிறது. அதாவது, புருஷர்களை உபத்திரவம் செய்தால், அவர்கள் ஸ்திரீகளைவிட அதிக பலவான்களாதலால், மன்மதனுக்கு எவ்வித சிரமமும் கொடுக்காமல் தாங்களே ஸ்திரீகளை உபத்திரவித்து ஜெயித்துவிடுவார்களென்று யோசித்தே காமதேவன் இப்படி செய்திருக்கக்கூடும். அதிருக்கட்டும், இதோ பார்! நான் ஒரு முல்லைமாலை கொண்டுவந்திருக்கிறேன். இதை இன்று நானே கட்டினேன். இதில் நாயகமணியாகக் கட்டியிருக்கின்ற இந்தத் தாமரைப்பூவை நானே இன்று விடியற்காலத்தில் பூவள்ளியிலுள்ள மேலண்டைக்குளத்திலிருந்து பறித்துக்கொண்டுவந்தேன். இந்த மாலையை மாதவன் குடுமியில் முடித்தால் அழகாயிருக்கும்; இதை வாங்கிக்கொள்."

மாதவன் அந்த மாலையைத் தன் கையால் வாங்கிக்கொண்டான். அப்படி வாங்கும்போது, அவன் கை துடித்ததைக்கண்டு அதற்குக் காரணம் என்னவென்று இந்துலேகை கேட்டாள்.

மாதவன் (அந்த மாலையிலுள்ள தாமரைப்பூவைக் காட்டி) "காமபாணம் தான் காரணம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் பிறகு "வெறும் பயத்தினால்தான் என் கைதுடித்தது" என்றான்.

இந்துலேகை சிரித்தாள். மாதவனே அந்த மாலையைக் கையிலெடுத்து அதைப் பார்த்துக்கொண்டே பின்வருமாறு பாடலானான்.

"சோபா ஸர்வதமஸ்வமேஷாம் ப்ரதமபஹ்ருதம்
யம்தயொ லோசநாப்பரம்;
மாத்வீமாதுர்யஸாரஸ்தவ கலவசஸா
மார்தவம் தவலப்ரதீகை:.

ஸ்தானப்ரம்சோ மஹீயார், அபீத
விரசிதஸ் தத்ரமுகஸ்பர்திநாம் வை
பத்மாநாம் பந்தநாத் தவம் விரம வர்தநோ
பிஷ்டபேஷேணகிம்ஸ்யாத்"

(அதாவது, இந்தத் தாமரைப்பூவின் எழிலையெல்லாம் உன் கண்களால் அபஹரித்துவிட்டாய்; அதன் இதழ்களிலுள்ள மதுவை உன் மதுர வசனத்தால் கொள்ளைகொண்டுவிட்டாய்; அதன் மேன்மையை உன் மிருதுவான அங்கங்களால்கவர்ந்துகொண்டாய்; சுருங்கக்கூறில், அந்தத் தாமரையையே அதன் ஸ்தானத்திலிருந்து பறித்துவிட்டாய். ஆகவே, மெல்லியலே, இனியும் அதைக் கசக்கிவிடாமல் கருணைபுரிவாய்).

இந்துலேகை: "ஆகா, ஒன்றுந்தரமான சுலோகம். எனக்கு அதை நீ சொல்லிக்கொடுக்கவேணும்."

மாதவன்: "இந்த மாலையில் ஒரு சிறிய பாகத்தை எடுத்து என் குடுமியில் வைத்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்றது முழுவதும் இந்துலேகையின் கூந்தலில் சூட்டுவதற்கே யோக்கியமானது.

இந்துலேகை: "யோக்கியதை இருக்கட்டும் இல்லாமல்போகட்டும், நீ உன் இஷ்டப்படி செய்யலாம்."

"அப்படியானால் என் இஷ்டப்படி செய்ய எனக்கு உத்தரவு கொடுப்பாயா?" என்றான் மாதவன்.

"ஆகா, இந்த மாலை சம்பந்தப்பட்டவரையில் உன் இஷ்டப்படி செய்ய யாதோர் ஆட்சேபமுமில்லை" என்றாள் இந்துலேகை.

அதன்மேல் மாதவன் அந்த மாலையில் ஒரு துண்டு எடுத்துத் தன் முடியில் வைத்துக்கொண்டு, பிறகு, மற்றதைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு, இந்துலேகையின் முகத்தை முழுவதும் உற்றுநோக்கி "இந்துலேகா, இந்தப் புஷ்பசரத்தை நானே உன் கூந்தலில் சூட்டட்டுமா?" என்று கேட்டான்.

"என் கூந்தலிலா?" என்றாள் இந்துலேகை.

"ஆமாம்" என்றான் மாதவன்.

"அதுவும் மாதவன் கையினாலா?" என்றாள் இந்துலேகை.

"ஆமாம்" என்றான் மாதவன்.

இந்துலேகை ஒன்றும் பேசாமல் மந்தஹாஸம் புரிந்து நிற்க, மாதவன் புஷ்பஸரத்தை அவள் கூந்தலில் சூட்டினான்.

இந்துலேகை சற்றுநேரங்கழித்து, "மாதவா, நாம் சுத்த அசடுகள்; நாம் என்னதான் அத்தான் அம்மங்கார் பாத்தியமுள்ள வர்களாயிருந்து பாலியம் முதல் ஒன்றாய் விளையாடிக்கொண்டு வளர்ந்துவந்தாலும், எப்போதுமே நாம் குழந்தைகளென்று எண்ணிக்கொள்ளக்கூடாது" என்றாள்.

"உன் கூந்தலில் நான் புஷ்பத்தைச் சூட்டிய போது உன்னைக் குழந்தையென்று நான் ஒருபோதும் நினைக்கவேயில்லை. நல்ல யௌவன புருஷனென்றே எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன்" என்றான் மாதவன்.

"நீ அப்படி நினைத்திருக்கும்பட்சத்தில், என்னை எப்படித் தொடக்கூடும்?" என்று கேட்டாள் இந்துலேகை.

"உனக்குத் தெரிந்துதானே உன்னைத் தொட்டேன்?"

"அதுதானே நான் அக்கிரமமென்பது" என்றாள் இந்துலேகை.

மாதவன் (கண்ணில் நீர்பெருக), "என்னை ஏன் இப்படி அலைக்கழிக்கிறாய்? நீ இல்லாமல் அரைநிமிஷமும் இந்த பூமியிலிருக்க எனக்கு மனமில்லை" என்றான்.

இந்துலேகை (நெஞ்சத்தில் எழுந்த வியசனத்தை ஸ்திரமாய் அடக்கிக்கொண்டு) "நான் இல்லாமல் நீ இருக்கவேண்டுமென்று யார் சொன்னார்கள்?" என்றாள்.

"'இல்லாமல்' என்ற வார்த்தையைச் சொல்லும் போது நான் உத்தேசித்த அர்த்தத்தைக்கொண்டு தானோ நீயும் சொல்லுகிறாய்?" என்றான் மாதவன்.

"நீ உத்தேசித்த அர்த்தமென்ன?"

"'நீ இல்லாமல்' என்று நான் சொன்னதன் அர்த்தம், இரவும் பகலும் சதாகாலமும் உன்னுடன் கூடவே இருப்பதாலுண்டாகும் சந்தோஷமும் பாக்கியமுமில்லாமல் என்பதே" என்றான் மாதவன்.

"வெகு நேரமாய்விட்டது" என்றாள் இந்துலேகை; பனியும் அதிகமாய்ப்பெய்கிறது. மாதவா நீ போய்ப் படுத்துக்கொள். நாளை காலையில் எழுந்ததும் என்னோடு டீ சாப்பிடுவதற்கு வா."

"எனக்குத் தூக்கங்கொள்ளவில்லை" என்றான் மாதவன், "உடம்பும் உள்ளமும் உடைந்தவன் போலிருக்கிறேன்."

"அப்படியானால் கொஞ்சம் மருந்து சாப்பிடுகிறதுதானே. நோயைத் தணிக்கும்படியான நல்ல மருந்தாய்ச் சாப்பிடவேண்டும்" என்றாள் இந்துலேகை.

"எனக்கு அப்படிப்பட்ட ஒரு மருந்து தெரியும்" என்றான் மாதவன், "வைத்திய நூற்பிரமாணப்படி அதை உட்கொள்ளும் முறை மாத்திரம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். முறையைச் சொன்னால் மருந்து கொடுப்பையா?

"ஏதோ அந்த முறையைச்சொல், கேட்கலாம் என்றாள் இந்துலேகை.

(இன்னும் வரும்)

சிறுவர்க்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

விடாதுறை அல்லது ஜன்மாந்திர ஸம்கிருதம்.– ஒரு குருவும் அவர் சிஷ்யன் ஒருவனும் அநேக ஸ்தலங்களுக்குச் சென்று யாத்திரை செய்துகொண்டு வருகையில் வழியில் குருவுக்கு ஒரு பெரிய வியாதி கண்டது. இதனுடன் அவர் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு சிஷ்யனால் ஸஹாயம் செய்யப்பட்டு வந்துகொண்டிருக்கையில் ஓர் பறச்சேரியண்டை இருவரும் வரும்படி நேர்ந்தது. அப்பொழுது குருவுக்கு தாகம் அதிகரிக்கத் தமது சிஷ்யனை அவர் தண்ணீர்கொண்டுவரும்படி ஏவினார். அவன் எங்குஞ் சுற்றிப்பார்த்தும் தண்ணீர்கொடுக்கத் தகுந்தவர் ஒருவரும் இல்லாததைக் கண்டு குருவிடம்வந்து ஸங்கதியைச் சொல்ல, அதற்கு அவர் 'நாம் இப்பொழுது எங்கேவந்து சேர்ந்திருக்கிறோம்? என்று கேட்டார். அதற்கு சிஷ்யன் இது ஒரு பறச்சேரி. அதனால்தான் நமக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கத் தகுந்தவர் இங்கு ஒருவரும் இல்லை' என்று சொல்ல, குரு 'அப்பா! நானோ வியாதியால் வருந்துகிறேன். எனக்கோ மரணதாகம்போல கொடியதாகம் வந்திருக்கிறது. பறையரிடமிருந்தாவது தண்ணீர் வாங்கிவா' என்று மிகுந்த தாழ்ந்தகுரலில் கேட்டார். உடனே சிஷ்யன் ஓடோடியும் போய்த் தண்ணீர் வாங்கிவருவதற்குள் குரு தேகத்தை நழுவவிட்டார். சிஷ்யனுக்கு அடங்கா துக்கம் வந்துவிட்டது. 'நாம் எவ்வளவு ஞானம்படித்து என்னபயன்? ஆபத்காலத்தில் முதலிலேயே பறையரிடமிருந்து தண்ணீர் வாங்கிவராமல் போனோமே? இந்த புத்தி ஹீனத்திற்காக நமது அருமையான குருவை இழக்கும்படி நேர்ந்ததே!' என்று சிஷ்யன் மனம் உருகி உருகி, முடிவில் மனம் உடைந்து இறந்தான். குரு பறையரிடமிருந்தாவது நமக்குத் தண்ணீர்வாராதா? என்று பறச்சேரி ஞாபகத்தோடும், சிஷ்யன் சிறந்த குருபக்தி உருக்கத்தோடும் இறந்ததனால்,

எப்பொருளைச் சிந்திப்பான்
  இவ்வுடல் விட்டேகும்போ
தப்பொருளே யேயொருவன்
  ஆர்ந்திடுவோன்—பொற்பினவன்
எப்பொழுதும் சிந்தித்
  திருந்திடலால் அந்நினைப்பைச்
செப்பியவிவ் வுண்மையினைத் தேர்.

என்ற கீதாவாக்கியத்தின்படி குருவுக்கு பறையன் ஜன்மமும், சிஷ்யனுக்கு அந்த ராஜ்யத்து அரசன் ஜன்மமும் கிடைத்தன.

குரு பறையனாக பிறந்தபோதிலும் விட்டகுறையால் முன்ஜன்மமுடிவில் ஏற்பட்ட எண்ணவிசேஷத்தால் தாழ்ந்த ஜன்மம் வந்தது என்ற ஞாபகம் அவருக்கு நன்றாக இருந்தது. ஆதலால் பிறந்தது முதல் குழந்தைவாயைத்திறந்து சப்தம்போடாமலே இருந்துவிட்டது. வயதாயும் அந்தச்சிறுவன் மற்றையச் சிறுவர்களோடு விளையாடுவதும் இல்லை. தனது வாயைத் திறப்பதுமில்லை. ஆதலால் அவனை எல்லோரும் ஊமை என்றும் மக்கு என்றும் எண்ணிவிட்டனர். அச்சிறுவனோ பூர்வஜன்ம ஞாபகத்தால், அதிகமாகப் பழகி பறையரோடு கலந்து கடவுளை மறந்து தத்தளித்து மறுபடியும் ஜன்மத்திற்கு ஆளாகாதிருக்கவேண்டுமே என்று பயந்து அவ்வாறிருந்துகொண்டு பகவத்யானம் செய்துகொண்டிருந்தான். இந்த ரகஸ்யத்தை மற்றையவர்களால் எவ்வாறு அறியமுடியும்? அரசன் குழந்தையாகப் பிறந்த சிறுவனும் பூர்வஜன்ம ஞாபகத்தால், 'நாம் செய்த குருபக்தி விசேஷத்தால் அல்லவோ நமக்கு இந்தச் சிறந்த பதவி கிடைத்தது. இதைக்கொண்டே நாம் ஏமாறாது பகவத்கிருபையைப் பூர்ணமாகப் பெற முயலவேண்டும். நமது குரு எங்கு வந்து பிறந்திருக்கிறாரோ? எப்படியாவது நம்மை அவர் வந்து காப்பாற்றுவார்' என்ற எண்ணங்களோடு மிகுந்த சிஷ்டனாகவும், ஸதாசாரத்தோடு கூடினவனாகவும், சுத்த மனதுடையவனாகவும், அவன் தன் காலத்தை புத்தி தெரிந்ததுமுதல் கழித்து வருவானாயினன்.

இப்படி இருக்கையில் காலக்கிரமத்தில் இந்தப் பிள்ளைக்குப் பட்டம் வர அவனே அந்த ஊர் அரசன் ஆனான். அப்பொழுது தன் ஊர் பறச்சேரியில் ஒரு பறையன் பிறந்தது முதல் மக்காகவும், ஊமையாகவும் இருக்கிறான் என்று அவன் கேள்விப்பட்டான். உடனே அவன் மனம் சற்று இளகியது. ஏன் இந்த ஸங்கதி கேட்டதும் தன் மனம் உருகியது என்று மாத்திரம் அவனுக்கு விளங்கவில்லை. அந்த மக்கின் தகப்பன் தினம் நடு இரவில் பறையறைந்துகொண்டு ஊராரை ஜாக்ரதைப்படுத்துபவன் என்றும் தெரியவந்தது. அதுமுதல் அரசன் தன் மனைவியோடு மேல் உப்பரிகையில் இரவில் பறையன் வந்து போமளவும் இருந்துவிட்டு படுத்துக்கொள்ளப் போவது என்று தீர்மானித்துவிட்டான்.

ஒருவேளை அந்த மக்கு ஓர் இரவு வந்தாலும் வருவான். அப்பொழுது அவன் வாயிலிருந்து வரும் சொல் என்னமாக இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும்' என்ற ஆவலினாலே இவ்வாறு அரசன் செய்தான். அரசன் மேல் உப்பரிகையில் தன்மனைவியோடிருந்தபோதிலும்,

“எத்தொழிலைச்செய்தாலும் ஏதவத்தைப்பட்டாலும்
முத்தர்மன மிருக்கும் மோனத்தே—வித்தகமாய்க்
காதிவிளையாடியிரு கைவீசிவந்தாலும்
தாதிமனம் நீர்க்குடத்தே தான்.”

என்ற பட்டினத்து அடிகள் வாக்கின்படி அரசன் மனம் விட்டகுறையின் விசேஷத்தால் நிஷ்டையையே மேவிநின்றது.

இவ்வாறு கொஞ்சநாள் நடந்துவருகையில் ஒருநாள் லோந்துசுற்றும் பறையனுக்கு தாபஜ்வரம் கண்டது. அன்று ஸாயங்காலம் தன் தொழிலைத் தன்னால் செய்ய அன்று முடியாமற் போய்விட்டதே என்றதுக்கம் அவனுக்கு வந்தது. அப்பொழுது தன் எதிரே ஊமையாகிய மக்கைக் கண்டதும் ‘நமக்குப் பிள்ளை இருந்து என்ன பிரயோசனம்? இந்த ஸமயத்தில் அவனால் என்னவேலையைச் செய்யமுடியும்? இந்தப்பிள்ளை இருப்பதும் ஒன்றுதான், இவன் போனாலும் ஒன்றுதான்' என்று வாய்விட்டுக் கூவித் துக்கிக்கலானான். ஒருநாளும் அசையாது ஊமையாகவிருந்த அந்த மக்கு, தினம் தகப்பன் செய்வதைப் பார்த்திருந்தபடியால் அங்கு ஆணியில் இருந்த பறையை கழுத்தில் எடுத்துமாட்டிக்கொண்டு ஒன்றும்பேசாது, அடிக்கும் கோல்களை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியேறிவிட்டான். இதைக்கண்டதும் ஜ்வரத்தில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தகப்பனுக்கு மிகுந்த திருப்தி உண்டாகிவிட்டது.

மக்கு, மஹாஞானியாதலால் முதலில்கோயில் ஸந்நிதிசென்று, பகவானைத் தெரிசித்துவிட்டு கீழ வீதியில் பறையடித்துக்கொண்டு நடுநிசியில் புறப்பட்டான். சற்றுநேரம் அடித்துவிட்டு,

சனித்தலுந் துக்கம் சரையுறலுந் துக்கம்
மனைக்கிழத்தியுந்துக்க மாறு—தனர்த்தமிகு
* சஞ்சார சாகரமுந் துக்கமா மாதலினால்
துஞ்சாதீர் துஞ்சாதீர் சோர்ந்து

* சஞ்சாரம்—ஸம்ஸாரம்.

என்று உறக்கக்கூவி ஜனங்களை எச்சரிக்கை செய்தான்.

இந்த விஷயத்தைக் கேட்க வேண்டும் என்றே உப்பரிகையில் கொஞ்சநாளாக வாஸம்செய்து வந்த அரசன் காதில் இதுபட்டதும் அவன் மனம் உருகியது. உடனே அவன் ஓர்ஆளை, கீழ்வீதியில் அவன் திரும்பி வருகையில், அவனை அரண்மனைவாயிலில் அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டு அனுப்பிவிட்டான்.

தெற்குவீதிசென்ற மக்கு கொஞ்சநாழிகை பறையை அறைந்துவிட்டு

பேராசை யாற் * பார் பிணிக்கப்படுகிறது
ஏரார் தொழிலாலு மெண்ணாலுஞ்—சோர்வாகி
ஓங்காயு ளின்குறைவை ஓர்வதில்லை யாதலினால்
தூங்காதீர் தூங்காதீர் சோர்ந்து

என்று எச்சரிக்கை செய்தான். அப்பால் மேற்கு வீதிசென்று

காமன் குரோதன கடுலோப னென்கின்ற
நாமத் திருடர்பலர் ஞானமணி—தாமிங்
கொழித்துக் கவர வுடலுற்றார் இன்னே
விழிக்க விழிக்க விரைந்து

என்று கூவிவிட்டு தெற்குவீதி வந்தான். அங்கு மிகுந்த ஆவேசத்துடன்

தாயில்லை தந்தையில்லை சார்சோ தரரில்லை
ஏய கிளைஞர்கள் யாருமில்லை—நேயங்
கெழுமு பொருளில்லை கிருகமில்லை யென்றோர்ந்து
ஒழிமின் ஒழிமின் உறக்கு

என்று எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு கீழ்வீதி வருகையில் பரவசமாகித் தாண்டவமாடிக்கொண்டும்

தந்தை கடவுளே தாயவன் வல்லமையே
அந்தமிலாச் சுற்றம் அவனடியார்—சொந்த
இடமாகு மூவுலகு மென்றுமகிழ்வுற்று
மடமாவதற்று நெஞ்சே வாழ்

என்று பாடிக்கொண்டும் மெய்ம்மறந்துவந்தான். அங்கு தயாராக இருந்த ஆள் அரசன் உத்திரவைக் கூறி அவனை அரண்மனைவாயில் கொண்டுவந்துவிட்டான.

அரசன் மிகுந்தபரபரப்புடன் ஓடோடியும்வந்து பார்த்தான். அவர்கள் கண்கள் கலந்துவிட்டன. ‘பிரிந்தவர் கூடினால் பேசலும்வேண்டுமோ? மெய்ம்மறந்து அடியற்ற தண்டம்போல மக்கின்பாதத்தில் அரசன் வீழ்ந்தான்.

இருவருமாக போனவிடம் இன்னது என்று தெரியாமலே போய்விட்டனர். இருவரும் சேர்ந்து, பகவானிடம் நிஷ்டையிலிருந்து விட்டகுறை, வந்து தொட்டுக்கொள்ள அந்தஜன்மத்திலேயே முத்திப்பேற்றை அடைந்தனர் என்று நாம் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ஓம் தத்ஸத்

* பார்—உலகம்.

அஞ்ஞானம் முடிக்கோள்ளும் விதம்.—ஓர்ஊரில் கிழவி ஒருவள் தோசைவார்த்து விற்றுப் பிழைத்துக் கொண்டுவந்தாள். அவள் தினம் ஒழுங்காக ஸூர்ய உதயத்திற்கு இரண்டு நாழிகைக்கு முன் எழுந்து தனது தொழிலைத் தொடங்குவது வழக்கம். அவளிடம் ஓர் கோழி ஒன்றிருந்தது. அது தினம் தவறுமல் உதயத்திற்கு இரண்டு நாழிகைக்கு முன் கூவி அவளை எழுப்புவது வழக்கம். கோழி தினம் கூவப் பின் பொழுது விடிந்து வருவதைக் கண்ணுற்று வந்த அவளுக்கு காலக்கிரமத்தில் தன்கோழி கூவாவிட்டால் பொழுதுவிடியாது என்றநம்பிக்கைவந்துவிட்டது. இப்படியிருக்கையில் அந்த ஊரில் சில சிறுவர்கள் இந்தக்கிழவியை பரிஹாஸம்பண்ணிகோபம் மூட்டிவிட்டனர். கிழவிக்குதேகம்தெரியாதுகோபம் வந்ததும், 'பார் இந்தப் பயல்களுக்குசொல்லுகிறேன் வழி! என் சக்தி இவ்வளவு என்று இவர்களுக்குக்காட்டிவிடுகிறேன்! நான் என்கோழியைக்கொண்டு அடுத்த கிராமம் போய்விடுகிறேன்! இங்கு எப்படிப் பொழுது விடியும் பார்ப்போம்? இந்தப் பயல்கள் விடியா இரவில் அழுந்திவருந்தட்டும்!' என்று முறுமுறுத்துக்கொண்டு, அன்றிரவே அடுத்த கிராமம் போய்விட்டாள். மறுநாள் சிலர் முதல் கிராமத்திலிருந்து இரண்டாம் கிராமத்திற்கு வர, தோசை விற்கும் கிழவி அவர்களை நோக்கி, 'என்னை நீங்கள் கோபம் மூட்டாது வைத்துக்கொண்டிருந்தீர்களாகில், இந்தக் கஷ்டம் உங்களுக்கு வந்திராதே! ஐயோ, பாவம்! உங்களைப் பார்த்தால் எனக்குப் பரிதாபமாக இருக்கிறது! நீங்கள் விடியா இரவில் அகப்பட்டுக்கொண்டீர்களே!' என்றாள். அவர்களுக்குவிஷயம் ஒன்றும் விளங்காது போக விழித்தார்கள். அப்பொழுது இவள் தன் கதையை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லி, 'நான் என்னுடைய கோழியைக்கொண்டு இங்கு வந்துவிட்டேன். ஆகையால் அங்கு எப்படிப் பொழுதுவிடிந்திருக்கும்?' என்று மிகுந்த கம்பீரமாகக் கேட்டாள். இந்தக் கிழவியினது மூடத்தனத்தையும், கர்வத்தையும், அகங்காரத்தையும் கண்டு வந்தவர்கள் சிரித்த சிரிப்புக்கு அளவேயில்லை. இதேமாதிரி தான் நாமும் அகங்காரம் கர்வம் முதலியவற்றிற்கு ஆளாவது. நாம் உபகாரம் செய்யும் குணமுள்ளவர்களாயின், நாம் இல்லாவிடில் எழைகள் பிழைக்கமாட்டார்கள் என்ற கர்வம் நம்மை அறியாது நம்மை முடிக்கோள்ளும். நாம் ஏமாந்து இருந்துவிட்டோமாகில், நம்மை நன்றாக அது கீழ்ப்படுத்திவிட தோசைக்காரியின் மூடநிலைக்குக் கொண்டுவந்து விட்டுவிடும். இந்த ஸமயங்களில் 'கிருஷ்ண பரமாத்மா முதலிய பகவத் அவதாரங்கள்கூட உலகைவிட்டுப்போன பின்பும் உலகம் முன்போலவே நடந்துவரவில்லையா? இப்படி இருக்க நாம் எந்தமூலை'? என்றிப்படிமனனம் அடிக்கடிசெய்தால் தோசைக்கிழவியாகிவிடாமல் நாம் புத்தியோடு கடைத்தேறலாம்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

ஸீதை அல்லது தர்மத்தின் ஸ்வபாவம்

3. உலகிற்குழைத்தகாதை.

பிறர் துக்கப்படும்பொழுது அவர்க்கு நம்மால்உதவிசெய்யமுடியாதென்பது உயர்ந்தகுண மன்று. தம்மால் அவர்க்குதவிசெய்ய வலிமை இல்லைஎன்பது, தமக்கொருவர்க்கு உதவிசெய்ய மனமில்லை என்பதைக் காட்டுகிறது. அன்பானது தன்னுடலிலும் மனதிலும் ஊறுமாயின் தனக்கும் தெரியாது வலிமை பெருகி பிறர்க்குதவிசெய்யத் தூண்டும். இது அன்பின் ஸ்வபாவம். இவ்வகையான எண்ணத்தோடு தான் சடாயுவென்னும் கழுகரசன் இராவணனை எதிர்க்கவந்தான். ராமா, ராமா வென்றொலித்த காற்றானது இவரதுகாதில் விழுந்ததும் துயருற்றாள் ஸீதை என்று அவர்க்குத் தெரிந்தது. இதற்குள் வாடியமுகத்தோடு ஸீதையும், அகந்தைமலர்ந்த முகத்தொடு இராவணனும் அவர் எதிரில் வந்துவிட்டார்கள். படபடத்தமனத்தொடு தன் எளிய இறகுடைய உடலொடு இராவணனை எதிர்த்து மாரியாக அம்புகளை எவினர். இராவணனது கொடுங்கணையால்குறையுயிரும் குற்றுயிருமாக விழுந்திருந்தார் சடாயுவென்னும் அன்பிற்குயிரீன வந்தோன்.

தனது கணவனது மொழிகளை கேளாது கொடியோன் மொழியைக் காதாரக்கேட்பது, கொடியாரதுகையுளிருத்தல், இன்னனசெய்ய வேண்டுமென்று அறியாப்பேதமையோடு விளங்கல், ஆகிய இவ்வகையான துயருள்பட்டு வாடியவட்கு புண்ணியமூர்த்திபோல் வந்த சடாயுவும் குறையுயிரும் குற்றுயிருமாக விழுந்தது எவ்வாறு இருக்கும்? கொடியார் கைக்குள் சிக்கும்பிராணி, அச்சிக்கலை வாங்கத் தெரியாதெவ்விதமலையும்? இதனுடன் தன் கணவனை அறியாது தனக்குவந்த கதி ஸீதையை துன்பப்படுத்தாதா? தன்னை எவ்வாறு இராமன் எண்ணுவான் என்று அவளுக்குப்படும்? வேண்டாமென்று சொல்லிய லக்ஷ்மணன் மொழியைக்கேட்காததாலிவ்வாறு முடிந்ததோ? லக்ஷ்மணன் என்னென்னவென்று இராமனிடம் சொல்லினானோ? அவனும் நமக்கு பகைவனாகி விடுவனோ? என்ற இவ்வெண்ணங்களும் ஸீதைமனதைக் குடைந்திருக்குமல்லவா? தன் நடத்தையைப்பற்றி என்ன இராமன் எண்ணிக்கொள்வனோ என்ற ஸந்தேஹமும் அவளுக்குண்டாகிவிட்டது அதுவுமல்லமாமல் ஸ்திரீகளது ஸ்வபாவமும் ஒருவரைச்சார்ந்து இருத்தலாகையால், அச்சேர்க்கை எங்கு நெகிழ்ந்துவிடுமோ என்ற எண்ணமுமிவை எல்லாம் கலந்து அவள் மனதைக் கலக்கிவிட்டன.

“யான் ஓர் அணுவேனும் என் கணவனுக்கு தவறுதிருந்ததுமல்லாமல், இப்பொழுதும் என் கணவனே என்னுயிராக இருக்குமாயின் இக்கழுகு என்நாதனைக் காணுமட்டு உயிர் நீங்காது என்துயரமும் யானிருக்குமிடமும் கூறும்படி உயிரிருக்குமாக” என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒன்றும்தெரியாது மயங்கினாள். இதற்குள் அவள் மனம் பதைபதைத்தது. “யான் ஸத்யவாதியாயின் என்ன? அன்றி நன்னடத்தையளாயினுமென்ன? நம்முடைய கஷ்டகால ஸம்பவத்தில், எல்லாம் கெடுதியாக முடியினும் முடியும். எதுவேனு எப்படியாயினு முடியட்டும். “சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யு மகளிர், நிறைகாக்கும் காப்பே தலை” என்றவிதம் என் மனத்தைக் காக்கவேண்டும். அதுவுமன்றி என் தலைவனை அடையும் விதத்தையும் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீகளது கற்பை யழிக்கவேண்டுமென்ற இந்த துராத்மாபோல்வார் யாவரையுமழிக்க யானே காரணமாகவேண்டும். எதுவும் என் தலைவன் ஆஞ்ஞை இன்றி செய்யமுடியாது. அதை அவரே செய்யட்டும். நமக்குக் கஷ்டம்தான். நாம் படவேண்டியதுதான். நன்மைக்குழைத்தால் கேடுவராது” என்னும் எண்ணங்கள் அவள் மனத்தில் உதித்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. தன் கணவன் தன்னை நாடிவரவேண்டுமென்பது தான் அவள் முதல் வேலை. “சடாயுவை அவர் கண்டாலும் காணலாம். காணாது இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனதால் இராமரை என்னிடம் வரும்படிச் செய்ய வேறு ஏதேனுங் கூட உபாயம் செய்யவேண்டும். யானிவ்வரக்கனோடு போகும்போது, இந்நகைகள் எனக்கேன்? அதைக்கண்டானந்த மடையும் கண்கள் காணாது இருக்க மற்றக்கண்கள் இவைகளை பார்ப்பது ஏன்? இவைகளை எடுப்பேன். ஓர் கிழியிலடக்கம் செய்து கீழ் எறிந்து விடுவேன். என் நாதன் அவற்றை ஒருவேளைக் கண்டால் நாமிருக்கும் நிலைமை அவர்க்குப்படும். அன்றியும் அவர் நம்மைக்காணாவிடில் இவை தாம் நமக்கேன்” என்று எண்ணிக்கொண்டு தன் சீலையில் ஒரு பாகங் கிழித்து அக்கிழியில் தன் நகைகளை எல்லாம் முடிந்து எறிந்து விட்டாள்

இலங்கையும் நெருங்கிவிட்டது ஸீதையைத் தன் அரண்மனையில் வைத்து தன் செல்வப்பெருக்காலடக்கி விடலாமென்பது இராவணனது கவலை. அவன் செல்வமெல்லாம் அவளுக்குத் த்ரணமாகப்பட்டது. அவளை பயமுறுத்தி வழிக்குக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று எண்ணங்கொண்டு ஸீதையை அசோகவனமென்னும் தோட்டத்திலிருத்தி ராக்ஷஸிகளை, அவளைக் காத்து தன் வழிக்குக் கொண்டு வரும்படியாய் செய்யவேண்டுமென்று ஆஞ்ஞாபித்தான். அவனுடைய வழிகளெல்லாம் ஸீதைகொண்ட மனநிலைமையைத் தடுக்கவில்லை. ராமநாமஸ்மரணை என்கிற மந்திரத்தைக்கொண்டு பலநாளும் வருந்தி கடவுளது அனுக்கிரஹம், என்று வருமோ என்று கவலைகொண்டு, தூக்கமில்லா இரவுகளைக் கழித்து வந்தாள் கடைசியில் அவளுக்கும் தெரியாமல் ஓர் மயக்கமுண்டானது போல் ஆகியது. எதிரில் ஓர் ஸுந்திர புருஷன் தோன்றினாற்போல அவளுக்குப் பட்டது. “யான் இந்திரன் நீர் பயப்படவேண்டாம், தேவானுக்கிரஹமுமக்கிருக்கின்றது. நீர் பயப்படவேண்டாம். இப்பாயஸம் அருந்தும் உம்முடைய கஷ்டத்தால் ஜனங்களுக்கு ஸுகமுண்டாகும். இப்பாயஸம் பசி பிணி நித்திரை முதலியவின்றி என்றும் ஸுகமுண்டாக்கி வலிமையூட்டும். உமது விரதத்தைக்காக்கவேண்டும்” என்று சொல்லிவிட்டு, ஸீதைஅப்பாயஸ மருந்தியதும் மறைந்தது ஓர் உருவம்.

ஸீதைக்கு ஒரு நம்பிக்கை உண்டாகிவிட்டது. தான் எண்ணிய எண்ணமே நிஸ்சயமாகப் பட்டதாகப்பட்டுவிட்டது. தான் உலகிற்கு கஷ்டப்பட வேண்டும் என்றும் அவளுக்குப்பட்டது. தன்னினத்தாரது கஷ்டத்தைப்போக்க, தான் கஷ்டப்பட நிஸ்சயம் செய்துகொண்டாள். ஆனால் நிஸ்சயம் செய்துக்கொண்டவரை கடவுள் பரிக்ஷைசெய்வது வழக்கம்தான். அதுபோலவே இராவணனும் ஸீதை அருகுவந்து தன்னைச்சேரவேண்டுமென்று வாயொடுங்காது கேட்டதும், அவள் விழித்த விழியொன்றே அவனை அகலச்செய்தது. இராக்ஷஸிகள் ஸீதையை வருத்தியது கொஞ்சமல்ல. அவ்வளவையும் பொறுத்தாள். அவர்செய்யும் இராமதூஷணமொன்றே ஸீதையின் மனத்தைக் குடைந்து விட்டது.

"ஸதா அவர்செய்யும் க்ரூரஹிம்ஸையையும் பொறுத்தேன். கொடியன் சொல்லுமொழியையும் பொறுத்தேன். என் தலைவன் என்னை நாடி வராமலிரார் என்று உயிரையும் வைத்துநிற்கிறேன். அவர் எண்ணமென்னமாகியதோ தெரியவில்லை. எனக்கு நம்பிக்கைமாத்திரம் எனக்கும் தெரியாமலிருக்கிறது. எம்பெருமானது வில்லுடைய மஹிமையைக் குறைக்கக்கூடாதென்னு மெண்ணங் குடிகொண்டு பொறுமையுட னிற்கிறேன். ஓர் வாய்மொழி ஒன்றேபோதும், இராவணன் மண்ணாய் விடுவன். அவர் பெருமை குறையக்கூடாதென்று பார்க்கின்றேன். அவர்க்கு நம்மிடத் தன்பில்லைபோலும். நான் இருக்கும் இடம் அன்னிய தேசம்—நம் நாதனது பகைவன் வீடு—பழிக்கும் இடம். இங்குவந்தும், அவரைக் காணலாமென்னுமாசையால் வாழ்க்கையை ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்க்கு யான் சௌக்கியமாக பிறரது வீட்டிலேயே இருக்கிறேன் என்று பட்டுவிட்டாற்போல் இருக்கிறது. பிறர் வீடுசென்ற பெண்ணைத் தான் கொள்ளக்கூடாதென்ற எண்ணமிருப்பினு மிருக்கலாம். இனி நாமிருந்தென்ன? இறந்தென்ன? அவரதுபெயர் கெடும்படியாக யான் இங்கு வாழ்வது தகுதியல்ல. இனி என் உயிரை தரிக்கமாட்டேன்" என்று எண்ணிக்கொண்டு, "ஏதோ இன்று அரக்கியரும் தூங்குகிறார்கள்" என்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னுயிர்க்கொலை செய்துக்கொள்ள ஓர் மாதவிப் பொதும்பருள் சென்றாள். அங்கு சென்றதும் "அண்டர்நாயக னருள்தூதன் யான்" என்று ஓர் வாக்யம் ஸீதை காதில் வீழ்ந்தது. "யார் அண்டர் நாயகன்" என்னும் ஸந்தேஹம் ஸீதைக்குண்டாகி தலை நிமிர்ந்தாள். "அடைந்தனன் அடியனேன் இராமன் ஆணையால்" என்றுஹனுமார் கூவிக்கொண்டு, ஸீதை பாதாரவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்து நின்றார். ஸீதைப் பார்த்ததும் பயந்தாள். அவரை நம்பவில்லை. அவருடைய நடத்தையைக் கண்டு அவரோடு பேசலாமென்றெண்ணினாள். அவரை, இராமர் தூதன் என்று நம்புவதெவ்விதம் என்று கேட்டாள். அவர் இராமவர்ணனை செய்து, அவர் கூறிய சில அடையாள மொழிகளும், அவர் கொடுத்த கணையாழியையும் கொடுத்தார். தன் பேருருவத்தையும் காட்டி அவளுக்கு தைரியமூட்டினார். ஸீதை இராமர்மேல் மஹா நிஷ்டூரம் செய்துவிட்டு என்மேல் இராமருக்கு அன்பென்பதே கிடையாது. வரும் வழியில் கங்கையாற்றங் கரையில் என்னைக் குறித்து அந்தியக்கடனையும் செய்து ஸுகமாக அயோத்தி சென்று வாழச்சொல்லும் என்று சொன்னாள்.

ஹநுமார்க்கு கோபமூண்டுவிட்டது. "நல்ல காரியங்கள் உன்னால் ஆகவேண்டியிருந்தால் நீ கஷ்டப்படுவது அதர்மமோ? உன் கணவனை வைவதால் ஸுகமோ? ஜனஸமூஹத்திற்கு உன்னால் நன்னாள் வருவதாயிருந்தால் நீ கஷ்டப்பட்டுத்தான் தீரவேண்டும்" என்று கண்ணில் தீப்பொறி பறக்கச்சொன்னார்.

ஸீதைக்கு கோபமடங்கிவிட்டது. தான்செய்த அபராதத்தை மன்னிக்கும்படிக் கேட்டுக்கொண்டாள். "இன்னமொருமாதத்திற்குள் என் தலைவனை யான் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஆத்திரமே என்னை இவ்வாறு செய்யச்செய்தது. யான் கோபாவேசத்தில் கூறிய மொழிகளை இராமர்பால் சொல்லக்கூடா"தென்றுக் கேட்டுக்கொண்டாள்.

(தொடரும்).

விசேஷ வர்த்தமானங்கள்

GENERAL NEWS

இந்தியாவின் பருத்தி யந்திரசாலைகள்.—1882-
ம்வருஷத்துக்குப்பிறகு பருத்தி யந்திரசாலைகள்
நூற்றுக்கு 366 மடங்கும், மூலதனங்கள் அதிலும்
மும்மடங்கும், யந்திர சாலையில் வேலைசெய்பவர்கள்
அதிலும் நான்கு மடங்கும் அதிகரித்ததாச கணக்கு
களில் தெரிகிறது. நூற்றுக்கு தறிகள் 440 மடங்கும்,
கதிர்கள் 348 மடங்கும் முன்னிலும் அதிகரித்திருப்
பதினின்று நம் தேசத்தில் இத்தொழில் முய
ற்சி போகும் வழி இத்தகைத்தன்று தெரிய வருவ
தால் இவ்விஷயம் கவனிக்கத்தக்கது. 1903-ம் வரு
ஷத்துடன் முடியும் 20 வருஷங்களுக்குள், தறிகள்
முன்னிலும் 2,8600 அதிகரித்திருக்க, அதற்கடுத்த
ஐந்து வருஷங்களுள், அதாவது 1908-ல் 1903-ம்
வருஷத்தைக் காட்டிலும் 23,000 அதிகமாக இருக்
கிறது. ஐந்து வருஷங்களுக்குமுன் 113-அறைக்
கும் (Spinning) யந்திரசாலைகளும், 4-நெசவு சாலை
களும், இரண்டும் செய்யும் சாலைகள் 84-ம் ஆக இரு
க்க, 1908-ம் வருஷத்தில் அவைமுறையே, 98-ம்,
13-ம், 116-ம் ஆகிவிட்டன.

* *
*

1908 ஹூ உற்பத்தியான பருத்தி.—அமெரிக்கா
விலுள்ள ஐக்கிய நாடுகளில் மூட்டைஒன்றுக்கு 500
ராத்தல் பருத்தி அடங்கிய 18,537,306-மூட்டை
கள் 1908-ஹூல் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதாம். இச்ச
ங்கியை 1907-ம் ஹூ உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பரு
த்தியைவிட 2,211,845-மூட்டைகள் அதிகமாம்.
அதாவது 100-க்கு 19. 4-அதிகம். இவ்வளவு அதிக
மாய் உற்பத்தியான வருஷங்களில் இவ்வரு
ஷம் மூன்றாவது. 1904, 1906 வருஷங்களில் இதை
விட அதிகமாயிருந்ததாம். சென்ற ஐந்து வருஷங்க
ளுடைய சராசரி உற்பத்தியைக்காட்டிலும் 10-ல
க்ஷம் மூட்டைக ளதிகமாயிருக்கிறது. இவ்வருஷம்
எடுக்கப்பட்ட பருத்திக்கொட்டை 5, 903, 838 டன்
இதில் 3, 669,747 டன் இயந்திரங்களினால் எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டது. இதன் கிரையம் 86, 092, 583
டாலர். இயந்திரங்களினால் இப்பருத்திக்கொட்டையி
லிருந்து செய்யப்பட்ட பொருட்களாவன எண்
ணெய் 146, 789, 880 காலன்கள், புண்ணாக்கு முதலி
யவை 1,491, 752 டன், ஓடு 1. 330, 283 டன்,

* *
*

கோப்பரை.—தற்காலம்தேங்காயை இரண்டாய்
உடைத்து வெய்யிலிலாவது, அல்லது வேறு சூட்டி
னாலாவது காயவைத்துகொப்பரைசெய்யப்படுகிறது.
இவ்விதமாய் தேங்காயிலிருக்கும் நீரை எடுத்தவு
டன் கொப்பரையை ஓட்டிலிருந்து லகுவாய்
எடுத்து எற்றுமதி செய்யப்பபடுகிறது. ஆனால்
இவ்விதம் காயவைக்கும்பொழுது சில பூச்சிகள்
அந்த மிருதுவாயிருக்கும் தேங்காயிற்குள் புகுந்
துவிடுகிறதி. இதனால் கொப்பரைகள் பெட்
டிகளில் அடைக்கப்பட்டு எற்றுமதி செய்யப்
படுவதனால் வெளிதேசங்களில் இறக்கும்பொழுது
ஓர் கெட்ட நாற்றம் கொடுப்பதுடன், ஒருவிதமாக
பூச்சு கொப்பரைமேல் பூசப்பட்டுமிருக்கிறது. இவ்
விதமான கொப்பரை ஆட்டி எண்ணெய் எடுத்த
வுடன் இவ்வெண்ணெயை நன்றாய் சுத்தம் பண்ண
வேண்டியிருக்கிறது. பாரிஸ் நகரத்திலிருக்கும்
மிஸ்டர் டைபோஸ்கி என்பவர் இக்கொப்
பரை இவ்விதம் கெட்டுவிடாமல் கார்க்க யுக்தி
கண்டுபிடிக்க வெகுகாலம் பரீட்சை செய்து கடை
சியில் ஓர் வழி கண்டுபிடித்திருக்கின்றாராம். அதா
யாதெனில் கொப்பரையை காயவைக்கும்பொழுது
சில இயந்திரங்களினால் கந்தகத் திராவகத்திலிருந்து
ஓர் ஆவி உண்டுபண்ணப்பட்டு இந்த ஆவியை குழாய்
கள் வழியாய் காயவைத்திருக்கும் கொப்பரைமேல்
பரவும்படிச் செய்யப்படுகிறது. இவ்விதம் காய
வைக்கப்பட்ட கொப்பரை நிரம்ப நாள்வரையில் கெ
டாமலும் பின்பு இவைகளிலிருந்துஎடுக்கப்படும்எண்
ணெய்யை சுத்தஞ்செய்யவேண்டிய அவசியமில்லா
மலுமிருக்கிறதாம். இவ்விதம் கார்க்கப்படாத கொப்
பரைகள் கொஞ்ச நாட்களுள் கெட்டுவிடுவதுமன்றி
எண்ணெய் வெகு அசுத்தமாய் விடுகிறதாம். கொப்ப
ரைவியாபாரத்துக்கு இது ஓர் நன்மையாயிருப்பதால்
இதை கொப்பரை வியாபாரிகள் உபயோகப்படுத்து
வார்களென்பதற்கு ஸந்தேகமில்லை.

*
* *

இவ்வுலகத்திலுள்ள பருத்தியுர்பத்தி.—இவ்வுல
கத்திலுள்ள பருத்தியுற்பத்தி 1906 வருஷமாகிற
ஒருவருஷத்தில் மொத்தக்கணக்கில் 19, 900,000
மூட்டைகளாகின்றது. இதில் ஐக்கியமாகாணம்
13,000,000-ம், பிரிடிஷ் இந்தியா 3, 700,000-ம்,
ஈஜிப்ட் 1,400,000-ம், மற்ற எல்லா தேசங்களுமாய்
1,800,000-ம் கொடுக்கின்றன. 1907 வருஷம் ஜெர்
மெனி தேசத்திலிறக்குமதி செய்யப்பட்டதில் 100-
க்கு 68-1 ஐக்கியமாகாணத்திலிருந்து வந்ததாம்.

*
* *

தென்னைமரம்.—ஒவ்வொரு பாகமும் எவ்வித
மாயாவது உபயோகமாகிறது. அடி மரமானது, கால்
களுக்கும், வேலிகளுக்கும், வீடுகட்டுவதற்கும்; இலை
கள் (ஓலைகள்)வீட்டுக்குக் கூரைபோடுவதற்கும், சில
விடங்களில் சாப்பாடுவைத்துக்கொண்டு சாப்பிடு
வதற்கும், குதிரை ஆடு மாடுகளுக்கு படுக்கை விரிப்
பதற்கும்; மட்டையான நார்கள் வாயிலில் கால்
தேய்த்துக்கொள்ள இடும்பாய்களுக்கும், உரப்பான
துணிகளுக்கும், உபயோகப்படுகின்றன. இளநீர்
ஒரு சுகந்தருகிற பானமாயுபயோகப்படுகிறது.
காயப்போடப்பட்ட கொப்பரை வியாபாரத்துக்
குபயோகமாகிறது. இக்கொப்பரையிலிருந்து எடுக்
கப்படுமெண்ணெய் உணவு பாகத்துக்கும், சவர்க்கா
ரத்துக்கு முபயோகமானது. தென்னமரத்திலிரு
ந்து எடுக்கப்படும் கள்ளை நுரைக்கவைத்து தெளிய
வைத்தால் 'அரக்கு' என்று சொல்லப்படும் சாரா
யமாயுபயோகப்படுகிறது.

ஆரியசகோதரிகள் சங்கம்.-இச்சங்கமென்று பெங்களூரில் 1908ஞு மேமீ 28உ ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ஆதியும் பகவனுமிருவருக்குப் பிறந்த மூவிரண்டொரு மக்களுள் உப்பை என்னும் அம்மை தனது குழவிப் பருவத்தில் ஈச்வரன் திருவருளால்,

"அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயிர்த் தனைக்கும்
சித்தமகிழ்ந் தளிக்குந் தேசிகன்—முற்றவே
கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
அற்பனோ வன்னா யரன்"

என்றுசொல்லிய திருப்பாட்டின்படிக்குஸர்வ சங்கல்பங்களையும் பகவானுக்குச் சமர்ப்பித்து, இவ்வூரிலுள்ள பல மங்கைகளுள், தயாசிந்திதர்களாயுள்ள சிலர் அன்பார்ந்த ஒற்றுமை யூக்கத்துடன், தங்கள் தங்கள் அறிவு என்னும் விதைகளைப் பயிர்செய்ய சங்கமெனுமோரிடங்குறித்து அதில் சென்ற ஒரு வருடமாகப் பிரசங்கமெனும் மழையினுதவியினால் உழவு செய்துவந்த விவரங்களனைத்து மியாவருக்குந் தெருவிக்குமாறு சென்ற புதன்கிழமை(1-9-09) இராயபஹதூர் ஆற்காடு நாராயணசாமி முதலியார் ஹைஸ்கூல்ஹாலில் முதல் வருடோற்சவங் கொண்டாடிய காலத்து மைசூர் ஸமஸ்தானம் சீப் இஞ்சினீயர் பிரம்ம ஸ்ரீ - Y. ஸ்ரீனிவாசராவ் அவர்கள் தரும பத்னியாகிய மாது ஸ்ரீ கமலாபாய் அம்மாள் அவர்கள் அக்கிராசனாதிபதியாக வீற்றிருந்து காரியங்களை நடத்தியபடி பகர்வாம்.—

சிறுமிகளைப் பார்த்துத் தோத்திரம் சொல்லும்படி அக்கிராசனாதிபதி விரும்ப.—

"பனைக்கை மும்மத வேழ முரித்தவ
னினைப் பவர்மனங் கோயிலாக் கொண்டவ
னனைத்து வேடமா மம்பலக் கூத்தனைத்
தினைத் தனைப்பொழுதும் மறந் துய்வனோ."

என்ற அதியற்புத தேவாரம், சுந்தரலிங்க செட்டியார் செல்வக்குமரி ஷண்பகவல்லி அம்மாள் உருக்கமாயும் இனிமையாயும் சபை முழுமையும் தம்பிக்குமாறு பாடி யமர்ந்தபின்பு, இராய்பஹதூர்- கேசரி-ஐ- யிண்டு- ஆ. மெய்கண்ட தேவ முதலியார் அவர்களின் அருமைப்புதல்வி பத்மாட்சி அம்மாளும், அவள் தோழி, தி. பெ. கோதண்டராம முதலியார் மனமகிழ் குழவி, தங்காபாயம்மாளும் ஒருமித்து, அலங்கிருதமா யிருந்த நந்தவன மேடையின் மீது தோன்றி, காலத்தை வீணே கழிப்பது ஈசன் அங்கீகரிக்காத விஷயமென்று சிறுமிகளுக்குகந்த சம்பாஷணை மூலமாய் தர்க்கித்துக்கொண்டிருந்த சமயம் ஷ ஷண்பகவல்லி அம்மாளும் சேர்ந்து அச்சித்தாந்தத்தை மூவரும் பேசி பலநூல் மேற்கோள் பாமாலைகளால் சபை ரமிக்கப்பாடியும் பாஷித்தும் தங்கள் மற்றொரு தோழி வி. சே. ஆறுமுக முதலியாரின் புற மகள் பொன்னம்பிகை அம்மாள் காரைக்கால் அம்மையார் புராணப் பொழிப்புரை யன்புடன் ஒப்பித்தும், இத்யாதி குணங்க ளுற்பவிக்குஞ் சங்கத்தாபித மத்யாவசியகமெனத் தீர்மானித்துத் திருஅங்கமாலையோதி யேகியதும், மந்திரத்திற் சிறந்தது பஞ்சாட்சரம் ஆதலால் அதனை ஜெபிக்கும் முறையும், ஜெபித்தபின்பு உண்டாகும் அன்பும், அவ்வன்பின் தெளிவால் ததும்பிய பக்தியை விதைத்து சந்தோஷமாகிய நீரைப் பாய்ச்சுகின்ற சிவனடியார்களுக்கு ஆனந்த வடிவான கடவுளருள்வது உண்மையென்னுங் கருத்தடங்கிய பெரிய புராணம் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவராகிய "பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்" திவ்ய சரிதையை மேற்சொன்ன அம்சங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருந்துமாறு வெகு சாமர்த்தியமாயும், சமயோசித உவமான உவமேய காவியங்கள் அத்தாட்சி ரூபகமாயும், கமிசேரியாட் எஜண்டு ஏகாம்பர முதலியார் தருமபத்னியாகிய ஏ. ஆண்டாளம்மாள் அவர்கள் பிரசங்கஞ்செய்ததினால் சபையில் கூடியிருந்த யாவற்று சகோதரிகளும் சிரவணானந்தஞ் செய்து பெருமகிழ்ச்சியினால் தமது மதி முகங்கள் மலர்தல் கண்டு, மேற்சொன்ன பாலிகைகள் நால்வருடன் ரெட்டித்து ஆக எண்மர் கூடி ஸ்ரீ நாமராமாயண பாராயணஞ்செய்து கொண்டு கோலாட்டமாடி திக்கு விஜயஞ் செய்தாற்போல கயிற்றைப் பின்னிய பிறகு "அருளாரமுதே சரணஞ்சரணம்" என்ற கந்தர் சரணப்பத்தும்பாடி, பின்னலைப்பிரித்த குழலிகளின் விளையாட்டயர்ந்ததும் ரவியுஞ் சாய்வான் போலிருந்தமையால் உடனே, இச்சங்கத்து காரியதரிசி ஸ்ரீ மதி-மு. விஜயம்மாள் முதல் வருடத்திய விடயங்கள் அடங்கிய ரிபோர்ட்டு வாசித்து, கூடியிருந்த சுமார் 700 சகோதரிகட்கும் ஒவ்வோர் ரிபோர்ட்டு காபி கொடுத்தார்கள். தாபித்தது முதல் பிரதி சனிக்கிழமைகளில் இந்து பாலிகாபாடசாலையில் சுமார் 50 சகோதரிகள் சேர்ந்து இந்துமதநூலாராய்ச்சியின் பயன் பெறும் ஊக்கத்துடனிருப்பதாக ரிபோர்ட்டினால்தெரியவருவது உண்மையினும் உண்மையென சொல்லத்தகும். ஒவ்வொரு சகோதரிகளும் குறைந்தது நான்கு அணா கொடுத்து வருகிறார்கள். இவாள் பரிபாலித்துவரும் கணக்குச்செம்மையே. இந்தரிபோர்ட்டை சபையார் அங்கீகரித்தவுடன், பிறகுபெங்களூர்பேட்டை ஸ்ரீநிவாசமுந்திரத்து சகோதரிகள் சங்கத்தின் காரியதரிசி ஸ்ரீமதி-சிங்கம்மாள் அவர்கள் மேற்படி விஷயங்களை திருப்தியுடன் அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் உரைத்து ஆமோதித்தார்கள். அக்கிராசனாதிபதி ஸ்ரீமதி-கமலாபாய் அம்மாள் அவர்களும் அதேவிதம் பல உவமானங்கள் சொல்லி சங்கம் நீடூழி பெருகவேண்டுமென்று கடவுளைத் தியானித்து வருடோற்சவ சம்பவங்களை சரிவர நடத்தினார்கள். சங்கத்து பாலிகைகள் ஒருங்கு கூடி மங்களம் பாட, பலவாத்தியங்கள் முழங்க மஹாதீபாராதனை முதலிய சோடசோபசாரங்கள் சந்நிதானத்தில் நிறைவேறிய பின்பு சபையிலுள்ள சகோதரிகளுக்குரியவாறு விபூதி குங்குமம் புஷ்பம் தாம்பூலம் முதலிய பிரசாதங்கள் கொடுக்கப்பட்டு குதூகலத்துடன் வருடோற்சவ வைபவம் நிறைபெற்றது.

மிகவும் அருமையான தமிழ் நாவல்கள்.

ஆனந்தமடம்: தேசபக்தி புகட்டும் ஓர் அருமையான நாவல்—இந்த நாவலும் ஸ்ரீ பங்கிம் சந்திரசட்டர்ஜி பங்காளி பாஷையில் எழுதியதை ஸ்ரீ மஹேசகுமாரசர்மா அவர்கள் மொழிபெயர்த்தது. ... 0 8 0

போஜசரித்திரம்—2-ம் பதிப்பு. மனதை கவரக்கூடிய 16-ஆப்டோன் படங்கள் சேர்த்திருக்கிறது. ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் T. S. நாராயண சாஸ்திரியார் இயற்றியது—ரொம்பவும் நன்றாய் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. 1 8 0

மதிகெட்ட மனைவி ...		1	0	0
தீனதயாளு ...		0	12	0
ஸ்ரீ மாமிகொலுவிருக்கை ...		0	8	0
தலையணை மந்திரோபதேசம் 3-ம் பதிப்பு		0	8	0
வேணீ ஸம்ஹாரம் ...		0	3	0
மிருச்சகடி ...		0	4	0
முத்திராராக்ஷஸம் ...		0	4	0
லீலாவதி ஸுலோசனை	ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஹைகோர்ட் வக்கீல் பி. சம்பந்த முதலியார் இயற்றியவை.	0	12	0
இரண்டு நண்பர்கள்		0	12	0
மனோஹரன்		0	12	0
கள்வர் தலைவன்		0	8	0
சாரங்கதரன்		0	8	0
சத்ருஜித்		0	12	0
யயாதி		0	8	0
வேதாள உலோகம்		0	8	0
அமலாதித்யன்		1	0	0
காதலர் கண்கள்		0	12	0
வாஸந்திகா ஒரு தமிழ்நாடகம் ...		0	8	0
வெனிஸ்வர்த்தகன்		1	0	0
கற்புகரசி		0	8	0
குணமாலிகை அல்லது கற்பின் வன்மை		0	6	0
கனகவல்லி		1	0	0
கமலினிகலஹம்ஸம்		0	8	0
எலைன்		0	6	0
வசீகரி		1	0	0
ஞானரஞ்சனி		0	8	0
ஸுஜாதா		0	8	0
லலிதாங்கி		0	8	0
வனஸுதா		0	8	0
லலிதா		0	10	0
தமயந்தி		0	9	0
ஞானாம்பாள்		0	6	0
மங்களாம்பாள்		0	8	0
கோமளம் காஞ்சியாத்திரை		0	8	0
சுகுணாங்கதன்		0	12	0
பாவலர் விருந்து		0	8	0
வில்லிபுத்தூரார்; பிள்ளை பெருமாள் சரித்திரச் சுருக்கம்		0	8	0
மதிவாணன்		0	8	0
வால்மீகிராமாயணம் கிளைக்கதைகள் ...		0	8	0
ஸ்ரீமான். ஜி. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் ஜீவிய சரிதம்		0	8	0
ஸ்ரீபாலகங்காதரர் ஜீவிய சரிதம் ...		0	3	0
அந்தப்புர ரகசியம்		1	0	0
கவிரத்தினசிந்தாமணி என்னும் காளிதாசன்சரித்திரம்		1	0	0
மோகனாங்கி		1	4	0
குடும்ப ஸம்ரக்ஷணி		2	0	0
மன்மதகாந்தன் கதை		0	8	0
இந்து பாகசாஸ்திரம்		2	0	0
மகாமகம் அதின் மகிமை		0	4	0
ஸ்ரீ தாதாபாய் நௌரோஜியின் ஜீவிய சரிதம்		0	2	0
கந்தபுராணச் சுருக்கம் வசனம் ...		0	12	0

ரம்யனும் ஜோலிதையும் ஆங்கிலேய கவி ஷேக்ஸ்பியர் இயற்றிய ரோமியோ அண்டு ஜூலியட் நாடகத்தின் தமிழ் அமைப்பு (ஓர் புதிய நாடகம்) 0 8 0

"மானிட மர்ம சாஸ்திரம்" அரிய பெரிய காரியங்களொவ்வொன்றையும் விளக்கிக்காட்டும் சித்திரப்படங்கள் 200 அடங்கியது. விலை ரூ. 5. தபாற் சிலவு பிரத்தியேகம் சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு 8 ஷி.

முத்தி முடிவு மூலமும் உரையும்

இவ்வரிய நூல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானத்தை யாவரும் இனிதறியுமாறு எளிதாக விளக்குதலானும் அதிதீவிர பரிபக்குவ முடையார்க்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சுத்த அனுபவமாகிய முடிந்த நிலையை நன்குணர்த்தலாலும், இது தமிழ் நாட்டில் தத்துவ சாஸ்திர விசாரஞ்செய்வார் எல்லார்க்கும் சாலவும் பயன் படுமெனக் கருதி இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்டது. விலை அணா 8.

ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி .

மைலாப்பூர், மதராஸ்.

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் மஹா மஹோபாத்யாய பிரஹ்ம ஸ்ரீ வே. சாமிநாதய்யரவர்கள் இயற்றியவை:—

சீவகசிந்தாமணி, நச்சினார்க்கினியருரை, 2-ம் பதிப்பு, பலவகை ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன் … …	6	0	0
ஷை நாமகளிலம்பகம் குறிப்புரையுடன்	1	8	0
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரையும் பழைய அரும்பத உரை முதலியனவும் … … …	5	8	0
மணிமேகலையும் அரும்பதவுரை முதலியனவும் … … …	5	0	0
புறநானூறு மூலமும் உரை முதலியனவும்	4	0	0
மணிமேகலைக் கதைச் சுருக்கம் அரும்பத உரையுடன் … … …	0	8	0
திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம் அல்லது வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன். … … …	2	0	0

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் …	1	0	0
மதிமோசவிளக்கம் … …	0	12	0
அராபிநைட் கதை படங்களுடன் …	2	8	0
மஹாராஜா துறவு … …	0	6	0
விபின் சந்திரபாலர் உபன்யாஸம் …	0	8	0
குணசீலன் … … …	0	10	0
கமலாம்பாள் சரித்திரம் … …	1	4	0
தேவலோக கிரிமினல் கேஸ் …	1	8	0
களாபூர்ணோதயம் … …	0	10	0
விக்டோரியா சரித்திரம் … …	1	4	0
பிரபு லிங்கலீலை (வசனம்) … …	0	12	0
விநோதரஸமஞ்சரி … …	1	2	0
தானவன் எனும்போலீஸ் நிபுணன் கண்டு பிடித்த அற்புதக்குற்றங்கள் …	1	0	0
கைவல்லிய நவநீதம், மூலமும் உரையும்…	1	0	0
சிவமஹாபுராணம் 48 படங்களுடன் …	5	0	0
நாலடியார் மூலமும் உரையும் …	1	2	0
ஸ்ரீபக்த லீலாம்ருத வசனம் …	3	0	0
ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம் …	1	4	0
நைடதம் மூலமும், உரையும் (படங்களுடன்) … … …	2	0	0
மாணிக்க வாசக சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவாசகம் …	1	0	0
பிரபோத சந்திரோதய வசனம் …	1	0	0
பக்த விஜயம் முதல்பாகம் …	2	0	0
ஷை 2-ம் பாகம் … …	2	0	0
ஷை 3-ம் 4-ம் பாகங்கள் …	2	0	0
நீதிவிவாதமஞ்சரி (இந்தியன் பினல் கோட் சட்டம் சாக்ஷி சட்டம், அடி தண்டனைச் சட்டம், இவை வியாக்கியானத்துடன் … … …	2	8	0
தேகதத்வசாஸ்திரம் படங்களுடன் …	2	8	0
கலாவதி … … …	1	8	0
ரூபாவதி … … …	1	0	0
மதிவாணன் … … …	0	6	0
சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருவருட்பா 6-திருமுறையும் …	3	0	0
கருட புராணம் வசனம் படத்துடன் …	0	8	0
தேவி பாகவதம் … … …	3	12	0

இப்பொழுதுதான் தயாராயிற்று

துரைத்தன விளக்கம்

ELEMENTS IN CIVICS

ஆங்கிலேயர்களுடைய அரசியின் முறைகளையும், அவர்களால் இந்தியர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் நன்மைகளையும், தங்களுடைய கடமைகளையும் பாத்தியதைகளையும் ஸாமான்ய ஜனங்களும் மாணாக்கர்களும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று

"துரைத்தனவிளக்கம்" என்ற நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. துரைத்தனத்தாருடைய நன்மைகளையும், குடிகள் அவர்களுக்குச் செய்யும் உதவிகளையும், ஷை நன்மைகள் அளிக்கப்படும் விதங்களையும்; இந்தியாவின் சுருக்கமான சரித்திரத்தையும் முறையே தெரிவிப்பனவாகிய நான்கு பாகங்கள் இப்புஸ்தகத்தில் அமைந்துள்ளன. புஸ்தகத்திலுள்ள விஷயங்கள் படிப்பவர் மனத்தில் நன்றாகப் பதியும் பொருட்டு, சுமார் 50-பொருத்தமான சித்திரப்படங்களும், தேசப்படங்களும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. உபாத்தியாயர்கள், மாணாக்கர்கள். குடித்தனக்காரர்கள், பெண்பாலார்கள் யாவருக்கும் இப்புத்தகம் அவசியமென்றே நினைக்கிறார்கள். ஏழைகள் கூட வாங்கிப் படிக்கவேண்டுமென்றே குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகின்றது. பதிப்பித்திருக்கிற புத்தகங்கள் குறைவாய் இருப்பதால் சீக்கிரம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். விலை ரூபாய் ஒன்று

திருவண்ணாமலை மான்மிய வசன

விளம்பரம்

பூலோக திலகம்போல வழங்கும், அருணாசலம், அருணகிரி, சோணாசலம், முதலிய பெயர்பெற்ற திருவண்ணாமலையைக்குறித்து, அருணாசல புராணம், அருணகிரிப்புராணம், முதலியவாக வடமொழியில் பலவகையில் புராணங்களுண்டு. அருணாசலப்புராணம், அருணகிரிப்புராணம், ஆகியவை தமிழ் மற்றவடமொழி இவைகளில் நேர்ந்தவைகளை தழுவி வசன நடையில் இலேசிற் கற்றுணர எழுதி சொற்பவிலைக்கு அச்சிட்டிருக்கிறது. வாசிக்க இனிமையுள்ளது. இதை எல்லோரும் அவசியம் வாங்கிப்படித்தறியும் தரத்தது. இதன் விலை அணா 0—2—0

ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி,

மைலாப்பூர், மதராஸ்.

"விவேக போதினி"

ஓர் அருமையான மாதாந்திரத் தமிழ்ப்பத்திரிகை

இப்பத்திரிகையில் பிரசுரமாகும் விஷயங்களாவன

1. ஜாதிமதாசார ஸம்பந்தமானவை.
2. உலக ஒழுக்கங்கள்.
3. கல்வியபிவிருத்திக்குரிய பாஷா விஷயங்கள்.
4. வியவஸாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம்.
5. தக்கவர்களைக்கொண்டு எழுதப்பட்டுவரும் நாவல்களும் நாடகங்களும்.
6. சிறுவர்க்கான நன்னெறிக் கதைகள்.
7. ஸ்திரீகளுக்கேற்ற நற்போதங்கள்.
8. சாஸ்திரீகமான விசேஷ வர்த்தமானங்கள்.

நமது பத்திரிகைக்கு விஷயதானம் செய்வோர், மிகவும் பிரஸித்திபெற்றவர்களும், உலக அனுபவமுள்ளவர்களும் மிகவும் இனிய செந்தமிழ்நடையில், சிறுவர்கள் சிறுமிகள்கூட படிக்கக்கூடியவண்ணம் எழுதப்படுகிறது.

"விவேகபோதினி" பிரதிமாதம் 25உ ஒழுங்காகப் பிரசுரமாகும்.

சந்தாவின் விபரம்

தபால்கூலியுள்பட வருஷசந்தா

இந்தியா, பர்மா, ஸிலோன் ...	3 0 0
பிணங்கு, சிங்கப்பூர், நேட்டால் வகையரா இடங்களுக்கு ...	4 8 0
தனிப்பிரதி	0 5 0

மற்றை விவரம் எழுதித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மானேஜர்,
"விவேக போதினி,"
மைலாப்பூர், சென்னை.

"ROYAL BRAND"
RED MARKING INK

உடுப்புகளுக்குக் குறிபோடும் சிகப்பு மை

இந்த மையைக்கொண்டு உடுப்புகளுக்கும், வஸ்திரங்களுக்கும் ஒருதடவை குறிபோட்டுவிட்டால், எப்போதும் மாறவேமாறாது. இதன் பிரயோஜனத்தைக் குறித்து நாம் ஜாஸ்தியாய் எழுதவேண்டுவது அனுவசியம்.

டஜன் 1-க்கு... ... ... 1 4 0

வியாபாரிகளுக்கும், ஒரேதடவையில் ஜாஸ்தியாய் வாங்குவோர்க்கும் விலை பிரத்தியேகம்.

ஜனரல் ஸப்ளைஸ் கம்பெனி,
மைலாப்பூர்,
மதராஸ்.

புதிதாக வெளிவந்த புத்தகம்

உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்டது

நாமாவளி கதம்பம், பாகம்-க:-இதில் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ர நாமாவளி, ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹ அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீலக்ஷ்மி ந்ருஸிம்ஹ அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ ராமாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மி நாராயணாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயணாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ லக்ஷ்மி அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீ ஆஞ்ஜநேயாஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி, ஸ்ரீஹரிஹராஷ்டோத்தர ஸதநாமாவளி இவைகள் ராயல் 32-பேஜ் பாக்கெட் அளவில் உயர்ந்த காகிதத்தில் பல பிரதிகளைக் கொண்டாராய்ந்து ஸமஸ்க்ருத தமிழ்ப் பண்டிதர்களால் பார்வையிடப்பட்டு சுத்தப்பிரதியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஷை நாமாவளிகள் முற்றிலும் தமிழெழுத்தி லெழுதப்பட்டு வடமொழியின்படி உச்சரிப்புப்பேதம் வருமிடங்களில் கிரந்தாக்ஷரங்கள் தமிழெழுத்துக்கப்புறம் இருதலைப்பிறைக்குள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. விலைஅணா-4. பூஜைக்குபயோகமாக உயர்ந்த கித்தானில் பைண்டு செய்யப்பட்டது விலை அணா-5. போஸ்டேஜ் அணா-1: வி. பி. சார்ஜ் அணா-1.

விலாசம் :— அ. மஹாதேவசெட்டி,
நெ. 288, லிங்கசெட்டி வீதி,
முத்தியாலுப்பேட்டை, சென்னை.